

Özgür gelecek

16-30 EYLÜL 1993 SAYI:12 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

TKP/ML ERZİNCAN'DA HALKA ÇAĞIRI YAPTI

6. sayfa

TIKKO'DAN NAZİMIYE BASKINI

5. sayfa

SAVAŞIN SUÇ ORTAKLARI

15. sayfa

BABA ERDOĞAN ANISINA: ÇALBAŞI KUŞATMASI

19. sayfa

ŞAŞATTA FAŞİST BASKILAR YOGUNYAŞIYOR

8. sayfa

PERU HALK SAVAŞI LATİN AMERİKA BOZKIRINI

TUTUŞTURUYOR

9. sayfa

FAİK BULLUT'A TURAN DURSUN İNCELEME ÖDÜLÜ

17. sayfa

KIRLI SAVAŞ İÇİN KİMYASAL GAZ ÜRETİMİ

10. sayfa

DERSİM'DE HAVA BOMBARDİMANI

22. sayfa

TC döktüğü kanda boğulacak

Mehmet SINCAR: katletmekle kana doymayan TC, ailesine de ölüm kustu.

■ Leyla Zana : "Peşimizde yüzlerce resmi-sivil görevli vardı. Nereye gitsek peşimizdelerdi. Her hareketimizi kontrol ettiler, saldırı zamanında neredeydiler? Saldırıdan olağanüstü Hal Bölge Valiliği önceden haberdardır.

... Kanat, belinde silahıyla her yerde devlet güçleriyle rahatlıkla geziyor, cezaevinde olması gerekirken Ankara'da bile bu şekilde dolaşiyor ve kontr-gerillanın el attığı gençlerin eğitiminde kullanılıyor.

22. Sayfa

Başkan Mao'nun 100. doğum yılında "Yaşasın Maoizm!"

■ "Emperyalizmin yumuşak karnı" dediğimiz dünya sömürge ve yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerinin evrensel devrim stratejilerinden tutun, iktidarlarının temel biçimlerine kadar, bir çok esas ve ayrıntıda Mao Zedung'un katkılarını inkar diğer bir deyişle sınıf mücadelesini ve devrimi inkar anlamına gelir.

12-13 Sayfalar

Dersim 1 nolu ABK Siyasi Komiseri ile Röportaj

■ Siyasi Komiser: "Gerilla yaşamı özünde, insanın kendi kafasında yaşadığı zıtlar mücadelesini netleştirmeye zorlayan; ya kendini ya halkı öne çıkarması için sürekli olarak dayatan, zor ama başarmak isteyen için zor olduğu kadar onurlu ve güzel yaşam tarzıdır."

11. Sayfa

TIKKO Ordu'da TC güçleriyle çatıştı

■ Marksizm Leninizm Maoizm güzergahında Tokat bozkırını tutuşturan gerilla mücadelesi şimdi de Ordu bozkırını

tutuşturuyor. Tutuşan bozkırları söndürmeye gücü yetmeyen beyaz ordu halka saldırıyor.

5. Sayfa

Kızıl Siyasi İktidarlar için savaşan TIKKO gerillaları.

Konyalı seyyar satıcılar hak almayı öğreniyor

■ Konyalı seyyar satıcılar; "Bizim yaptığımız tek şey elimizden ekmeğimizi almaya çalışanlara karşı direnmektir. Ekmeğimizi savunma hakkına sahibiz elimizde tek bir arabamız var. Bunu da alırlarsa açlıktan ölürüz veya dağa çıkmaktan başka çaremiz kalmaz.

10. sayfa

Yılmaz Güney devrimci kişiliğinden soyutlanarak anılamaz

17. sayfa

Belediye Başkanlarının gözü işçinin alınterinde

■ Küçükçekmece Belediye işçileri; "bizler 4 aydır maaş alamıyoruz, bir yıldır sözleşme farklarımızı almazken bölge halkına hangi hizmet verildi? Hiçbir şey. Oyleyse halka hizmet, bize ücret yok. Yerel yönetimler halkın denetiminde olmadığı sürece bu sorunlar devam edecektir"

14. Sayfa

Okurdan

Opportunizm her yerde aynı

"Kahrolsun Mao! Kahrolsun Halk Savaşı! Yaşasın Onderimiz İBO!"

"Yaşasın Gonzalo! Kahrolsun Halk Savaşı!" başlıktan sonra bir garip başlık daha: "Kahrolsun Mao! Kahrolsun Halk Savaşı! Yaşasın Onderimiz İbo!" Ne vanki, Özgür Geleceğin geçen sayısındaki (10. sayı) bu başlığın ve altındaki yazının böyle bir sloganı ve TKP-ML Hareketi opportunizmini hatırlatması eide değil.

Peru Halk Hareketi (MPP) Fransız oportünistlerinin Başkan Gonzalo'yu desteklerken, onun düşünceleri ışığında hareket eden MPP'yi "darkafalılık", "basmakalıplılık" suçladığını söylüyor. Tıpkı İbrahim Kaypakaya ya komünist önder diyenlerin, Kaypakaya'nın gücüne aldığı, küçük burjuva revizyonizmine(!) yani Maoizme karşı çıkarak ardıllarına "köylü devrimcileri" demesi gibi.

İnsan artık söz söylemek de istemiyor, fakat oportünistler mantıksız mantıklarında ısrar ettikleri sürece söylemek zorunda kalıyor. MPP, Fransız oportünistlerinin Başkan Gonzalo'yu "süslü bir ikona" çevirdiğini söylüyor ve ekliyor: "Gonzalo'nun yaşamı ve çalışmaları, PKP'den, şanlı zafere Halk Savaşı'ndan ve Maoizm'den hiç bir zaman ayrı tutulamaz" diye.

Acaba, Fransız oportünistlerine söylenen bu sözler Kaypakaya'ya komünist önder diyen TKP/ML Hareketi opportunizmine de birşeyler hatırlatıyor mu? Bence hatırlatması gerekir. Teorik ve siyasal görüşlerinin ışığında yürüdükleri(!) Kaypakaya'ya komünist önder derken ardıllarına "köylü" ve Maoizme "revizyonizm" dediklerini hatırlatması gerekir.

Çok söyledik, bir kez daha söylüyoruz, zorunlu bırakıldığımız ölçüde de söyleyeceğiz: Kaypakaya bu şekilde savunulmaz. Kişi kuru kuruya komünist olmaz. Düşünceleriyle ve bu düşünceleri pratiğe geçirdiği ölçüde komünist olur. Kaypakaya'yı da komünist kılan, Maoist düşüncelere

sahip oluşu ve bu düşünceleri ülke somutuna uyarlayarak pratiğe uygulamasıydı.

Maoizme "küçük burjuva revizyonizm" ve bu düşünceleri savunulara da "köylü devrimcileri" dedikten sonra; Kaypakaya'ya komünist önder demek, orta hakaret etmek demektir, onun komünist kimliğinin baş eğmez direnişinin somutunu yapmak demektir. Tıpkı Fransız oportünistleri gibi Kaypakaya'yı Maoizm'den ve Halk Savaşı'ndan soyutlamak onu sadece "şakalı adam" derekesine düşürmektir. Tıpkı Fransız oportünistlerinin Gonzalo'yu "süslü ikona" çevirmesi gibi.

Ve şunu sormak istiyorum: "Yaşasın Gonzalo! Kahrolsun Halk Savaşı!" diyen Fransız oportünizmiyle "Kahrolsun Mao! Kahrolsun Halk Savaşı! Yaşasın Onderimiz İbo!" diyen TKP/ML Hareketi opportunizmi arasında ne fark var? Opportünizm her yerde aynı.

Bir Özgür Gelecek okuru

YILDIZ AYRIÇ VE DÖRT YOLDAŞININ ANISINA

Venüsüm

Yıldızım, bacım, yoldaşım
Candaman oldun aydınlatarak doğanın
Çobana kırdı, köylüye belde,
Kavgada özgürleşen, özgürleştiğe
güzelleşen yareklerde
Üretimdesin.
Şafağınla gümbürder yayığında
analann
tahum toprakta, gonca daldı
Seninle açar,
Işınla meleşir kuzular bağrında
dağların.

Sen sabaha gebe gecenin;
O zifin ağır sancularıyla doğan ilk
aydınlığın,
Sabah yıldızısın.
O gizemli deni karanlığı aralayan
Akşam yıldızısın.
Ne kadar da benziyorsun benim
sevdiğime
Oyle yücesin ki!
Sığdıramam seni tümcelerime,
sığdıramam.

Paylaşmayı sevdiğin bacım,
Ben yerine dizi koydun yaşamına
Yüreğinin güzelliğini pratiğin,
Özgürleşiminin yüceliğini, aleşlediğin
harut anlattı
alçaklara.

Seni fısıldıyor sabahyeli kulakımıza
usulca
Selaleler ırmaklar coşkulu,
Yağmur seni anlatıyor toprağı döverecek.

Oy ana
23 Ağustos sabahı Venüs daha parlak
Munzur doruklarında.
Daha kızıl, daha sert savaşında
Karanlığa
Sevdaya tutkulu bir yürek gibi;
Daha sıcak, daha yakın
tebessümleriyle.

Daha yürekli Çoban yıldızım,
Kazıdı o günü, sayfasına tarihin
beynime, belleğime, yüreğime.
Sındı coşkulu akan kızıl bir derya oldun
Dört can yoldaşınla.
Sizlele sulanacak bundan böyle
özlemli
Kıraç topraklar.
Yeni fidelere taşınacaksınız desiler,
desiler
Tepelerine Dersimin.
Sizlele dolacak, sancısını çekecek
binlerce embriyon
Serpilip yeşereceksiniz beşer beşer...

Ailesi ve tüm sevenleri adına ZELA

Biz köylüler ve "Teröristler"

Yarı sömürge yarı feodal bir yapıya sahip olan ülkemizde faşist baskı ve sömürü gerek Kürt halkı, gerekse Türkiye proletaryası ve köylüyü üzerinde ararak devam etmektedir. Bu gerçeğin yanında diğer bir gerçekte ülkedeki gerilla mücadelesinin daha büyük bir hızla artmasıdır.

Ülkemizdeki en çok sömürülen sınıflardan bir tanesi de köylülerdir. Faşist TC

'nin uygulamaları ve tefeci tüccar sömürüsü sayesinde köylü yaşamı ip üzerinde yürümeye benzemiştir. Köylü azda olsa para için üretim yapmaktadır. Ama her defasında daha büyük ekonomik sıkıntı içine girmektedir.

"Benim köylümün suyu, elektriği (ki bulunduğum köyde su yok) yolu var, köylü refah içinde" diyen düzenin sadık yolcularının bu sözünün ne kadar doğru olduğunu televizyonu olduğu halde gelen elektrik faturasını ödeyemeyecek gücü olmadığından televizyon izlemeyen köylünün durumu ortaya çıkarmaktadır. Ayrıca bir köylüyle yapmış olduğumuz bir sohbetle köylü bana buğday ektiği bir tarladan elde edeceği paradan kendi elinde kalanını hesapladı. Bütün giderleri hesapladıktan sonra elinde kalan paranın 140.000 TL (yüz kırk bin) olduğunu ortaya çıkardı. İşte bu 2000 yılının Türkiye'sinde bir köylünün bir yıllık emeğinin karşılığı. İşte bu tefeci tüccar sömürüsünden sonra köylüye verilen sadaka, ağır kapama payı. İşte düzenin usaklarının refah içinde olduğunu söylediği köylünün durumu.

Düzenin sadık usakları kendi çöplüklerini kokmuşluklarını halkın gözünde gizlemeye çalışırken bu çöplüğü tarihin sonsuz boşluğuna atmaya çalışan devrimcileri de terörist olarak teşhir etmektedir. Ama görünen köy kılavuz istemez. Halkımız artık kimin terörist ve kokmuş olduğunu gün geçtikçe daha net biçimde anlamaktadır. Düzen pisliklerini saklayamaz olmuştur. Ayrıca Kürt ve Türk proletaryası ve köylüsü üzerine saldırılmaktadır. Ama bunu paralel olarak verilen gerilla mücadelesinde daha büyük hızla artmaktadır. Halk ordusu TIKKO'nun Karadenizde verdiği mücadele halk arasında hergün daha

fazla duyulur olmuştur. Tokat'ın bir köyünde dağlarda gerillaların olduğunu öğrendiğimizde ki onlara göre - köylülere- otomatikmen "terörist" bu sizi nasıl etkiledi sorusuna onlar "ilk önce çok korktuk. Akşamları erkenden evlere girerdik ama daha sonra gerçek teröristin kim olduğunu anladık" dediler. Köylü düzenin o pis kokusunu iliklerine kadar hissetmiş kendilerini kurtaracak olanın devlet değil, kendileri olduğuna inanmış ve gerillalara sempati duyar olmuştur. Gençler gerilla mücadelesine en sıcak bakan kesimi oluşturmaktadır. Lenin'in "Gençlik Gelecektir Gelecek, Sosyalizmdir" öğretisi düşünülüşünde bu olay insana büyük bir umut ve inanç vermektedir. Köylü artık gerillaya korkuyla değil ümitle bakmaktadır.

Ayrıca İstanbul'da şehit düşen M. ALİ ÇAKIROĞLU'nu saygıyla anıyor, onun yaşamı ve mücadelesinin bizlere örnek olacağını belirtmek istiyoruz.

"Ben dayanamazken bir çocuğun filmlerde bile ağlamasına, kesik bir del gibi düşüyor yoldaşlar. Ve dayanamıyorum"

Tokat'tan Zulfükar.

Yaşamı mücadele güzelleştirir

Ben TC hükümetince işsiz bırakılmış bir sosyalist gençim.

25. 6. 1993 tarihinde düzenlenecek olan Emage saygı mitingini dört gözle bekliyorum. Çünkü bu gibi fırsatlar bizim için çok önemli. Seçimi ve proletaryanın adım seslerini ve devrimin ilk sesini duyurmak, içimden geldiği gibi haksızlığa haykırmaktır.

Gün geldi, yerimi aldım. Bir de baktım ki ben yerimi almışım ama yerimi almayan onlarca, binlerce kişi var. Uzıldım....

İzmit gibi bir sanayi bölgesinde yasal olarak düzenlenmiş böyle faaliyetlere sadece proleter devrimci insanlar katılmış, oysa çalışan kesimin büyük bölümü neden yok. Emage saygı denmiş. Genç de olsa, milliyetçi de, neyi güdersen gütsün, eğer emeğini pazarlayarak geçiniyorsan gelmelisin. Gelmezsen "ben neden geçinmiyorum, hakkımı neden alamıyorum" dersin. Emage'nin nereye gittiğini de bilemezsin.

Ama bu insanlarda suç bulamıyorum. Neden?... Bu insanlara gerçeği, sömürüyü buna karşı paylaşımı, eşitliği, dostluğu, özgürlüğü birilerinin anlatması gerekiyor. Fabrikalarda örgütlenme zayıf. Partiler... Neden köşesine çekilmiş. Şarteller neden inmiyor. Ölümünden mi korkuyoruz. Bizim gibi insanlara namussuzca yaşamaktansa şereflilik daha iyi değil mi?

Yaşasın sömürülenlerin, sömürüye karşı verdiği mücadele.

Saygılarımla A. MÜLAYİM

Özgür gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi

6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL

Yurtdışı

6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umur Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No: 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187 yurtdışı hesabına yattım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187 yurtdışı hesabına yattım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:

ADRESİ:

ŞEHİR:

TELEFON:

İMZA

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ Sorumlu Yazışmalar Müdürü: Kemal Boztaş, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın Hanbayat, Yönetim Yeri: Oğul Sokak No: 16 Sultanahmet/İSTANBUL Tel: 516 25 38 - 516 60 20 Faks: 516 23 23, BÜROLAR: ANKARA: Necatibey Cad. No: 80-12 Mallepe Tel-Faks: 230 63 27, İZMİR: 850. Sokak No: 31 Üçüncüyeller Yaparsoy İşhanı 5/504 Konak Tel:(51) 41 93 09, ÇUKUROVA: Ataturk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaç Sokak Seven Ap. Kat: 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana, MALATYA: Tabakhane Mah. Balatlar Çarşısı Yarı Sanbeyoğlu İşhanı K:2 NÜ:84 Tel-Faks: 22 08 04, ESKİŞEHİR: Sakarya Cad. Konya İşhanı No: 12 Daire 21 26120, KAYSERİ: Cumhuriyet Mah. Aytar Sok. Paşagözü İşhanı (9) Kat: 4 No: 5

Avrupa Temsilciliği: Basel Hakevi Eren Str. 58-4057 Basel SCHWEİZ

ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi: 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL, 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL, Yurtdışı: 6 aylık (12 sayı) 48 DM, 1 yıllık (24 sayı) 96 DM, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187, Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004188, Besliye Hazırlık: UMUT YAYIMCILIK, Basıldığı Yer: AYDINLAR MATBAASI, Dağıtım: YAY-SAT

TC'nin acizliği ve yeni kararlar

Devlet, gerek bölgesel sorunlarda gerekse de iç sorunlarda darbe üstüne darbe yiyor. Rus Sosyal Emperyalizminin parçalanması sürecinde fırsatını yakaladığını sanarak Orta Asya'ya yönelik Türkçeği düşüncesini ve gerçek arzusunun açıkça ortaya koyan, Turancı çabayı iştahla atlayan egemen sınıflar birinci darslerini şimdilik almış gözüküyorlar. Her ne kadar Orta Asya'da yedığı tokatın etkilerini bertaraf etmenin yolu olarak "Adriyatik'ten Çin'e" düşünden vazgeçtiklerini söylüyor ve Rusya ile "ortak çıkarılardan", söz ediyorlarsa da gerçekte yenilgilerini gizlemek istiyorlar. Azerbaycan ve Orta Asya üzerindeki pazar kavgasında ABD aracısı olarak kendisine de pay çıkarma uğrunda olan Türkiye, iradeyi ve pazarı esas olarak Rusya'nın ellerine teslim etmek zorunda kaldı. Şimdi kırıntının kırıntısını tozlamaya çalışıyor.

İçerde etkili darbeler almasına rağmen hala saldırılar yapabilme gücünü ve olanaklarını da koruyor. Dışarda Turancılıktan kırıntıya düşenler içerdeki başarısızlıklarını da "özel ordu" tartışmaları başlatarak, değişik bir türde kabul etmiş oluyorlar. Bu gerilla savaşı karşısındaki başarısızlığın kabulünden başka birşey değildir. Ancak bu kabul henüz geri adım atma şekline bürünmemiştir.

Egemen sınıflar rotayı kayırmış, denetimi yitirmiş bir şekilde yalpallıyor, suursuzca saldırılarını yoğunlaştırıyor.

10. sayımızın bu sayfasında son günlerin gelişmelerini değerlendirirken, HEP'in kapatılması ve parlamentoların dokümanlaşmasının kaldırılması çalışmalarının topyekün saldırı dönemine denk gelmesi üzerine "artık bazı milletvekillerinin de yargısız infazlara kurban gidebileceğinin ilk sinyalleri anlamına gelmektedir." diye tahlikeye dikkat çekmiş, gelişmelerin vebahetine parmak basmıştı. Aradan daha 20 gün geçmişti ki, Batman'daki "faiz meçhul" cinayetleri araştırmaya giden DEP heyeti "faiz meçhul" saldırıya maruz kaldı. DEP parlamenterleri Mehmet SİNGAR ile DEP Batman İl Yürütme Kurulu üyesi Metin ÖZDEMİR saldırı sonucu ölümler, DEP Batman parlamenterleri Nizamettin TOĞUÇ yaralı olarak kurtuldu. Heyetin " güvenliğini sağlamak" için o gün polis bulunmaması, her taraf polis kaynağı Batman'da olay yerinde ve yakınında saldırganlar müdahale edecek kimsenin olmaması, 3-4 dakika sonra ise ortanın polisle dolması, 10 dakika sonra sokağa çıkma yasağının ilan edilmesi, ve ardından "Tetikçi yakalandı" haberleri yayarak tepkiyi yumuşatma çabaları, Uğur MUMCU'nun ölümünde devlet destekli ve medya okşama yürüyüşleri yapılarak, şimşir cenazelerini alınıp 500 metre yürünmesinin engellenmesi, cenazeye katılmak için Ankara ya gelenlerin ve diğer illerden baretat edenlerin gözaltına alınmaları, Ankara'da cenazeye gelenlere saldırılması, "koruma istememişlerdi, elimizde belge var" yalanları, Nizamettin TOĞUÇ'un özel ajanda defterinde not tutulmuş günlük ve düşüncelerinin aleyhte bir hava yaratma amacıyla birfinger basının "en kahraman" erine verilip yayılması, ve "saldırı parlamentoya yapılmıştır" denmesine rağmen hiçbir egemen sınıf partisinin olayı sahiplenip en azından bir açıklama ya da DEP'e temsilci göndererek dayanışmada bulunmaması vb. hem suçlunun kim olduğunu hem de çeşitli renklerle boyanarak emekçi halkı aldatmak isteyen suç ortaklarını gösteriyordu.

Mücadele karşısında denetimini yitiren faşizmin çeşitli uzantıları üzerinde de denetiminin zayıflaması gündeme gelebilir. Ancak şu an için denetleyememe olayının o boyuta vardığını düşünmüyor, o nedenle de "devletin içinde yuvalanan denetim dışı" bir gücün varlığına dayandırma anlayışlarını yanlış buluyoruz. Bu tür güçler bugün için denellenebilir bir durumdadır. Ancak bu arnağın bir parlamentonun denetleyebileceği anlamında değildir. Parlamentonun "denetimi" aciz bir denetimdir ve genelde gerçeği tersyüz edip halkı aldatmak amacıyla yapılmaktadır. Denetim değil, meşrulaştırma, savun-

ma, hakı kandıma ve dolayısıyla da cinayetleri teşvik etme işlevi görmektedir. Orneğin: parlamentonun oluşturduğu "TBMM faiz meçhul cinayetleri araştırma komisyonu" üyesi RP'li Hüsamettin KORKUTATA'nın açıklamaları bunu kanıtlamaktadır. Devlet denetleyememekte değil, denetlemekte yönlendirmekte ve ayrıca da açığa çıkmasını engel olmaktadır. İtirafları bir hamin cezaevinden çıkıp eyilem yapıp geri dönmesi ya da geceyi polis lojmanlarında geçirmesi denetleyememek oluyorlarsa, bunu böyle savunmanın, aşağılık bir yalancı ve düzenin destekçisi olduğunu söylemekte bizim hakkımız olmaktadır.

Her gün televizyon ve gazetelerin renkli sayfalarında afra-tafra yapıp kahramanlık gösterisi yapan valiler, olağanüstü hal valiliğine gelmemek için -ya da oradan gitmek için- binbir dalavera çeviriyor, yılların yolsuzluğunun açığa çıkmasını gündeme getiriyorlar. İstanbul valisi Hayri KOZAKÇIOĞLU'nun devlet parasını hesap öyünlarıyla zimmeline geçirmesi işte bu kaçış-çekişme nedeniyeldir. Bir yanda Melimet AGAR, Unat ERKAN diğer yanda Hayri KOZAKÇIOĞLU ve Nejdet MENZİR, İstanbul kaymağını yemek ve olağanüstü hal'den kurtulmak için birbirlerinin açıklarını kullanıyorlar. Rüşvet, zımmet vb. ahlaksızlıklar ancak kendi aralarındaki ahlaksızlık yarışında açığa çıkabiliyor. Yeni bir sevgili bulmasa Ergun GÖKNEL'in, valilik atamaları olmasa Hayri KOZAKÇIOĞLU'nun pisliklerini öğrenemeyeceğiz. Atlar cebelleştikçe -belki arada bazı küçük başlarda harcıyor ama açıkları da meydana çıkıyor. Olağanüstü hal bölgesinde vali olmaları korkanlar güvenlik sağlayamadıkları nedeniyle tren seferlerini de iptal ediyorlar.

KENDİNE GÜVENİ OLMAYANIN SORUNLARI ÇÖZME GÜCÜ DE OLMAZ

Kendi içinde sorunları demokratik tarzda, halkın haklarına saygı göselererek ya da taviz vererek çözüme götüremeyen komprador-patron-aga-lar, feodal cebelleşerek katmerleşerek bütünleşen faşist zor'dan başka birşey bilmiyorlar. Hayır, inkar etmeye- lim bir de demaği yapmasını biliyorlar. Onlar hem celfat hem de papaz rolünü butunleştiriyorlar. Ama sosyal yaşamın insanlar üzerindeki etkisi daha güçlü olduğu için sonuçta sopa-havuç politikası pek de işe yaramıyor. En azgın faşist yasaların bile "reform, iyileştirme" diyerek "savunabilen" devlet, sonuçta pek birşey kazanmıyor. Ancak yapacak başka birşeyleri de olmadığından çözüme giden yolda denememiş denemek şu anda halk onlar için geçerli yol olmaktadır.

Gecenlerde "terörle mücadele" adı altında hükümetin yeni çalışmaları açıkladı. Bugüne kadar 12 Eylül AFC polis selahiyetler kararını, Sansür Sürgün (SS) Kararnamesi anli terör yasası ile ola-

ğanüstü hal yasası, pişmanlık yasalarıyla cezaevleri ve hukuk "reformları" geldi geçti. Fakat devlet lehine değişen birşey olmadı. Gen bilinçli saf halkı belki "reformlar yapıyoruz" derken iyileştirmeler yapıldığı şeklinde aldatabiliyor ama sosyal pratik onların çıkmasının hergün derinleştiğini tekrar tekrar gösterdi, gösteriyor. Düşükleri denizde sarıldıkları zorbalık yılanı onları gürbe gün daha denizlere, yeni yeni girdapların çine sürüklemekte, bünyelerini sarmalayan basınç ve artık her taraflarını kuşatan insan kanı onları nefessiz bırakmaya doğru götürmektedir. "Doktörleri kan kendilerini boğacak" sözü Türkiye pratiğinde de tanımlıyor.

Bir çırpınış olarak şimdi yeni "reform" kararları gündeme geliyor. Erat basının, briefing çizgisi nedeniyle pek açıklamadığı ve dolayısıyla kamuoyunun tepkisinin hemen hemen hiç olmadığı (kendilerini zaten böyle bir tepki göstermeleri sözkonusu olmaz. Olsa olsa akıl hocaları düzeyinde uyan destek mahiyetinde olabilir.) Bu kararlar henüz ucundan-kıyısından dışa yansıyabilirdi kadarıyla bile 12 Eylül açık AFC'nin sınırlarını aşan yarılar taşıyor. Gazete-dergilerin toplahılması, çalışan ve yetkililerin tutuklanması, ağır hapis ve para cezaları, yargısız infazlar, kayıplar, baskılar vb. vb. egemen sınıflar için yeterli olmuyor. Halk düşmanı herşey günden güne artıyor.

Bunlar; Devrimci-demokratların katledilmesi, gözaltılar, baskılar, işkenceler karşısında demokratik tepkinin bir biçimi olarak gündeme gelen kepenk ve kontak kapatmaya 1 yıldan 3 yıla kadar hapis, ayrıca da o işyeri ve arabanın 6 ay çalışmaktan men edilmesi.

Gözaltı süresinin uzatılması (15 günde yeterince işkence yapamıyoruz, biraz daha süre istiyoruz.)

Düzen muhalifleri olanların, "teröristlerin" mal varlıklarına el konulması; vb. vb.

Fakat en ilginç şu oluyor; şüphe üzerine gözaltına alınıp sanık durumuna gelenler, yargılama sonuçlarına kadar tutuklu kalacaklar. Hiçbir hukuk anlayışının savunamayacağı bu anlayış, herhalde Türkiye'nin yansından çoğunun cezaevlerine tikilmesini de gündeme getirir. Aynı zamanda teknik-mesleki-hukuk sistemleri yönleriyle de incelenip mahkum edilmesi ve teşhinnin

yapılması gereken bu faşist anlayış gözaltı süresinin yılları kapsaması anlamına gelmektedir. 10 yılda bile bitmeyen davaların olduğunu düşündüğümüzde, "şüphe" üzerine gözaltına alındığınızda ancak 10 yıl sonra suçsuz olduğunuz anlaşılacak ama siz o 10 yılı (ya da 3-5 yılı) cezaevinde geçirmiş olacaksınız.

ÇOKÇA SÖZÜ EDİLEN SON ÇIRPINIŞLAR KİMİN İÇİN GEÇERLİDİR?

Değişikliğe kim ihtiyaç duyar? Varolanın yeterli olmadığını düşünürler. Bugün çoğu milliyetlerden Türkiye halkları değişiklik istiyor, bu açık Kürt ulusu bu isteğini daha üst boyutta dayatıyor.

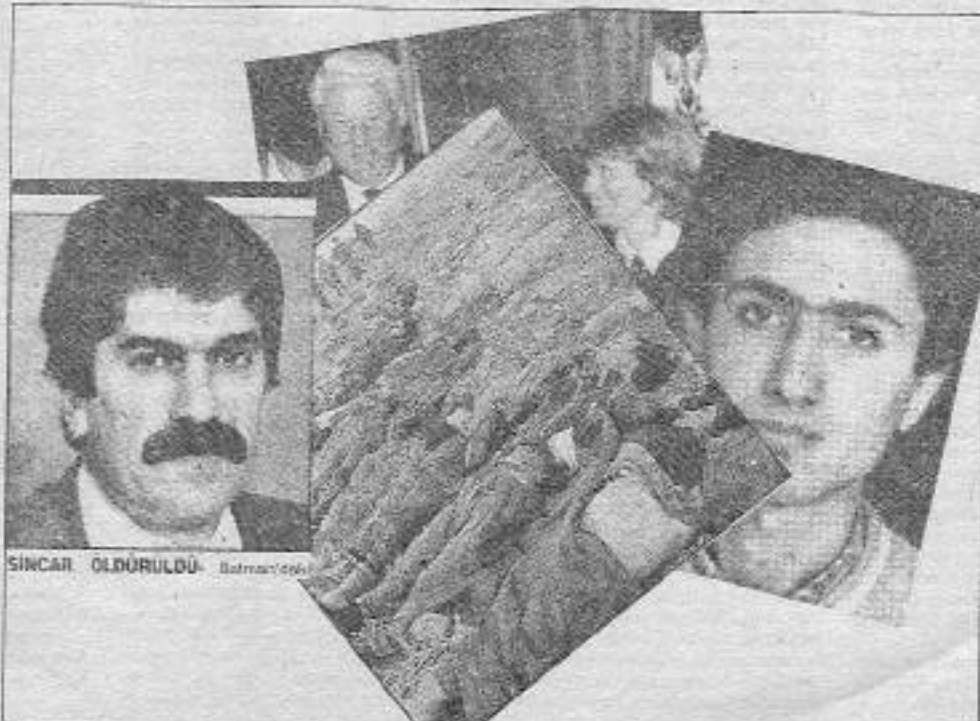
Aynı şekilde egemen sınıflarda değişiklik istiyor. Bunlarınki işe, gelişmeler karşısında eski konumlarıyla engel olamamanın getirdiği bir ihtiyaçtır.

Var olanı, emekçi halklar lehine değiştirmek ile buna engel olmak için yeni yeni tedbirler, saldırılar arasındaki çelişki süreci emekçi halklar lehine işlemektedir. Egemen sınıfların 10 yıllardır devrimler için sözü ettikleri "son çırpınışlar" bir türü bitmemiş, süreç komprador patron-aga devletinin son çırpınışına doğru sürüklenmiştir. Ve hiçbir kuvvette bu gidişati engelleyemeyecektir. Yaşamı yaratıcıların sınıfsal, ulusal, cinsel ve bulumun baskıları parça parça yıkıp tarihin poplucuna atmaları tarihin kaçınılmaz akışıdır. Bugün gerillanın namusundan çıkan kızıl ateşler bunun müjdecisi ve garantisidir.

Bu garanti, dünya halklarının emperyalizme, faşizme, feodalizme ve her türden gericiğe karşı zafet kazanmış deneyimlerin ve enternasyonal proletar ideoloji Marksizm-Leninizm ve günümüzdeki en yüksek aşaması olan Maoizm'in onayını da taşımaktadır.

17 yaşında faşist 12 Eylül'cülerin iplerine meydan okuyan Erdal ERENlerin, 16 yaşında Perpa'da faşist camilerin kurşunlarını göğsünde eriten Sabri ATILMIS'ların yaşatları Yıldız'lar-Nurcan'lar, Leylâ'lar, Isyan'lar, Olga'lar halklarının yenilmez silahlı Maoizm'le donanarak kurtuluşun şah damarını oluşturan gerilla savaşını yürütüyorlarsa açıktır ki, bize ölüm yok! Ölüm, faşist komprador patron-aga-lar ve emperyalistler için dirdir.

Dışarda Turancılıktan kırıntıya düşenler içerdeki başarısızlıklarını da "özel ordu" tartışmaları başlatarak, değişik bir türde kabul etmiş oluyorlar. Bu gerilla savaşı karşısındaki başarısızlığın kabulünden başka birşey değildir.

SİNGAR ÖLDÜRÜLDÜ - Batman'lı

TKP/ML: "Devrimcilerin yöntemi vurulacak hedefleri doğru seçmek olmalıdır"

Haber Merkezi-Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist, Merkez Komitesi-Siyasi Bürosu (TKP/ML MK-SB) 17 Ağustos'ta "Türk Kürt ve diğer milliyetlerden Türkiye halklarına duyurulur" başlıklı bir bildiri yayımlayarak, PKK'nın yaptığı Başbağlar katliamını eleştirdi. Dersim halkını Hizbolullah kişivesi altında TC'nin savımdoğu tehditlere karşı TKP/ML önderliğinde direnişe çağırıldı. Bildiride devletin PKK ile TKP/ML'yi karşı karşıya getirmeye planlarına karşı, halkın ve PKK'nın uyumak olması gerektiği belirtiliyor. Bu bildiriyi okurlarımıza sunuyoruz:

Ağustos ayının başlarında DERSİM'in bazı köylerine "HIZBULLAH" imzalı bir mektup gönderildi. Söz konusu mektup, alevi vatandaşları tehdit etmek, göçe zorlamak ve sindirmek amacıyla yazılmıştı. Bu tehditvari sözlerin dolu olduğu bildiri paylaşması, her ne kadar "HIZBULLAH" imzalı olsa da, TC devletinin de bu tür yöntemlere başvurduğu, yani kontrgerilla, mit, ordu, polis vb. güçler vasıtasıyla halkı her türlü baskı ve yöntemle tehdit etmeye çalıştığı da bilinene bir gerçektir.

TC devleti, Dersim halkını yıllardan beri işkence eden geçiriyor, tehdit ediyor ve kara listeye alıyor. Sadece Dersim değil, Kürdistan'da yazılan bütün halk her türlü katliam, baskı ve işkenceye maruz kalmış durumdadır. Sözün geçeri her türlü baskı ve sömürü, Kürdistan halkına uygulandı gibi, Türk halkına aynı şekilde uygulanmaktadır. Dolayısıyla her iki halk vb. azınlık milliyetlere mensup halklar, sırtlatılarak aynı ağır baskı ve sömürü altında nimen nimen imlenmektedir.

TC'nin eli kanlı "güvenlik güçlerinin" son yıllarda halkı yıldırarak ve halkın gerilim ve korku dolu yaşaması için seri katliamlara giriştiği de bir gerçektir. Özellikle de PKK'nın yer yer Türk köylerine baskın yapması, yani hedef göstermek için köyleri öldürmesinin arkasına gizlenerek katliamları daha da artırarak ve bu katliamları da PKK'nın üstüne atarak geri dönmemektedir. Buna geçmiş tarihimize tanıklık.

PKK'nın son zamanlarda Dersim ve ERZİNCAN'da bazı Türk ve Suni mezhebine sahip köylere saldırarak birçok köylüyü öldürmesi, hiçbir gerekçeyle halkı göstermemek ve savunulamaz. Erzincan'da BAŞBAĞLAR (Barışın) köyünü yakıp otuzdan fazla yerli Türk köylüsünü öldürmesi ve yine Erzincan-İbala (DULU) köyünde dokuz evin yakılıp, bir kişinin öldürülmesi ve altı kişinin yaralanması olayı, arkasından ise DERSİM'in CEMLİŞÇEK ilçesine bağlı GÜNEYBAŞI köyünde altı köylünün öldürülmesi, PKK'nın misilleme mantığını halkı çıkarır. Daha açıkçası, "Devlet Kürt'leri katliyor, ben de buna karşı misilleme olarak Türk'leri öldürceğim" mantığı ve yöntemi her ne olursa olsun, hedef tanımayan geneli bir yöntemle karşı-devrimin işine yarayan, ona hizmet eden bir anlayış ve tavırdır. Sözün özü, devrimcilerin alacağı her kurşun adles tanınak zorundadır. Yüksel, halk ve halkların kaderlerine zarar vermez oluruz.

PKK, bu tür eylemleri başyürümlerindeki gerekçesini, "TC Kürt öldürüyor, biz de Türk öldürüyoruz" diye sözlü açıklamalarda bulunurken diğer yandan ise söz konusu eylemleri yazılı olarak açıklamaktan çekinmiyor. Yazılı açıklama yapmaktan çekindiği gibi, öze yandan ise DERSİM'de böyle bir satılma ve propaganda yapımlarının bir amacı var. O da Alevi-Şunni kazanma taktigidir. Sonuçta mezhebiye sahip Türk köylülerinin öldürülmesine resmen (yazılı) istenmemelerinin nedenlerinden birincisi; PKK'ya destekleyen Kürt nüfusunun ezici çoğunluğunun sunu mezheden olması, yani satılma halinde suni Kürtler "Aleviler desteklenirken, Şuniler öldürülüyor" gibisinden tepkiler göstermesinin anlayışı için. İkincisi ise, gerek Türkiye, gerekse uluslararası platformda devrimci-demokrat kamununun tepkisini alınacak içindir.

PKK'nın bu tür eylemleri ve anlayışlarına, nereden bakılırsa bakılsa Kürt halkının kurtuluşuna hizmet et-

5 Haziran 1992 yılında çalışmada şehit düşen Hıdır Doğan (oturan) komutanıyla birlikte TIKKO gerillalarının geçici bir kampında nöbet tutarken görülüyor.

mediği açıktır. Böyle eylem ve anlayışlar Kürtlerin kurtuluşuna hizmet etmediği gibi, Türk, Kürt, Alevi, Şunni dayanışmasını da körüklemektedir. Ki, TC devletinin de "bulunmaz Hint kumru" misali istediği de tam da budur. Ve bu tür geneli eylemlerle PKK'nın TC devletinin oyununa geldiği, dolayısıyla da gerillaya hizmet ettiği de açıktır.

Faşist TC devleti, Osmanlı'dan kalma "böl-yıkm-parçala" geleneği ve taktiklerini ayvayıyor. M. Kemal'den bu yana Kürdistan, Türkiye, Kürt il-Türk'e, Alevi-Şunniye küdrüm ve karşı karşıya getirme taktiklerini hep izledi ve uyguladı. Bu gün de aynı senaryo ve taktikleri, hem daha bir ustaca ve "aygırca" (!) uygulanmaktadır. Tonlarca bomba yağdırarak ve kimyasal silahlar kullanarak gerçekleştirildiği Kürt katliamları bunun sonu örnekleridir. TC devletinin bu gibi katliamları ne denli bir gerçeklik ise, bu vahşi ve alçakça saldırı, katliamları da TC devletini cöküşe götüren yoldan kurtaracaktır. Bu gün de bir o kadar gerçekliktir. Çünkü, geriller ne denli güçlü olurlarsa olsunlar, onlar halkın birleşen örgütleri ve devrimci güçleri karşısında duramazlar. "Kağıtan birer kaplan" olarak yıkılmaya mahkumdurlar!

Emperyalizmin yemimli uşağı ve Kürt, Türk, Ermeni, Arap vb. azınlık milliyetlerden halkımızın azınlık düşmanı faşist TC devleti ekonomik ve siyasi krizini derinleştireceği daha ila saldırganlaşmakta ve halkımızın özgürlük mücadelesini boğmak için her türlü katliamla daha çok başvurmaktadır. Osmanlı döneminde başlayan Ermeni soykırımını Mustafa KEMAL dönemiyle birlikte son safhasına ulaştırıyor, yani yüzbinlerce Ermeni vatandaşları her iki devlet tarafından katledilerek ufus olarak varlıklarını sürdürmelerine izin verilmemiştir. Aynı şekilde her iki devlet tarafından yüzbinlerce Kürt insanı çocuk-cocuk, bütüne-geç ve kadını katledilmesi ve yakın tarihimize canlı tanıklık. Bu tür geneli devletler ve onların temsilcisi durumundaki egemen sınıflar, kendi köklerini ve çürümeye yüz tutmuş düzenlerini ayakta tutmak için halklar arasındaki mezhepsel farklılıkları kullanarak, halkları birbirine düşürerek saltanatlarını korumaya çalışmaktadırlar. Toplu-sal mücadelelerin boyutlanmasında Malatya, Sivas, Çorum ve Niğde'de bu mezhepsel çelişkiler kırkırdılarak yüzlerce insanın katledilmesine neden olan egemenler, bugün aynı se-

nyeyi Sivas'ta hayata geçirerek 37 devrimci-demokrat insanın yabaklar tarafından yakılmasıyla yeniden salıncıya koymak istemişlerdir. TC devletinin geçişten, günümüzde dek bu türden alçakça ve kalıpsız oyunlara başvurduğu açıktır. Ancak PKK'nın da yukarıda saydığımız bazı eylemleriyle ne yazık ki bu oyunlara geldiği de açıktır. Bu tavırları hiçi uzumektir. Dolayısıyla kendilerini çağırıyor, bu gibi olumsuz eylemleri yapmaktan vazgeçsin. Ve Türk devletinin oyununa gelmemeye çalışsın! Devrimcilerin yöntemi hedef göstermek değil, tam tersine vurulacak hedefleri doğru seçmektir. Başarıya ancak böyle varılır.

Partimiz bütün mezhepsel ve ulusal farklılıkların bir yana bırakılarak (bu ezilen halkları TC devletine karşı silahlanmaya partimiz önderliğinde birleşip Ördünüz TIKKO sallarında savaşıyor çağırıyor.

YIGİT DERSİM HALKI

Yıllardır sizlere acı, gözyaşı, ölüm, yoksulluk ve işkenceden başka birşey vermeyen bu zalim ve kan emici TC devleti, son olarak da sizleri kendi topağınızdan almak istemektedir. Bu aslak ve haydut TC devleti, "HIZBULLAH" imzalı bildiriyle dağıtmakta sizleri tehdit ediyor yıldırıyor çağırıyor. Ama bu alçakça oyunu DERSİM halkı geçmeyecektir. Çünkü siz Dersimliler, bu gibi oyunlarla ve tehditlerle yeni tavşanınız olmaz. Siz ki DERSİM İSYANI ile birlikte zorla güc etirilmeniz ve katledilmeniz karşın, tekrar toplaktınız döndünüz. Bugün ise erimizle-kannımızla, oğullarla-kızımızla, gençlerle-ileri-yenimizle ve her şeyimizle bütünleşmiş TKP/ML ve halk ordusu TIKKO ile daha bilgili ve daha güçlüsünüz. Bu koşullarda tehditler dayanarak isyanlar bir Dersimlinin tavrı olmaz. Geçmişte olduğu gibi bugün de düşmanlarımızın korkulu rüyası, siz haklarımız ise emel için ve cesaret kaynağı olan partimiz TKP/ML ve ordumuz TIKKO yanımızda olmaya devam edecektir. Bundan şüpheleniz olmaz!

Sizler de çok yakından işliyor ve takip ediyorsunuz ki, bugün partimiz TKP/ML ve ordumuz TIKKO sadece DERSİM ve ERZİNCAN'da gerilla savaşı yürütüyor, bu savaş Karadüz ve orta Anadolu'nun dağları ve kırını da taşınmasını duranma. Bu nedenle, Kürdistanın dağlarına bomba yağdırarak konprador burjuvazi ve top-tak ağaları bugün yalnızca Kürdistan'da değil Karadüz dağları ve köylerinde de bombalar yağdırıyor.

Faşist TC bir yandan bir yönlü yöntemlerle partimiz ve ordumuzun gelişmesini engellemeye çalışırken, diğer yandan ise partimizle PKK'ya karşı karşıya getirmeye çalışıyor. Tezahür hatırlanacakları da görülmüyor. Binbir emel için emel için geçeri ay-

(Türkiye) Erzincan'da TKP/ML-PARTIZAN'ın imzalı saldırgan bildirisi dağıtmakta sergileniyor. Söz konusu bildiriyle partimizin yakından bilgisinin olduğunu ve bildiriinin, p a r t i m i z l e PKK'ya karşı karşıya getirip çalıştırarak amaçlardan başka bir amaçla sahip olmadığını da bilmenize istenir.

Partimiz TKP/ML'nin doğmasını bu kalıpsız ve alçakça oyunlara atar olmayacaktır. PKK'da da im dost da düşman da bilin. Devrimci-demokrat kamunun çok iyi bilmedi ki PKK partimiz ve ordumuzun saldırganlığına karşı partimiz TKP/ML ve ordumuz TIKKO'ya saldırmayacaktır.

Çünkü partimiz, PKK'ya dost ve müttefik bir örgüt olarak görmektedir. Bundan önce de dost ve müttefik örgütler arasında sorunlar çıkmış olsa da, ideolojik olarak eleştiri, uyarı ve konu yüzünü ile çözülür. Bu nedenle yeni geçmişten Kürt ve Türk halklarının şahsında dost olarak değerlendirildiğini PKK'ya bir kez daha çağrı yapmayı görev bilerek şöyle sesleniyoruz:

Faşist TC devletinin TKP/ML'yi ve PKK'ya barbarite saldırısına oyununa gelme!

Ve tezgahlarını istenen bu alçakça senaryolarını boğacak!

Dersim ve Erzincan'da gerek TKP/ML taraftarlarını, gerekse halkı baskı uygulamaktan vazgeç!

Alevi-Sunni çelişmesini körükleme!

TKP/ML ile dost ol ve dostluğumu pekiştir!

Çünkü, TKP/ML ile PKK'nın dostluğu, düşmanın alçakça oyunlarını boşa çıkaracak ve yıkılışını çabuklaştırıcaktır.

KÜRT VE TÜRK HALKLARI

Partimiz TKP/ML Türkiye'de yazılan çeşitli ulus ve milliyetlerden bütün ezilen emekçi halkların kardeşliğini ve birlikte mücadelesini savunuyor. Çünkü bu halkların hepsinin de sınıf dışından faşist TC devleti ve onun kaynağı olan konprador-burjuvazi, emperyalizm ve büyük toprak ağaları vardır. Dahası, Kürt ve Türk halkı arasındaki sınıfsal baskının kalkması için TKP/ML önderliğinde olan DHI (Demokratik Halk İktidarı) ile olacaktır. Keza, Kürt oluşu üzerindeki millî baskıların kalkması ve bu oluşun gerçek özgülleşme kavramı da ancak ve ancak TKP/ML önderliğinde gerçekleştirilecek Demokratik Halk Devrimi ile olacaktır.

EMEKÇİ HALKIMIZ;

Eğer, faşizmin zulmüne ve sömürüne dur diyorsan,

Eğer, Kürt ulusunun katledilmesine karşı çıkıyorsan,

Eğer, Kürt ve Türk halklarının kardeşliği ve eşit koşullarda bir arada yaşamalarını istiyorsan,

Oyleyse, zaman geçirmeden TKP/ML önderliğinde birleş ve örgütlen; TIKKO sallarına katılarak faşist devleti karşı savaş!

Kürt-Türk ve diğer azınlık milliyetlere mensup halklarımızı bir kez daha kendi düşmanları olan faşist TC devletine karşı silahlanmaya çağırıyoruz. Çünkü, faşizmin zulme ve saltanatı ancak halkın devrimci gücüyle yıkılır ve oradan kaldırılır. Silaha sarılmadan bu düzen değiştirilmez ve devrim olmaz! Devrim olmadan halk kurtulmaz.

Sömürü, Zulüm Ve Ulusal Baskı Saltanatına Karşı Haydi Silah Başına!"

Tunceli İHD'den suç duyurusu

Dersim/Özgür Gelecek-3 Ekim'de bir basın açıklaması yapan İHD Tunceli Şube Başkanı Mehmet Gülmez 26 Ağustos 1993 tarihli Aydınlık gazetesinde: "İşte faili meşhurlerin kanlı" başlığı altında yayımlanan haberle ilgili olarak Adalet Bakanlığı ile Elazığ ve Tunceli Cumhuriyet Savcılıklarına suç duyurusunda bulundu. Aydınlık gazetesinde Tunceli'nden kaçırılıp, işkence yapıldıktan sonra öldürülen Ayten Öztürk ve Elazığ'dan kaçırılıp, işkence edildikten sonra Tunceli yakınlarındaki Dinar köprüsü altında öldürülen Av. Metin Cem ve Dr. Hasan Kaya'nın kontrgerillacı sakatlı lakaplı Ahmet Demir ve DYP Bingöl milletvekili adayı Ahmet Yaşaroğlu tarafından öldürüldüğü ismi açıklamayan özel Harpçisi bir subay tarafından açıklanmıştı.

İHD Tunceli Şube Başkanı Mehmet Gülmez ülkenin kan gölüne çevrildiğini, bunun yorumlanmasını ise siyasi iktidar olduğunu belirterek katliamları hesabını mutlaka sorulacağını belirtti.

Ovacık'ta devlet terörü yoğunlaştı

Dersim/Özgür Gelecek-1 Eylül'de ARGK gerillaları

Ovacık Köy Hizmetleri'ne ait yol bakım şantiyesini yaktı ve Ağa Çingir adlı bir bekçiyi gerillaların silahını almaya çalışırken öldürüp, 2 işçiyi kaçırdı. 2 Eylül'de ise Ovacık kışlağa komşu civarında karakola kam taşıyan Hıdır Sar'a ait bir kamyon yine PKK tarafından yakıldı. Bütün bu gelişmelerden sonra Ovacık'ta polis ve jandarma terörünü yoğunlaştırdı. Hafif karabik çıkırcak makineli tüfek ve havan toplarıyla Ovacık ilçesinin çevre köyleri yoğun ateş altında tutuyor. Özellikle havan toplarının Konaklar köyü ve

Oveçler köyü yakınlarda düşmesi halkta yoğun korku ve panik yaratmaktadır. Makineli tüfek atışları özel hareket timlerinde köyler hedef alınarak yapılmaktadır. 25 Ağustos'ta Ovacık'ın Çakperi köyü mevkinde jandarmaların gevreye rastgele ateş açması sonucu 1 gençin yaralanması da bu pervasız terörün örneklerinden biridir. Halk arasında bu terörün yeni provokasyonlar yaratıp demokrat-devrimci insanların gözetimine alınıp işkenceden geçirmeye için yapıldığı bilinmektedir. 1 ay önce Ovacık askerlik şubesi polis tarafından bombalanmış devrimci demokrat insanlar işkenceden geçirilmiştir.

6 Eylül'de karakola ekmeğe götürmek istemeyen Ovacık Belediye'si'ne ait köyüsteki insanlara polis zorla silah çekip otobüsü 1 saat rehin aldı. Belediye başkanını araya girmeye kalkışmasını kabul edince arızın hareketine izin verildi.

Son olarak bölgede yoğun eylemlilik sürecini başlatan TIKKO gerillaları işkenceye devlet güçleri katılmaları sivil savunması halkın alınma gayretli içerisinde Ovacık'ta gergin bir bekleyiş, korku ve panik hakim. İnsanlarda devlet güçlerinin katliamlara girişeceği korkusu ve beklentisi var.

TİKKO ORDU'DA TC GÜÇLERİYLE ÇATIŞTI "Yıldız ve Bahtiyar yoldaşları yitirdik"

Haber Merkezi- TKP/ML-TİKKO Karadeniz Bölge Komutanlığına bağlı olarak Ordu'da faaliyet gösteren bir TİKKO gerilla birliği 16 Ağustos günü Mesudiye ilçesi'nin, Topçam Mahallesi'nin Ortasın köyü Havut Mezarı'nda konuşurken, ihbar üzerine bölgeye gelen TC güçleriyle çatışmaya girdi. Gece 01.30 saatlerinde başlayan ve yaklaşık bir saat süren çatışmada iki TİKKO gerillası şehit düştü. Yöre halkı çatışmada TC güçlerinden 5-6 ölü ve çok sayıda yaralı olduğunu söylerken, TİKKO gerilla birliği: "düşmanın kesin olarak emin olduğumuz kayıplar bir ölü ve bir yaralıdır" biçiminde açıklama yaptı.

Konuyla ilgili TK/ML Karadeniz Bölge Komitesi 2. no.lu ABK'nun Eylül ayında yaptığı açıklamayı okurlarımıza kısaltarak sunuyoruz:

"Karadeniz bölgesine son yıllarda açtığımız savaşımızla birlikte, bu alanda çok değerli kadrolarımızı yitirdik. Başta Baba ERDOĞAN, Hasan TOY, İsmail BULUT ve Tunçay ÇARIKÇIOĞLU yoldaşlar olmak üzere on'u geçkin değerli kadro ve savaşçılarımızı şehit verdik. Yoldaşlarımızın yitirmem için yitreklerimizde hissediyoruz. Yıldız ve Bahtiyar yoldaşlarımızın

zın doğup, büyüdüğü Ordu ilinde yitirdik.

YILDIZ YOLDAŞI

Nurgül Bolukbaş, 15 Ekim 1970 Fatsa doğumlu Nurgül yoldaş gerici ve zengin sayılabilecek bir aileye mensup, ailesine ve ailesinin malına mülküne tavır alıp, proletaryanın, insanlığın kurtuluşu için, partimizin öncülüğünde sınıf savaşımında yerini almıştır.

Nurgül yoldaş, Cumhuriyet Üniversitesi Hemençelik Yüksekokulu mezunuydu. Sosyalist düşüncelerle üniversite yıllarında tanıştı. 1988'de Sivas Devlet Hastahanesinde püreve başladı. 1993 Nisan'ına kadar aynı hastahanein göz, K.B.B. cerrahi, acil servislerinde çalıştı. Sivas Tıp-Sağlık-Sen üyesiydi.

Hemşire Nurgül yoldaş, meslektaşları ve gerilla yoldaşlarının kalemlerinden okuyalım.

"Onu hastahane yataklarından çıkarıp kura çeken güçlü insan ve kararlılığı sahipliği. Herkes tarafından İK dikkatleri çeken aşırı sakinliğinin tepkiselliğe dönüştüğü sayılı anılar olmuştur. Hastalığı nedeniyle yürüyememesi, tedaviye yanıt verememesi ve bu arada kura çıkmak için belirlenen stresten güden güne yaklaşır olmaları onu daha önceden tanıştığımızı bir şekilde hatırlatıyor. Sonuçta sağlık durumu ne-

denizle kendisiyle konuşulup imna edilme kararı alınmıştı. Bunu yapmak bizim için çok güçtü. Kendisiyle konuşmaya hastahaneye gittiğimizde yanında canlı, mutlu bir ifade vardı. Büyük bir coşkuyla o gün biraz kalkıp peşböldüğünü anlatıyordu. Bu anlatımın ardından konuşmak bizim için daha da güçleşti. Durumu kendisine anlatığımızda hiç itirazsız bizi sonuna kadar dinledi. Fakat bakışlarındaki sert ifade gözden kaçırılacak gibi değildi. Odada konuşmamız ardından bir süre sessizlik oldu. O gözlerini bizden hiç ayırmıyordu. İlk sözün "bitirdi mi" oldu. Ve pek sık başvurmadığı sakter bir tavula önce bizi suçladı, eleştirdi. Hastahanein kısırlarıyla kendisine engel olmaya çalıştı ve hiçbir şeyin kendisini durduramayacağını anlattı. Kısa bir süre sonra hızlı bir iyileşme gösterdi. Ve bağışta insanı ve kararlılığını potansiyel sergiledi."

Nurgül yoldaş, Nisan '93 yılında gerillaya katıldı. TİKKO üyesiydi.

BAHTİYAR YOLDAŞI

Muzaffer KAHRAMAN yoldaş Ordu-Gürgentepe'de.

Muzaffer yoldaşın, halkla ilişkileri, kitle bağları oldukça güçlüydü. İnsanlara kendini sevdirirken, çalışkası yarandı bir yoldaş. İdeali hep gerilla olmaktı. Kamplara girmeyi kalasına koymuştu. Yoldaş gecikmeli olarak Temmuz'un başında gerillaya katılabildi. Cıvı cıvıdır gerillaya katıldığında, sevinci gözlerinde okunuyordu. Hareketli, canlı, yerinde duramayan, kıpır kıpır. Sorulara kafa yoran, araştırmacı özelliği olan bir yoldaş.

Muzaffer yoldaş, Mesudiye'de ve Gürgentepe'de iki kez düşman tarafından sıkıştırılmasına rağmen, yoldaşın uyandırdığı sayesinde her iki defa da düşmanın elinde kurtulmasını becerdi.

Muzaffer yoldaş, 93 Temmuz'unun başında gerillaya katıldı. TİKKO üyesiydi.

"Her iki yoldaşımızı çok ama çok erken yitirdik. Yoldaşlarımızın acısı yüreğimizi sızlatıyor. Kendilerini bilhçerlerimize ve yüreklerimize gömmüyoruz. Bayrakları yine ellerde dalgalanıyor. Ve söz veriyoruz. Dalgalandırılmaya devam edeceğiz. Topamlar ve Kaçkarlar bizim kalelerimiz olacaktır. Kalelerimizden zağedeceğiz şehitleri..."

TİKKO: "Yitirdiğimiz yoldaşların bayraklarını ellerimizde dalgalandıracağız söz veriyoruz"

"Evlatlarınızı Özel Ordu'ya göndermeyin"

Haber Merkezi- TKP/ML-Tokat II Komitesi Tokat halkına yönelik bir bildiri yayımlayarak Amasya, Tokat, Turlal ve Zile'deki sivil faşistlerin, Özel Ordu'ya katılma kampanyalarını kurtarıp halkın dikkatini çekti. Bildiride: "Sosyalizmi kurtma savaşımız dersan dağlarında, Topçam dağlarında, Kaçkar dağlarında gün be gün hız kazanmaktadır. Ve dağlardaki mayız sesleri kartalımızınuzun meşdedicidirler."

Ordumuz TİKKO'nun yürüttüğü sosyal kurtuluş mücadelemizi ve milliyetçi-yurtsever bir mücadele hattı olan PKK'nın yürüttüğü ulusalçı savaşımı engelleyebilmek için, egemen burjuvazi çarpmış durumda, bolca kan dökmektedir. Bunca kan, yaptığı vahşet ve katliamlar yetmezmiş gibi, bunları daha da artırmaya çalışmakta "Özel Ordu"lar kurarak, canlar, sapıklar gürbahları oluşturarak bunları halka saldırtmayı planlamaktadır" deniliyor.

TKP/ML Tokat II Komitesi, Özel Ordu'nun kontrgerilla olduğuna, eskiden beri var olduğunu ve bir (2) kadını gerçekleştirdiğini hatırlatarak: "Şimdi yapılmak istenen kapsama çok geniş tutulmak istenmektedir. Askeri birlikler yerine, paralı, profesyonel, kanun-yasa benim diyecek, serseri canı, faşist kelle avcılarından oluşan bir ordu yaratılmak istenmektedir. Bu orduya, en başta yer alacaklar da MHP'nin sivil faşist güçler ola-

caktır. Bununla birlikte bu güden Tokat ilinde başlamıştır" deniliyor. bildiride Tokat halkına şöyle sesleniliyor:

"Tokat ilimizin özellikle Zile ve Turlal ilçelerinin faşist MHP'lilerin cişit atığı ve faşist kadrolaşmaya gitmeye çalıştığı ilçelerimizdir. Bu yerlerdeki Bizim Ocak ve Ortadoğu gazete temsilcilikleri "Özel Ordu'ya katılın" imza kampanyası başlatıldı. Tokat, Amasya, Turlal ve Zilede, bir kısım serseri lümpen faşist insanı anlaşılmadı. Çok az genç işsiz ve bilimsiz insanımıza da imzalatıldılar. Fakat kesinlikle abartı kadar (5 bin) sayıda insan toplanamazlar ve aynı insan defalarca imza abırmakta, sayı böyle sahtekarlıklarla çoğaltılmaya çalışılmaktadır.

Bu oluşturulmak istenen kontrgerilla ordusu, faşist ve serserileri kapsayacak ve bunlar halkımıza saldıracaktır.

Tokat, Amasya, Turlal, ve Zile'deki iyi niyetli gençlere sesleniyoruz:

Birtas çorbaya kendinizi satmayın, patronların ağalarının, tefecilerin köpekliğini kabul etmeyin. Siz emekçi halkın çocuklarısanız. Onları ve onların devleti olan TC'yi korumak sizlerle düşmez. Onların konyuculuğunu Çiller'in oğlu yapısın. Siz halk çocuklarısanız. Halka ve halkı için mücadele yürüten Komünistlere devrimcilerle kurşun sıkmayın. Sizlerin yeri

TİKKO safıdır. Sizler halkımızın kurtuluşu ve yurtdışına bağışsızlığı için TİKKO safında savaşın.

Tokat, Amasya, Turlal, ve Zile'deki ana ve babaları sesleniyoruz. Evlatlarımız "Özel Ordu'ya ve TC Ordusuna göndermeyin. Ordusya gidip kime kurşun sıkıyorlar? Niçin ölüyorlar? Zenginlerin malına, mülküne, canlarına ve devleti korumak sizin çocuklarınıza mı düşmüştü? Evlatlarınıza sahip çıkın. Onların yeri burjuva ordusu değil, halk ordusu TİKKO'dur.

Tokat, Amasya Turlal ve Zile'deki lümpen, serseri, faşistlere sesleniyoruz.

Ayağınızı desk alın, sizleri uyarıyoruz. Dektüğünüz her damla kanım hesabını sizlerden sorarız. Özel orduda yaptıklarınız yazınıza kör kalırsın. Partimiz TKP/ML önderliğindeki ordumuz TİKKO, yaptıklarınızı hesabını bir bir sizlerden sorar. Dün Reşadiye'yi bastı, yarın, o bir gün Turlal'ı, Zile'yi, Tokat'ı bastacaktır. O günler uzak değildir.

Burjuvazi ve TC devleti istediği kadar çarpınsın, sonuca istediği kadar uzatmaya çalışsın. Özel ordusu da ona kurtarılmayacak. Halkın mücadelesini engelleyemeyecektirlerdir. Diktatörleri kan denizinde kendileri boğulacaklardır. Halkımızın evlatlarını, gençlerini TİKKO safında, bu aşkılık, kokmuş düzene karşı savaşmaya çağırıyoruz."

Dolaysızca

Ferhat Ali

Namlunun kudreti

Başlığı kavramak başta gelendir. Emperyalizmin koluk değneklerine yaslanarak tarihe hükümünü geçirmeye uğraşan, paranın iktidarı üzerine kurulu kıymetli bir düzende bu başlığı özümsemek çok daha elzemdir. "Sol'dan sağ'a sıçrayışla bu devletin diplomalı usaklığını yapan, düzen çerçevesinde sedeye varan malum kesim, parlamenter budalalığa ateşli bir aşk ile sevdalı gadikli cephe silahlarını eleştirel gücü karşısında hep panikleşmiştir. Devletin sofrasına en son gelenler, eskimis devrimciler devletten çok devleti savunmuşlardır. Devrimci güzergahda en çok bunlarca kararlar; hem de geçip giden geçmişin anıları eşliğinde.

Önce bir saptama: Düzen temellerine dek yer sarımsın geçiriyor. Sonra bir vurgu: "Dünyanın kırılan" olarak adlandırılmıgelen her emperyalist arka cephenin yazgısıdır bu. Bu nesnel realitedir; bundan kaçılmaz.

Düzen tüm kurumlarıyla, askeri alandaki saktırılarıyla ayakta kalma mücadelesi veriyor. Bu mücadelede kullanılan yöntemler öylesine insanlık dışı ve endişe verici ki, gerçeğe ulaşabilen herkes donakalıyor. Bir yanda örgütlenmiş, merkezleşmiş misli görülmemiş oranda tepeden tırnağa silahlı merkezi devlet, öte yanda bu örgütlü gücün saldırılarına her saat, her an, her gün maruz kalan örgütlenmemiş, örgütlenememiş milyonlar...

Ne yapılabilir?

Türk, Kürt kardeşliğini "zor'a dayanan yöntemlerle dinamitleyenlere, yeni terör yasalarıyla devlet terörünü meşrulaştırılmalara, pişmanlık yasalarıyla yoksulu yoksula kırılıp gammasızlığı körükleyenlere, ülkeyi bir bütün olarak kan ve gözyaşı gölüne çevirenlere, demokrasinin sağa, sola sınımsız kırılmalarına bile tahammül edemeyenlere, en doğal en bastı, en başta gelen örgütlenme, söz, basın, yayın vb. hakları budayıp hiçbir yasal çalışma ve örgütlenme ortamı tanımayanlara karşı ne yapılabilir?

Ya teslimiyet; ya da namlunun kudretine sığınmak! Bu da bir mücadele biçimidir. Savaşın kendisi politik eylemdir. Politikayı olağan araçlarla sürdürülebilmenin olanaklarının olmadığı bizim gibi bir toplumda, politika ancak savaş araçlarıyla yerine getirilebilir. Zira bu güzergahın üzerindeki tüm engelleri temizlemenin bir aracı olarak gündeme girer.

Toplumun bir kesimini proletarya önderliğinde bu yola sokan şey yalnızca koşullardır. Ülkenin ekonomik ve toplumsal statüsüdür. Bu statünün varlaştırdığı olgular, olaylardır. Güçlü politik ve ekonomik etkiler bu mücadeleyi varlaştırmıştır. Bu etkileri kaldırarak, bir yana koymak ya da görmezlikten gelmek iradeci-subjektivizmin işi değildir. Tam tersi: Nesnel-realite.

Bu demektir ki, burjuva çerçevesinde selama duranlar ve onların ev sahipleri, yazar-özer burjuva takımı bu nesnel gerçeği ortadan kaldıramaz.

Yokluk, yoksulluk ve açlığı vareden koşullar, halkın tabandan gelen "zor'lama"yla proletarya önderliğinde ortadan kaldırılmadıkça namlunun kudreti sılıyetini hep korur. Bu için birinci yanı.

İkinci cepheye geliyorum.

Bu mücadele biçimi etkili olur mu?

Hem de nasıl...

Yeterki, savaşmasını bilelim... "Hamlet eylemden ne kadar sözederse etsin gene de bir Hamlet olarak kahror" güdümlüğüyle değil; direngen ve direşkenlikle, özveri ve kararlılıkla bu güzergaha girerler asla pişman olmazlar. Yeterki, güzergahı aydınlatan fener Marksizm-Leninizm-Maoizm olsun; ve yeterki, biz ardıllar öncülümüzle yarasız özveri-inanç ve kararlığı gösterebildirim.

Nihayet yeterki, seçilen yolun doğru bir yol olduğuna inanabım. İşte bu inançlar mucizeler yaratan devrimci coşkun seili yaratan şey.

Bu düzen bir sidik torbası gibi dibinden çatlayacaktır. Derinliği ve çapı olan, sürekliliği sağlanmış bir gerilla savaşı "sökecek safağ" mutlaka yakalayacaktır.

Devrimci siyasetle büyük usta Danton SALDIR, SALDIR, GENE SALDIR diyordu yıllarca önce.

Patron-ağaların hükümeti yönetmiyor, savaşıyor. Ezilen milyonların savaşması da meşrudur; ve sokağın öncünün arkasında saf tutacağı günler uzak değildir.

Yeterki, devrimimizin savaş narası, halk savaşı çağlığı olsun! ve yeter ki, dağlara çıkma fikrini ilke edinelim. Nihayet yeterki, toplumsal barış değil, sınıf savaşımı zemini üzerinde ısrarla duran proletaryanın öncüsü, asılan mücadelelerin bu biçimini proletarya ve komünarının emrine sokabilisin, yayabilisin, bilinçli kılabilisin...

İşte, bu işin büyü ve ve çeşitliliğini; ve de namlunun kudretini siz o zaman seyretleyin...

TKP/ML, Dersim'de halka yönelik genelge yayınladı

Haber Merkezi- TKP/ML-TIKKO 1 Nolu Bölge Komutanlığı, Ordu, Parti Organları'na yazdığı Dersim halkına yönelik bir bildiri yayınladı. Bildiri de TC devletinin ülkeye giderek yükselen devrim mücadelesinin önüne geçebilmek için halkın boynuna taktığı kölelik zincirini biraz daha sıkıya belirtiyor. Egemenlerin halkın boynuna kaldırmadığını kendi ölümlerini olacağını, sömürü çarçının yıkılmasına yolaçacağını ve halkın kendi iktidarını kuracağını gün-gibi gördüklerinin altı çiziliyor.

Devletin halktan topladığı vergilerle donatıldığı beyaz ordusunu, MİT'ini halkın üzerine saldığını, halkı birbirine ve devrimcilerle karşı kıskırttığını ve böylesi durumların karşı halkın uyanık olması gerektiği belirtiyor ve "halkın çeşitli vaatlere, tatlı sözlerle, iyi görünenlere kanarak devrimle ihanetini engellemenin bir aracı olarak bazı kararları aldığını" belirtiyor. TKP/ML'nin aldığı kararlar şöyle:

- 1- Özellikle köylerde, düşmana yardımcı olmak, adam, yol, yer göstermek.
- 2- Karakolları, hayvan ve her türlü malzeme satmak, başışlamak.
- 3- Düşmana malzeme taşımak.
- 4- Düşmanı ev vermek, kapı

açarak misafir etmek, barındırmak.

5- Düşmanla sıcak ilişkilere girmek, samimiyet geliştirmek.

6- Düşman askerini ve devleti halatın insanların üzerine baskı aracı olarak kullanmak.

7- Kişisel ve her türlü meselelerde çıkan sorunların çözümü için düşmana gitmek.

8- Halktan insanları ve devrimcileri ilübr etmek.

9- Gerillanın kullandığı hatları ve yerleri düşmana bildirmek ve göstermek.

10- Devrimcilerin arkasından kölü koymak ve anti-propaganda yapmak.

11- Partimizin ve diğer devrimci örgütlerin ismini kullanarak, kişisel menfaatler sağlamak.

12- Partimizin aldığı kararlara uymamak ve halk içinde partiye ve devrimle karşı güvensizlik yaymak.

Yukarıda sayılanların yapılması suçtur. Bundan dolayı da bu suçları işleyenler veya işlemeye azmetenler, partimizin önderliğinde kurulacak HALK MAHKEMESİ'nde yargılanarak hak ettiği cezaya çarptırılacaklardır.

Çünkü, bu suçları işleyen her kimsenin devrim değil, karşı devrimci hizmet etmiş demektir ki, bu da ihanettir.

TKP/ML-TIKKO partizanları Olağanüstü 1. Parti Konferansı'na katılarak görüşüyor.

Dersim halkını bu kararlara uymaya ve uymayanları uyardırmaya çağırıyor.

Devrimde menfaati olmasın rağmen, bunun bilincinde hareket etmeye yerine sırtını karşı devrimle dayayanlar, halkın örgütlük savaşına zarar veren veya vermek için çaba sarfedenler en az üniformalı olanlar kadar tehlikeli birer düşmandır.

Bundan dolayı da bu tip unsurların açığa çıkarılarak cezalandırılması, mücadelenin gelişmesi açısından önemli ve önemli olduğu kadar da acil bir görevdir.

İhanetin, kalleşliğin, dönekliğin en katmerlisini, geçmiştin günümüze kadar en acı şekilde yaygın ve bunların davaya verdiği zararı çok iyi bilen Dersim halkı bu sömürüye gereken dayatılma göstermelidir. Halk içerisinde barınan, ancak gerçek yüzünü gizleyen halk düşmanlarının açığa çıkartılarak hak ettikleri cezaya çarptırılması için partiye yardımcı olunmalıdır.

Devletin verdiği silahleri kabullenmek, devletin usaklığını kabullenmek. Bilincinden hareketle, devletin verdiği silahları reddetmek, silahları karşı mücadele için kullanmak. Ama, diğer yandan, devlete ve onun gerici iktidarı karşı, halkın kendi çıkarlarıyla silahlanması ve örgütlenmesi gerektiğini bilince çıkaralım! "Bekle gör" kavramı değil, kapıya kadar gelen tehlikeyi engellemektir!

Faşist Türk devletin ve usaklarının her türlü girişimlerine savunmak ve pekiştirmek, halkın kendi çıkarlarıyla silahlanması ve örgütlenmesi gerektiğini bilince çıkaralım! "Bekle gör" kavramı değil, kapıya kadar gelen tehlikeyi engellemektir!

Gün, faşist Türk devletin, emekçi halkımıza dayattığı topraklarımızı savaya karşı, topraklarımızı korumak için, emekçi halkımıza dayattığı topraklarımızı savaya karşı, partimizin TKP/ML önderliğindeki Halk Ordusu-TIKKO savaşında savaşa girişidir!

* Gm. zümre saldırganlık son vererek etraf. Demokratik Halk İktidarı gerçekleştirilene kadar!

"Alevi-Sunni çelişkisi ve koruculuk sistemi üzerine yapılan hesapları boşa çıkaralım"

ÖN AÇIKLAMA: Sivas katliamından sonra Alevi-Sunni çelişkisini yoğun olarak tartışıldığı Erzurum'da TKP/ML halkı uyararak bölge politikasına karşı çıkılmaması çağırısı yapıldı. TKP/ML-TIKKO'nun, müttefik Parti Organlarının bölgede dağılışı bildirisi yayımlandı.

Faşist TC devletinin koruculuğuyla çelişkisini ve buna dayalı olarak gerçekleştirildiği "Koruculuk" sistemini boşa çıkaralım!

Erzurum Halkı:

Tarih göstermiştir ki, egemen güçler, gelişen toplumsal mücadeleleri düşmanlaştırmak için, zor araçlarını, gelişen toplumsal mücadele karşısında çaresizleştiği tarihsel süreçlerde zorla dayalı yöntemleri "büyük dahi" yaratılmak amacıyla halkın içine çelişkileri kökükleyerek, halkı bölme-kırma politikası gütmüştür.

Ama yine tarih göstermiştir ki, egemen güçlerin bu yönlü politikaları halk üzerinde belli dönemler etkili olmuşsa da, süreç içerisinde gerçek düşmanları tanıyan halk, zorlamanın zulmüne karşı yavaş yavaş birlikle köküklenmişlerdir.

Kararlı düşmanları zorla dayalı olarak sömürülen devletler kader bilimi açısından olan faşist Türk devleti de, kurulduğu günden bu yana, aynı yöntemleri izlemiş, bir yandan gelişen düzen karşıtı muhalefeti zorla bastırırken, diğer yandan halk içindeki çelişkileri kökükleyerek ve yitimi çeltiği gerici güçleri örgütleyerek, halkı birbirine ya da usaklarına kırımlamıştır.

Gelişen ulusal ve sosyal mücadele mücadelesinin, faşist TC devletini tenkidten ötesine, her geçen gün düzen karşıtı muhalefetin boyutlanmasında, devletin en zayıf noktasından onun ateşini körükleyen gerillanan halk tarafından deseklenildiği ve sahiplendiği süreçlerde emekçi güçlerle gelişen mücadeleyi bastırmaya çalıştığı görülen TC yönetimi, bir yandan "Özel Ordu" adı altında faşist güçleri, halka ve gerillaya karşı kendi himayesinde toplarken, diğer yandan halk içindeki çelişkileri kökükleyerek yaratmış, gerici örgütlenmelerle halkı kırma ve gerillanın halk ile olan bağını kopararak, gerillayı yalnızlaşmaya politikasını hayata geçirmeye çalışmıştır.

Sivas'ta 37 devrimci-demokrat-saygın devlet dışındaki gerici güçlerce katledilmesi ve politikamızın en somut örneğidir.

Sivas'ta gerçekleştirilen katliamın ilk ve son olmadığı, aksine bunun sadece bir örneği olduğu, devletin halkın gün üyüklüğüne seslenerek yaratmış örgütlenmelerle bu yönlü katliamları devam ettireceği bilince çıkarılmaktadır.

Son dönemlerde, Erzurum ve çevresindeki bazı köylerin silahlandırılması da bu politikamızın bir örneğidir.

Sivas katliamı sonrası PKK'nin gerçekleştirildiği bazı yanlış eylemleri de kendine dayanak yapan faşist Türk devleti, yakaladığı bu hakareti "bir taşla birden fazla kuş vurma" amaçlıdır.

Bu tür eylemlerle ötürülür:

- 1- Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin gündemi emelde tutulmuş görünürdüğü, bu tür girişimlerle gündemi saptırmak.
- 2- Yapılan ve yapılmaya devam edeceği propagandalar ve eylemlerle, çeşitli niteliklerden emekçi halkın emekçilerimiz, komünar kapitalizme ve feodalizme karşı geliştirdiği ulusal mücadelesine "Alevi-Sunni", ya da "Türk-Kürt" çatışması götürülmesi; halkın kendi kaderini tayin hakkı yönünde verdiği haklı mücadelesinin gündem dışına itilmesi.
- 3- "Kürt meselesi"ni bir bölge meselesi olarak göstermek, gerillayı yalnızlaşmaya politikasını hayata geçirmeye çalışmaktır.
- 4- "Kürt meselesi"ni bir bölge meselesi olarak göstermek, gerillayı yalnızlaşmaya politikasını hayata geçirmeye çalışmaktır.
- 5- Halk içerisinde yapay ayrışmalar yaratmak ya da var olan çelişkileri kökükleyerek bölünme hedefi olmaktan çıkmak.

Erzurum Halkı:

Bilimeldir ki, halk içerisinde çeşitli çelişkiler her zaman var olacaktır. Bu çelişkilerin kaynağı yavaş yavaş gelişen toplumsal mücadeledir. Egemen güçler, düzenlenmiş devrim için bu düzenlenmiş çelişkileri her zaman kullanmak isteyecek, yapay ayrışmalar yaratarak, var olan çelişkileri kökükleyerek halkın devrimci yönelişini güzerghandan çıkarmak isteyecektir.

Yine bilimeldir ki, halk içerisindeki çelişkilerin çözümünde şiddet kullanılmayacağı gibi Alevi-Sunni vb. çelişkilerin çözümü de şiddetle değildir. Bu yönlü çözüm arayışları komprador patron-ağa devletine hizmet etmemek dışında bir anlam ifade etmeyecektir. Halk içerisindeki çelişkilerin çözümünde şiddet kullanmak devletin usaklığını kabullenmektir.

Ama devletin gerici propagandalarının etkisinde kalın ya da bazı devletin yasa dışı usaklığını yapan halk, düşmanlarının başlatılacağı herhangi bir katliam girişimini boşa çıkarmak ve bu gerici güçlere karşı var kullanmak mecburdur.

Halkımızın en güçlü gücü, faşist Türk devletinin ve onun yeminli usaklarının ayınlattığı bozma için bugünden hazırlanmamızdır.

Silahların gerici güçlere karşı devletin verdiği silahları kullanarak karşı koymayı düşünen çözüm değil, çaresizliktir. Çünkü, bu gerici güçlerin örgütlenen devletin kendisidir. Bu yönlü çözüm arayışları içerisinde silahlar devletin oynadığı oyunun birer aracıdır. Devletin koruculuğuyla halkın kurtuluş mücadelesini bilmezler.

Devletin koruculuğu bu oyunu bozarak, onun "bir taşla birden kuş vurma" girişimini boşa çıkarmak için elverişlidir. Halkın dayandığı topraklarımızı savaya karşı, halkın topraklarımızı mücadelesiyle ortadan kaldırılmamasıdır.

Oyunsuz: Devletin verdiği silahleri kabullenmek, devletin usaklığını kabullenmek. Bilincinden hareketle, devletin verdiği silahları reddetmek, silahları karşı mücadele için kullanmak. Ama, diğer yandan, devlete ve onun gerici iktidarı karşı, halkın kendi çıkarlarıyla silahlanması ve örgütlenmesi gerektiğini bilince çıkaralım! "Bekle gör" kavramı değil, kapıya kadar gelen tehlikeyi engellemektir!

Faşist Türk devletin ve usaklarının her türlü girişimlerine savunmak ve pekiştirmek, halkın kendi çıkarlarıyla silahlanması ve örgütlenmesi gerektiğini bilince çıkaralım! "Bekle gör" kavramı değil, kapıya kadar gelen tehlikeyi engellemektir!

Gün, faşist Türk devletin, emekçi halkımıza dayattığı topraklarımızı savaya karşı, topraklarımızı korumak için, emekçi halkımıza dayattığı topraklarımızı savaya karşı, partimizin TKP/ML önderliğindeki Halk Ordusu-TIKKO savaşında savaşa girişidir!

* Gm. zümre saldırganlık son vererek etraf. Demokratik Halk İktidarı gerçekleştirilene kadar!

DEVLETİN GERCI PROPAGANDALARINDAN ETKİLENEREK SİL AILANAN KÖYLÜLER:

Devletin yarattığı emekçi köküklediği alevi-sunni çelişkisini bir arada olarak gerçekleştiren Sivas katliamı sonrası, PKK'nin yaydığı bu yanlışlıkla gerçekleştirdiği Başbağlar Katliamı da kendine dayanak yapan faşist TC devletinin, Erzurum'da da bu tür katliamları gerçekleştirebileceği amacıyla Alevi-Sunni çelişkisini köküklemesi, ötekini de bu gerici propagandalarla etkilenerek halk karşı silahlanmaya, devletin usaklığını kabullenmesidir.

Devletin silahları neden silahlandırılmıyor. Bu silahları korumak için kullanılmıyor. İstisnai korumalardan. Buna kavramalardan. Davasında yitilmişdir. Maruz kaldığımız zulmün, baskının ve sömürmenin, egemenlerin olan komprador patron-ağa devletinin ve onun usaklarının himayesinde, yitilmişdir. Gerici güçler, emekçi halkımıza dayattığı topraklarımızı savaya karşı, topraklarımızı korumak için, emekçi halkımıza dayattığı topraklarımızı savaya karşı, partimizin TKP/ML önderliğindeki Halk Ordusu-TIKKO savaşında savaşa girişidir!

Devletin silahları neden silahlandırılmıyor. Bu silahları korumak için kullanılmıyor. İstisnai korumalardan. Buna kavramalardan. Davasında yitilmişdir. Maruz kaldığımız zulmün, baskının ve sömürmenin, egemenlerin olan komprador patron-ağa devletinin ve onun usaklarının himayesinde, yitilmişdir. Gerici güçler, emekçi halkımıza dayattığı topraklarımızı savaya karşı, topraklarımızı korumak için, emekçi halkımıza dayattığı topraklarımızı savaya karşı, partimizin TKP/ML önderliğindeki Halk Ordusu-TIKKO savaşında savaşa girişidir!

Devletin silahları neden silahlandırılmıyor. Bu silahları korumak için kullanılmıyor. İstisnai korumalardan. Buna kavramalardan. Davasında yitilmişdir. Maruz kaldığımız zulmün, baskının ve sömürmenin, egemenlerin olan komprador patron-ağa devletinin ve onun usaklarının himayesinde, yitilmişdir. Gerici güçler, emekçi halkımıza dayattığı topraklarımızı savaya karşı, topraklarımızı korumak için, emekçi halkımıza dayattığı topraklarımızı savaya karşı, partimizin TKP/ML önderliğindeki Halk Ordusu-TIKKO savaşında savaşa girişidir!

İşkenceci polisler mahkeme salonlarında da işbaşında

Adana/Özgür Gelecek- Bir süre önce Adana'nın Yüreğir ilçesine bağlı Yunusoğlu Köyü'nde toprak ağası Arkan Arıkoğlu'nun öldürülmesi olayına karıştığı ve TKP/ML-TIKKO üyesi olduğu ileri sürülen Mustafa Tolunay emniyet müdürlüğünün açıklamasına göre 26 Ağustos günü gözaltına alındı. 31 Ağustos 1993 Salı günü yapılan mahkemeden sonra Tolunay tutuklanarak Malatya Cezaevi'ne gönderildi.

31 Ağustos'ta yapılan mahkemeden sonra 3 Eylül'de Mustafa Tolunay'nın evkafı Mahmut Mühlazımoğlu'nun ÇHD (Çağdaş Hukukçular Derneği)de konuşlu olduğu olarak yaptığı açıklamada Mustafa Tolunay'a yoğun işkence yapıldığı, mahkeme salonuna bile işkenceciler eşliğinde getirildiği, hatta mahkeme salonunda kendisi ve ailesinin işkenceci polisler tarafından tehdit edildiği işkenceyle kabul ettirilen ifadenin aynı mahkemede de yinelenmesinin sağlandığını belirtti. Sanıkların sorgu için getirildikleri mahkemelere polislerin emsalsiz tutumunu aykırı olduğunu ifade eden mühlazımoğlu savcı ve hakimlere görevlerini yapma ve yasa dışı uygulamaları çağrısında bulundu. Mühlazımoğlu ayrıca, Mustafa Tolunay, Arkan Arıkoğlu davasında zanlı olarak anılırken aynı davadan yargılanan bir başka şahıs ise tutuksuz yargılanıyor. Böyle bir işkence nasıl yaşanır anlayamıyorum" dedi.

Gazete Bayilerine Tehdit

Haber Merkezi- Devrimci Çözüm dergisinde yapılan açıklamada DK grubunun dergilerini satan bayilerin "Devrimci Çözüm satma ne satarsan sat" biçiminde tehdit ettiği belirtildi.

Devrimci Çözüm dergisinin bildirdiğine göre en son 2 Eylül günü İstanbul Eserler'de Devrimci Çözüm dergisini dağıtan Özgür Dağüstü sahibi Cezmi Şenel, Eserler son durak Bayı banyu, Yüzyıl Artı Gıda Pazarı ve diğer ufak bakkallar DK grubu tarafından Devrimci Çözüm satılmaları için tehdit edildi.

Başkan Mao ile ilgili afişleme ve gözaltı

İzmir/Özgür Gelecek- Partizan, Özgür Gelecek, YDG (Yeni Demokrat Gençlik) okuru olan FERAT KORKMAZ ile İBRAHİM İMİDAT 6 Eylül 1993 pazarı günü Partizan, YDG-Özgür Gelecek, DDSB (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) tarafından basılan "Başkan Mao'nun 100. Doğum yıldışı gün olsun MAOİZM'E" başlıklı özel sayının yayımlanması sırasında sivil polisler tarafından hiçbir gerekçe gösterilmeksizin gözaltına alındılar.

Bir gün boyunca emniyette çeşitli tartaklama ve işkencelere maruz kaldılar. Dergi çalışanları hakkında asılsız suçlamaları kabul ettirmeye çalıştılar. İfadeleri gözleri kapalı olarak müzakerelerinden dolayı neyi imzalandıkları bilinememektedir. Eylemlere yapılan aramalarda piyasada bulunan dergi ve kitaplar alınarak yasak yayın olarak kayıtlara geçildi. Ertesi gün akşam saatlerinde savcılık tarafından serbest bırakıldılar.

Oze yandan YDG için gençlik tarafından Başkan MAO'nun 100. doğum yıldışını anıldı ve konuşlu olduğu Karşıyaka'da 100 adet, Kupaş Kemeraltında 60 adet olmak üzere toplam 360 adet afişleme yapıldı.

Gazi Üniversitesi Hastahanesi'nde vurgun düzeni

Ankara- Özgür Gelecek: Düzenin bütün kurumları gibi hastaneler de yolsuzluğun, rüşvetin, istismarın gürle gittiği, sağlığın parasıyla alınıp satıldığı yoz ticari işletmeler haline dönmüş durumdalar. Ankara Gazi Üniversitesi Hastanesi'ne tedavi olmak amacıyla giden bir okurumuzun başına gelenler devlet hastanelerinin vurguncu yönünü güzel örnekliyor. Okurumuz başına gelenleri şöyle anlatıyor: "Ben Gazi Hastanesinin göz bölümünde yatan bir göz hastasıyım. Bu hastaneye yatmak için çok uzun bir uğraş verdim. Ama sonunda hastaneye yatmaya becerdim. Ben hastaneye yatmakla her şeyin çözümleneceğini, artık bir

sorun çıkmayacağını düşünüyordum. Ama asıl sorun yatıktan sonra başladı. Bu sorundan birkaçını örnekleyeyim: 24 kişilik hasta yatışı bölümü bu göz bölümünde ben 10 gün yattım. 11. gün de ameliyat oldum. Bir aydır hastanede yatıpta, ameliyat olmak için bekleyenler var. Biz bu olayın bir takım eksiklerden kaynaklandığını düşünerek üstüne gidemedik, gitsük bile yapabileceğimiz birşey yoktu.

Ama asıl sorun vardı ki, bunun üstüne gidemeyen aptallık olacaktı. Neydi bu sorunuz? Tabiki pratik doktorların ilaç vurgunlarıydı. Bu vurgunlar, kimler ve nasıl uygulanıyor? Bu olay diğer hastalar gibi benim de başına geldi. Ba-

na Dr. Özyay Öz tarafından bir reçete verildi. Reçetede dört değişik ilaç vardı. Reçete kâğıdında nerede alacağını beheren bir de kartvizit vardı, bu adres gittim. Ancak alacağım tıbbi malzemeler korkunç derecede pahalıydı. Orada gerekli olan malzemeleri alamadım. Bir başka yere gittiğimde fiyatlar orada biraz daha düşüktü ve buradan almaya karar verdik. Malzemeyi satan kişi malzemeleri kutu kutu çıkarıyordu. Ben de herhalde kutunun içinden çıkarıp birer adet verecek diye düşündüm. Ben "Adet olarak mı" dedim. Adam bana "Hayır reçetede yazılanları veriyorum" dedi. Hesap yaptık, 10 milyona yaklaşan bir fiyat çıktı karşımıza. Çok şaşırılmıştım ve yakınlıklarla yüzüm kızardı. Tıbbi malzemeleri satan adama bunları alacak gücümün olmadığını söyledim. Satış yapan da gücünüz yetmiyorsa adet olarak verelim dedi ve adet olarak aldım. Alınan gereken birinci kutu malzemenin içinde 18 adet var ve tanesi 55.000 TL. Bundan 3 adet alabildim. Diğer ikinci kutunun içinde 10 adet var ve tanesi 75.000 TL. Bundan da iki adet aldım. Diğer iki ilaçla birlikte bir milyondan üzerinde para verdim. Tekrar hastaneye dönüp ilaçları Doktor Özyay Öz'e vermek için doktorun odasına gittiğimde odada Dr. Gökhan, Dr. Yusuf ve Dr. Özyay Öz bir başka hastanın reçetesini yazıyorlardı. Dr. Gökhan, Dr. Özyay Öz'e "Şu kadar ilaç yazdım yetmez mi?" sorusunu sorunca çok şaşırıldı. Dr. Özyay da "Biraz daha yazabilirsiniz" dedi. Kontrollerini keserek analarına girdim ve Dr. Özyay'a ilaçları eksik olarak aldığımı söyledim. O da ilaçlara bakıp "tamam bu kadar yeterli" dedi. İlaçları elimden alıp gözlerimin önünde "Özyay Bey" ve "Gökhan Bey" (çok zor şartlarda aldığım bu ilaçları) paylaşıp ceplerine koydular. Eğer malzemelerin hepsini alabilseydim onlar tekrar sanıp daha çok para kazanacaklardı. Bende gitmekle batabaktım. Şimdi soruyorum? Kapısında inegini davranışın, tefecide faiziyle para alıp, yatacak yeri olmayıp bankalarda yatan bu emekçi yoksul insanların hesabını kim soracak, devlet mi? Yoksa uzaydan gelecek olanlar mı?"

Düzenin bütün kurumları gibi hastanelerde vurguncu, yoz, ticari işletmeler oldular

Harun Çetin öldü

Haber Merkezi- 15 Mart'ta gırtlana alındığı Avcılar Karakolu'nda kalıplaşmış dövüldükten sonra komaya giren ve 3 ayı aşkın bir süredir bakişel hayatını olan Harun Çetin 5 Eylül'de tedavi gördüğü hastanede öldü. Çetin'in durumu ile ilgili sürekli kampanyalar düzenleyen İHD İstanbul Şubesi İşkenceyi İzleme Komitesi 2 Eylül'de Harun Çetin'le ilgili hazırlanmış kartpostalın İçişleri Bakanlığı'na topluca gönderme eylemi yapmış, hakan Mehmet Gazi-oğlu'nun istifasına istemiştir.

İstanbul DGM savcısı Mustafa Ayız da daha önce Harun Çetin'e işkence yapan polisler hakkında suç duyurusunda bulunmuş ama DGM herhangi bir soruşturma açmamıştır.

İHD İstanbul Şubesi İşkence İzleme Komisyonu Harun Çetin'in ölümü ile ilgili yaptığı açıklamada: "Harun Çetin'in ölümüne neden olan işkenceci polisler hakkında dava açılmamasına protesto ediyor, en temel insani hak olan yaşama hakkının devlet eliyle ihlal edilmesine hemen son verilmesini istiyoruz" denildi.

Harun Çetin'in yakınları Çetin'i bugüne dek sağ tutan şeyin yaşama olan bağlılığı olduğunu, bir başkının bu kadar uzun süre yaşayamayacağını belirterek: "Bu kadar genç yaşta bir insanın işkenceyle öldürülmesi insanlık adına utanç vericidir" dediler.

Harun Çetin cenazesi Batman'da toprağa verildi.

"Çöpkent" halkı hesap soruyor

Ankara/Özgür Gelecek- Ankara'da Ege mahallesinin üç sokağının sakinleri Natayola Çöplüğü denen eski çöplük alanın üzerine kurdukları evlerinde ilham tehlikesiyle yaşamayı sürdürüyorlar. Gazetemizin 9. sayısında anlattığımız yuzde 50'ye varan metan gazı kaçağı sürüyor. Evlerdeki çatlaklar gittikçe büyüyor. Büyük sağlık sorunları ve hayatı tehlikeyle yüz yüze kalan Natayola Çöplüğü halkı, egemen sınıfların ve onların belediye yöneticilerinin ifadesizce bulan uzmanların raporlarına yönelik ağır ihmal düzeyindeki ihlallerine ve savsaklanmalarına dur demek için hareket geçtiler. 7 Haziran'da gaz kaçağını açığa çıkarmasında bu yana kılı kırpağına atan devlet erkanını zorlamaya karar verdiler.

Bu amaçla 7 Eylül 1993 salı günü bir grup vatandaşla birlikte mahalle muhtarı, aza ve Av. Cemal Emir 250 imzalı dilekçe ile Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne başvurarak tehlike konusunda ayrıntılı rapor istedikler.

Mahalle muhtarı Vestigül Arı, TMMOB Genel Sekreteri Alpaslan Ertürk'e "Belediye bize konut yapıyor göstermeden çıkarmanız söz konusu değil, zor durumda kalan işsiz yada sürekli iş olmayan vatandaşlar oraya ev yaptı diye suçla gösterilemezler, evier yapılmış bir köre. Bulgaristan'dan gelenlere anında yer

bulunlar istese bu insanlara da yer bulur. Bu insanlara alternatif sunulmadan tek varlıkları olan gecekondularını terk etmeleri mümkün değildir. Ben de bu halkın içinden geldim ve bunlara hizmet etmek zorundayım, ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Gerçek tehlike ne düzeyde bilmiyoruz" diyerek TMMOB'un aktif desteğini istedi.

TMMOB Genel Sekreteri Alpaslan Ertürk de "Bizler Belediye Fen İşleri'nin talebi üzerine kısa bir ön rapor hazırladık, giriş gezdik ve ölçümlerimizi yaptık. Ölçümlerimiz açıkça tehlikeli sonuçları veriyordu. Hatta Belediye Başkanı Seyhanın Ocak'a "daha ne bekliyorsunuz patlamasını mı bekliyorsunuz?" dediği ve ilçe gazetesi İncece'de bir on önce tedbir alınması gerektiğini açıkladık. Ayrıca sendik başkanından çıkan gaz da çocuklar için büyük tehlike arz ediyor, bilmenden kabir çıkabilirler bu da çeşitli yamallara yol açar" diyerek bölgeye ayrıntılı rapor için bir beyer gönderdiklerini söyledi. Av. Cemal Emir ise "bunlar bir insanlık ayıbıdır. Dünyanın hiçbir yerinde çöplüğün üzerine kasaba kurulduğu görülmemiştir. Ben bunu adını ÇÖPKENT koyabiliyorum. Biz de hukuki raporlarımızı hazırlayacağız" dedi.

Mahalle sakinleri Tabiiyet Odası'nın da rapor isteyeceklerini açıkladılar.

Özgürce

İsmail Yıldız

Kimin askeri olmak istersiniz ?

Tarihte, doğal ortamda, sivilleşmek, korumak vb. için Allahlanın insan yerine, özel mülkiyetin, acıların, sınıfların belirginleşmesi daha değişik bir içerik ve düzeyde alışılmadık, silahlı insanların örgütlenmesini de beraberinde getirmiştir. Ördüleşmenin/dolayısıyla askerleşmenin özel mülkiyetin ortaya çıkması, sınıflararası çatışmaların bir aram olduğu belirlemesinin aynı güdükten sonra, ne ezilenlerin spartakistlerinden, ne de esenlerin kollektif ordularından söz etmeye gerek yoktur. Daha ziyade, "Kimin askeri olmak istersiniz?" ve "kimin askeri olmalıdır?" sorularını çarpıcı şekilde ilköğretim belirlenim toplumsal güçlerinin ceduları, askerleri ve askerlik anlayışları üzerinde duracağız.

TC'nin kuruluşunda belirgin bir rol oynayan ve kökleri emperyalizmin yarı-sömürgeci Osmanlı toplumu ve Alman generallerinin eğitimi/yönlendirdiği cehudunda olan Kuvayı Milliyeçiler, sadece Türk ve Müslüman olmakla farklılık taşıyan egemen sınıfların hizmetinde olarsak eski niteliğini ve amacını Bir farklı ki, kuruluşteki eskilikli yönetiminde daha açık belirgin ve yer yer de doğrudan göstererek.

Faşizmin en güçlü kurumu; parlamentosu, siyasi partileri, üniversiteleri, dergileri vb. değil, ordusudur. Sadece parlamentosuyla değil, onun emrinde çalışan ordu gerektire bunların üzerinde bir kurumdur.

Örneğin, Çiller'in ortaya attığı bir öneri üzerine gerek mübahalecin gereksiz de Cumhurbaşkanı'nın ilk toplantı önerisinin Milli Güvenlik Kurulu'nda görüşülmeden dile getirilmesine oluyor. Bu ne demektir? Anlatır ki, kararı ordu veriyor, devletin diğer kurumları da uygular.

TC ordusunun insan kaynağını oluşturacak halk çocukları bugüne kadar "vatan borcu" olarak lanse edilen bir anlayışla aldanırlar TC uyruklu her emekçi belli bir yaşta yapması gereken vazife olarak gündeme tabiidir. Görevi ise "vatan savunması" olarak anlatılıyordu. Toplumsal değer yargılarıyla da desteklenerek (askerliği yapmaya ne kadar verimsiz vb.) anlayışla işine yerleştirildi. Yaşlı devletli askerleri kişilikleştirilmelerinden ya da ahlaki düşümlüklerden, da-ysık, kafar vb'lerden hiç söz etmiyoruz.

TC tarihi boyunca yasal zorluklarla, yani zorla güdüme getirilen askerlik ve askerler hep ilçe içindeki ulusal tayınları, sınıfı sınıf ve bağkaldımlara karşı kullanılmıştır. Bugün bu ölçü çok daha açılmış ve çok daha geniş halk kitlelerine görülmektedir. Özellikle Kurt ulusal bağkaldımlarını boyutları ve yılları bulan usunluğu içinde önemli rol oynamıştır. Herdeyse kimse-birkaç kafatası faşist dışındaki Kürdistan'a askere gitmek istememektedir. Kardeş Kürd halkının eritilmesini önlemek için ağırlıklı teşkilatına duyulmuş yanında, ilham korkusu daha etkili bir ölçü olmaktadır. Artık gençleri askere yönlendiren eğilimler çoğalmış yapılmış yapılmış da daha çok "asker gitmek, geri gelecek" diye, bir anlamda dileği ifade eden slogan atmaları bunun göstergelerinden biridir. "Vatan borcu" sloganı fakirlikle beraberin ortak görevi" ve hatta uygulamada ve askerlere davranışlarda sınıf farkının gözükmediği, her yer olarak halk içinde yaygınlaştırılan yanıtın kamu, son yıllarda imandırıldığı yitirmektir. "Sadeli askerlik" adı altında parnası olan az askerlik yapmaya anlaşıyor, geçmişte ancak sayılı birkaç parnası ve toprak ağasına uygulanmış imtiyazı daha üst boyutta sürdürülürken belli oranda da genelle yayılan bir ölçü olmuştur. Böylelikle hem besicileri pek askerlik yapmayacak, hem de devlet hundan gelir elde edecektir.

TC devletine askerlik yapmanın "vatan savunması" olmadığı, emperyalizme göbektan bağkaldımların patron-ağı düzenini savunması olduğu daha geniş kesim tarafından anlaşıldı. Ve gelinen noktada halk, kendiliğinden, askere güdülmeye tereddütü dönmüş, özellikle Kürdistan'a düşenlerin ailelerini de göndermeye eğilimi göstermektedir.

Bu noktada Merkezist, Leninist, Maoistlere düşen görev, sadece "Kürdistan'da askere gitme" gelişiminde yanlış anlayışa da karşı durarak, "Faşizm hizmet etmemek için askere gitme" biçiminde bir anlayışla propaganda yapmak ve ölçü örgütlenmeye çalışmaktır.

TC ordusunda askerlik ölçüsü bu anlamı taşıyan, güdülmeye TC devletine karşı ulusal demokratik hakların kullanma mücahadesi verildiği söylenen PKK'nın askere silme anlayışı ve uygulamaları da temelinde pek farklı değildir. Örneğin, "halkın yönetime erk" hükmü, benim, orduda askerlik yapmak zorundasınız" diyerek, başka siyasi örgütlenmelerde de olsa her Kurt genine dayatılan bir ölçü olarak güdülmeye çalışılmaktadır.

Aktarı durumunda "buç-osa" prosedürü işletilmekte, kayımlar çeşitli şekillerde enalandırılmaktadır. Anlayıştaki bu askerlik aşkırlığı, ordunun milli burjuva ideolojisi ve politik hatta nedeniyse böyle olmaktadır. Banaçık halkı, yarı harabesinde savaşmak zorunda kalacağı ordu ya-ralaması bir malzeme olmaktadır.

Özellikle, hatta sayılır bir güç olarak, TKP/ML'nin önderliğinde oluşturulan bir ordu daha vardır. İçki-Küya Örgüsü diye adlandırılan TKKK'nın anlayışı ve uygulamaları ise öncelikle iller ordudan da farklıdır. Tamamen güdülmeye dayanan, karşı-devletçiler dışında kimseye zor uygulamayan, nihayetinde ordusu, devleti ortadan kaldırma amaçlıdır, ezilen halkla beraber ve uluslardan yana ve onlara gerek kurtuluşunu sağlayacak bir ordudur.

Emperyalizme, faşizme, feodalizme ve her türden güçlüğü karşı, çözümlenemeyen emekçi halkın silahlı gücü olarak kendisini ortaya koyan bu kuvvet, ülkeler halinde eline geçtikçe de kendisini var eden siyasal anlayışa uygun olarak yapmasını biçimlendirir, to-keleci-sosyalist hükmünde değil, ilkel hükmünde olacağını belirlemektedir.

Yukarıda saydığımız anlayışlar yanında birde, yine halk sınıf ve tabakalarının anlayışına taban tabana zıt bir anlayış daha vardır. Ki, ezilme bunun ilk anlayışla çok sıkı, ilkinisiyle ise belli oranda benzerlikleri vardır. "Paralı askerlik ya da Lejyonerlik" diye ifadelendirilen bu anlayış anlatılmak için, bir lejonerin kendi sınıflarını buraya alıyormuş. Bu yeterlidir, 8 yıldır, Rusya'da, Gaf'da, Somali'de ve son olarak da Güney Faslılar anlaşılıyla Azerbaycan'da Elçbey'in askeri olarak savanan bir Türk: "Bir lejonerin övünç duyduğu yoktur. Yaptığı görev bursu için vermes. Mesela ben milliyetçi kökenli biriyim, yani komünist değilim ama Ziyoyeva'nın milliyetçi generaline karşı komünist (siz, "Bur Sosyal Emperyalizminin uşakı (faşist) okuyun bu.) hükmümetin yanında savaglık. Çok insan öldürdük. Hala rö-yalarımıza giriyor. . . Adam çıktı hala bana bakıyor, işime istemiş. Geleceğin yoktur, plan yapmazsın. . . yarın ne olacak belli olmaz."

Sınıfların, sınıfların, dolayısıyla da orduların ve savagların yer yüzünden silinmesi Komünist topluma kadar bu ölçülerin var olduğu bir gerektir. Yine, kendi sınıfı için saygımayanın düşmanı için savagcağı da diğer bir gerektir.

O halde, emgileri fetişleme çabalarıyla, insanlığı kurtuluşa götüren mücahedeleşme mi, yoksa boru savagların, yoldan çıkaran vb'lerin mi içinde olmaktadır? Bu soru kimse için kaçınılmazca bir şekilde her-kesin önüne durmaktadır.

DGM sosyalist basına çalışıyor

Haber Merkezi- Sosyalist basına yönelik gözaltı ve tutuklamalar toplantı ve kapatma davaları durmak bilmiyor. Genelkurmay britinginden bu yana birçok dergi ve gazeteye kapatma davaları açıldı. Basın kanununun ek 2. maddesi ek maddelerine eklenerek hukuklarında kapatma davası açılan 2 günlük gazete, 9 dergi ve gazete 1 yayınevi var. Mücadele, Emegün, Bayrak, Azadi, Newroz, Devrim, Kurtuluş, Özgür Halk, Devrimci Emek ve Medya Günesi'ne kapatma davaları açıldı.

Hedef dergisi sahibi ve İHD yönetim kurulu üyesi Emel Atıcı Paris'te oturan eşini ziyarete döndüğü İstanbul Atatürk Havalimanı'nda 2 Eylül'de gözaltına alındı. 11 Eylül günü çıkarıldığı İstanbul 1. Nolu DGM'de tutuklandı. Yine Hedef dergisinin eski yazışmaları müdürlerinden Elanur Kaya 27 Ağustos günü İstanbul DGM savcılığının istemi üzerine tutuklanarak Sağlıkçılar Özel Tıp Cezaevi'ne konuldu. Elanur Kaya Hedef dergisinin 12. sayısında yayınlanan "Şiddetle savaş ve görevlerimiz" başlıklı yazı nedeniyle yargılanmış ve 3713 sayılı Kanunun 6. maddesine muhalefetten 5 ay hapis ve 44 milyon lira para cezasına çarptırılmıştı. Elanur Kaya'nın cezasının süratle yargıyat tarafından onanması devletin korku ve telaşını ele veriyor.

Medya Ofisi dergisinin 5 Temmuz'da tutuklanan yazışmaları Müdürü Mahmut Metin'in 7 Eylül'de yapılan ilk duruşmasında ise Metin'in tutuklanmasının devamına karar verildi.

Özgür Gündem çalışanlarının eylemi sürüyor

Haber Merkezi- Özgür Gündem gazetesine ve çalışanlarına yönelik baskı ve saldırılarla, kapatma girişimlerini ve gazetenin İstanbul muhabiri Aysel Malkaç'ın gözaltında kaybedilmek istenmesini protesto etmek için başlatılan dönüşümlü ve sürekli açık grevi bir aya yakın bir süredir İstanbul İHD'de devam ediyor. Açlık grevine bugüne dek birçok DKO, sendika, sosyalist basın kuruluşu ve sanatçıdan destek ziyaretleri ve mesajlar gönderildi. Eyleme destek amacıyla demokratik kurumlardan dönüşümlü açık grevine katılanlar da var. 6 Eylül'de Özgür Gündem gazetesine Hasan Karataş imzalı bir açıklama geldi.

5 Ağustos'ta gözaltına alınan ve 17 Ağustos'ta tutuklanan Hasan Karataş gönderdiği açıklamada Aysel Malkaç'ı İstanbul Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şubesi'nde gördüğünü belirtti. Karataş, 8 ve 9 Ağustos gecesi Aysel'i işkenceye çıkarıp, yandırdığı sandalyeye oturttuklarını, beş dakika sonra Aysel'i tekrar işkenceye aldıklarını ve bir daha gitmediklerini belirtti.

TİKKO'dan Nazimiye'ye baskın

Haber Merkezi- Dersim 2 Nolu Alt Bölge Komutanlığı'nın 27 Ağustos'ta yaptığı açıklama:

24 Ağustos'ta Tunceli-Nazimiye ilçesi şehir merkezine saat 9.30'da TİKKO gerillaları baskın düzenleme amacıyla iki farklı kolundan giriş yapmaya çalışırken bu sırada kendilerini koruma amacıyla şehir merkezinde devriye gezen bir beyaz ordu aracı şehir merkezinin iki yüz metre dışına çıktı. TİKKO gerillaları bu aracı beş metre yakından otomatik silahlarla taradılar. Bu saldırı beyaz orduyu şaşkına çevirmişti. Çünkü her an gerillalar tarafından saldırı yapılabileceği düşünülerek şehir merkezinin giriş ve çıkışları beyaz ordu tarafından tutulmuştu. Bu yetmiyormuşcasına gece sabaha kadar makineli tüfeklerle, tüfek bombalarıyla, roket ve havanla şehir merkezinin civarı gerilla tarafından dövülmüştü.

Dersim 2 Nolu Alt Bölge Komutanlığı'nın açıklaması şöyle devam ediyor:

"Düşmanın bütün bu tedbirlerdeki amaç kendilerini ve karakollarını korumaktır. Ancak düşmanın bu çabaları nafiledir. Gerillalar akıl ve cesaretle birleşebilen usta planlarıyla düşmanın planlarını alt üst edip, düşmanın inine girip düşmana büyük kayıplar verdirebilmektedir. Saldırı sırasında pasuda olan diğer düşman birliklerinin ateş etmeleriyle başlayan otuz dakikalık silahlı çatışmada TİKKO gerillaları kayıp vermeden başarıli

Dersim Bölgesi TİKKO gerilla birliği bir toplantı anında

bir şekilde kendi üslerine geri çekilmişlerdir. Başarıları dışında olduğu gibi bu saldırıda da düşmanın kaybı hakkında net bir bilgi alamamıştır. Ancak telsiz konuşmalarından anlaşıldığı gibi düşmanın korku ve panik içinde olduğu ve saldırıya uğrayan araca komutanın sık sık kayıplarını sormasına rağmen araç komutanının cevap vermemesi, saldırıya uğrayan araçta birçok kayıplar olduğunu göstermiştir.

Aynı gün bir başka gerilla birliğimiz Nazimiye'ye bağlı güzel Pinar köyünde oturan Mahmut Doğan adlı azınlık halk düşmanı olan bir

şahıs cezalandı. Yıllardan beri düşmanla işbirliği yaparak halktan insanları ihbarlamak, devrimcileri ihbarlamak ve düzenli bir şekilde ihbarcılarını toplantılarına katılarak, çevredeki halktan insanları ihbarcılığa ve ajanlığa teşvik etmek suçundan Özürlü Partimiz tarafından 1987 yılında bu şahıs hakkında ölüm kararı alınmıştır. Ancak bir türlü hesarı bulunup cezalandırılmamıştı. 24 Ağustos'ta gece saat 1:30'da Mahmut Doğan evinden alınarak yeniden sorgulanması yapılarak ölümlü cezalandı.

Deri işçilerinin kır gezisi

İstanbul/Özgür Gelecek- Yanlış feodal değer yargılarının insanları köreltmiş ve beyni köhneleştirdiği günümüzde, yüzlerce insan biraraya gelerek güzelliği yaşamının olanağı olduğunu kanıtlayacağına kaynaşmışlar, eğlendiler, coştular.

5 Eylül'de deri işçileri tarafından İstanbul'da bir kır gezisi düzenlendi. Otobüsle İstanbul'un geçimli yerlerinden kır gezisine gelenler toplandı ve saat 11.00 civarlarında Denizliköy'deki piknik yerine geline.

Kitlerin yerleşmesinden sonra çağrı üzerine herkes toplandı ve devrim şehitlerinin anısına saygı duruşu yapıldı. Çeşitli ajitelerin çekildiği saygı duruşundan sonra

program açıklandı ve Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Musa Selvi'nin konuşmasından sonra programa geçilmek üzere herkes yerine dağıldı.

Program'ın oldukça zengin ve özellikle deri işçileri tarafından hazırlanmış olması işçi birlikteliği açısından örnek bir olaydı. Halk oyunları ekibi, Grup Çağrı, mini tiyatro gösterisi coşkulu ve siyasi anlamda mesajlar içeren gösterilerdi.

Programın bir bölümünde Kamu Sendikaları Platformu Belediye-İş temsilcileri ile Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Musa Selvi'nin katıldığı çalışanların sorunları ile ilgili bir panel yapıldı. Bu gezide kitlesin arasında toplama halay çekmesi,

DDBS şiarlarını haykırması (Birlik, Mücadele, Zafer) dikkati çeken noktaların başında geliyordu.

Diğer dikkati çeken bir nokta da Umur Yayıncılık'ın açtığı kitap, dergi, gazete standydidi. Oluğca ilçe çeken ve yoğun bir kitle ziyaretine uğrayan standın çevresinde Partizan, Özgür Gelecek, Yeni Demokrat Gençlik ve DDBS imzalı "100. Doğum yılında Şan Olson MAOİZME" arifleriyle donatılmıştı. Yine Partizan ve Özgür Gelecek'in Deri İşçilerine hitaben göndermiş oldukları mesaj da coşkuyla karşılandı.

Halaylar, şirlerle süslenen gezi Grup Munzur'un dinletisi ile son buldu. Bu dinletide Komünist önder Baba Erdoğan anısına düzenlenen bir mizah koleyi saygı duruşuna geçildi ve marşın bitiminde "Baba'lar ölmez", "Baba ERDOĞAN ölmüştür", "Ağa-Patron devletini yıkaçayız, halk iktidarı korucağız" sloganları auldu.

Gezimin sonuna gelindiğinde herkes otobüsüne bindi ve evlerine döndüler. Bir günlük gezi dostluk dayanışma örneklerinin sergilendiği bir anı olarak beyinlere işlenirken yüreklerde ise kahraman bir sevgi yurdu yarattı.

Bu gezile yönelik eleştiriler ise kitlesinin düşük olması, organizasyonun daha güçlü olması gerektiği ve Grup Munzur'un programının kısa kesilmesiydi.

Deri işçilerinin kır gezisinde insanlar kaynaşmışlar, eğlendiler, devrimci duygularla coştular.

Savşat'ta faşist baskılar yoğunlaşıyor

Savşat/Özgür Gelecek-TKP/ML-TİKKO gerillaları, yoksul emekçi halkımızın kurtuluş mücadelesini geliştirdikçe, buna bağlı olarak devletin acımasız, zulmüne faşist baskıları da gittikçe artıyor. Gerilla karşısında aciz kalan faşist devletin kolluk kuvvetleri bu nedenle saldırısını mazlum halka yöneltiyor. İlçe sokaklarında kadınlara rasgele tokat atmaktan tutun da, yine sokak ortasında insanları meydan dayasına çekmeye utanmayan Özel Tıp, polis ve MIT; En son Savşat Üzümlü Köy'nden "Asım Meydan" isimli oldukça yaşlı bir şahıs gözaltına alınmıştır. Gözleri bağlanarak, işkenceci sorguya çekilen Asım Meydan'a iki gün boyunca elektrik verilmiş, saçları yolonmuş, dövülmüş ve hakareti edilmiştir. Hiçbir şeyden habersiz Asım Meydan'dan umduklarını çıkaramayan, işkenceciler, uyguladıkları insanlık dışı işkenceleri kamuoyuna açıklamaması için Meydan'a: "Seni tekrar işkenceye alırım" tehdidiyle korkutarak daha sonra serbest bırakmışlardır. Yaşlı ama bu işkenceleri hakletmediğini söylemektedir.

Devrimci tutsaklardan kitap kampanyası

Haber Merkezi- Sağlıkçılar Cezaevi'ni dolduğu bahane edilerek Gebze özel tip cezaevine sürülen devrimci tutsaklar birçok sorunu uğraşmak zorunda kaldılar. Devrimci tutsaklar kitap ihtiyaçlarını kendi olanaklarıyla karşılamakta zorlanıyorlar. Bu nedenle duyarlı çevreleri bu sorunlarının çözümü için açtıkları "kitap kampanyasına" destek vermeye çağırıyorlar.

İlgilenen okurlarımız için irtibat adresi şöyle:

Soner İşık- 1. Koğuş Gebze Özel tip cezaevi- Gebze/İzmit

Erdoğan Şakar hâlâ kayıp

Haber Merkezi- 13 Ağustos'ta Perpa Ticaret Merkezi'nde Meriz'in cinayet çeteleri tarafından gerçekleştirilen ve 5 devrimci demokratin katıldığı operasyonda yaralı olarak gözaltına alınan Erdoğan Şakar'dan hâlâ haber alınmıyor. Polis Şakar'ın gözaltında olduğunu kabul etmiyor.

Erdoğan Şakar'ın ailesi Sosyalist Türkiye Partisi'nde onbeş güne yakın bir zamandır bu durumu protesto etmek için açık grevindeler.

Erdoğan Şakar'ın ailesi Şakar'ın iyileşmek amacıyla Perpa katliamında öldürülen Nâbi Akayürek'e uğramak üzere evden çıktığını belirtiyorlar.

Kürt mahallesine baskın

Kayseri/Özgür Gelecek- Egemen güçlerin Kürtler üzerinde uyguladıkları polisçilerin bir biçimi de, Kürt kökenli insanların doğudan batıya göçtürmek; bülâyâ yerleşikten sonra da doğuya göçürme sargını etmek... Artık yavaş yavaş Kayseri'deki Kürt mahallelerine de aynı politikaları uygulamaya düşündüyorlar.

Kayseri'de yoğunluğu Dersim kökenli ailelerden oluşan ve Tunceli mahallesi olarak bilinen bir mahalle var. Mahalle halkının üzerine uygulanan psikolojik baskılar artarken, gerçek bu baskıların yekını durumdadır. Mahalledeki gençlik sü-

rekli sosyal ve kültürel faaliyetlerle ilgilenirler ve kendi aralarında voleybol, futbol oyunları ve satranç turnuvaları düzenlemektedirler. Gececeği ise yoksul halkın yaşadığı sokaklarda kızıl-erkekli gezilmekte, halkonlarda toplantı çaylar içilmekte ve mahallenin yanında bulunan çaydükka saz ve gitar eşliğinde yer yer türküler söylenmektedir. Bu yaşantı biçimini, egemenler pençliğe tuzla görmüşüder. Çünkü onlar göremeyen, duymayan, konuşmayan insanlar istiyorlar. Bunun sonucu olarak da konuşan, duyan, gören insanları da susturmak istiyorlar.

4 Eylül Cuma günü saat 22.00 sa-

larında mahalleye siyasi baskın yapılmıştır. Mahalle sakinlerinin söylediklerine göre, Çaydükka saz çalan insanların üzerine arabayla yürütürek, inisi imzeli silahların çekip "Kupürantıyın 'polis' geldi" diyerek insanları arabaya bindirmeye çalışmışlardır. Fakat amaçladıkları bir sonuçla karşılaşınca sığınmışlardır. Nihayet polise verilmişlerdir. Daha sonra yurmuşarak gen adam almışlardır. Ondan sonra bazı tehditler savurduktan sonra çekip gitmişlerdir. Ve o gün saat 01'e kadar mahalle içinde devriye arabaları delmişlerdir. Üç gündür sonra mahalledeki işkenciler iki gün kesilmişdir.

MUNZUR BİR KEZ DAHA GÖRKEMLİ BİR DİRENİŞE TANK OLDU!

İşyan ateşi Munzur'u boydan boya kızıl çevirmişti. 23 Ağustos 1992 günü zulme, sömürüye, ve her türlü kötülüğe işyan eden beş Kardeş'in katliyla birkez daha Munzur kızıştı.

İnanç İSİTMEZ

Öğün seni yandırmış... Usanma hayata yataşan seni anlamakta... Her kupa palazlandığı bir yuva vardır... Her dal güncün ve süzgarın anıqlarında kendi bevesinor boyamı... Çünkü, yarınası gerek yorsa birşeylerin birşeyler... senin için

Dursun ERKUL

Peru halk savaşı Latin Amerika bozkırlarını tutuşturuyor

Avrupa/Ozgür Gelecek - Peru'da faşist Fujimori diktatörlüğünün PKP Başkanı Gonzalo yoldaş şahsında savaş tutsaklarına karşı girdiği yeni saldırılar, dünya devrimci kamuoyunda tepkilerle karşılandı. Devrimci Enternasyonalist Hareket son saldırılara karşı Gonzalo'yu yaşama kampanyasını daha da yaygınlaştırmak için yeni kararlar almış durumda. Kampanyanın içinde aktif olarak yer alan Peru'da yayınlanan El Diario gazetesinin bir yetkilisinden konuya ilişkin düşüncelerini aldık.

Ozgür Gelecek - Gonzalo'nun yakalanmasından sonra Peru halk savaşı inisiyatif kaybetti mi? Bu dönem ve mevcut durum hakkında bizi aydınlatmanızı istiyoruz.

El Diario - Gonzalo'nun yakalanması elbette insanlar üzerinde moral bozuklukları yarattı, özellikle geri kitleler arasında. Fakat bu partide

veya orduda herhangi bir zayıflama ya yol açmadı. Şimdi istiyorsanız genel bilgiler verebilirim. Ama isterseniz yazılı olarak bazı istatistik veriler verelim, bu daha iyi olacaktır. Belki söyleyeceğimiz şeyler subjektif abartma gelebilir.

Mayıs ayı boyunca değişik defalar askeri kırsallara ataklar yapıldı, özellikle Amazon Ormanlarında. Lima'nın içinde de Amerikan Konsoloslugu bombalandı. 28 Temmuz Peru Milli Bayramı olduğu halde gerillalar bütün Peru'da elektrikli kesitler. Ki Peru'nun büyüklüğünü düşündüğümüz zaman bunun ne kadar önemli olduğunu anlayabiliriz. Tabii ki devletin yanısıra da ona göre daha sert ve baskıcı oldu. Buna örnek, şimdi yurtdışıya konuşulacak olan ölüm cezalarıdır. Tüm Peru'nun büyük şehirlerinde bütün olarak askerleşirme söz konusudur. Burjuva istatistiklerine bile bakacak olursak, halk savaşının yükseldiği görülür. Peru Komünist Partisi'nin uyguladığı silahlı grevler yöntemi geçen Mayıs ayında üç gün boyunca sarsıcıydı ve başkent Lima'da çok şiddetli geçti ve büyük yankı uyanırdı. Örneğin; Latin Amerika'da sevindirici olaylar oluyor. Özellikle PKP'nin etkisiyle burada yeniden genlis savaşı başladı ve yeni komünist partiler kuruldu. Örneğin: Ekvador Komünist Partisi MLM. Burada da halk savaşı başladı. Bunların kadroları esas olarak Peru'ya gelmiş ve orada savaşmış insanlardan oluşuyor.

Ölümcezarlarının yeniden kurulması ve dünya halklarının dikkatini çekmemiz gereken noktalar nelerdir?

Bizim için zaten böyle bir sorunun önemi yoktur. Çünkü zaten insanlar öldürülüyor. Yönetim güya böylece insanların mücadeleye katılımını önleyeceğimiz sanıyor. Tabii ki bunun sonucu değiştirmesi

söz konusu değildir. Onlar insanların katlediyor ama mücadele de durmuyor, daha sert ve keskin bir biçim alıyor.

Seçimi PKP boykot etti. Daha önce parlamento seçimleri yapılmıştı. Son yapılan ise yerel seçimdi. Yapılan seçim zaten göstermeliktir. Boykot oranı yüzde ellinin üzerindedir ve yapılan seçimin hukuki geçerliliği yoktur. Buna karşı "Kambyo 91" yani Fujimori'nin partisi büyük bir yenilgi aldı ve adaylarını bile seçemedi. Yerel seçimleri PKP dışında kimse boykot etmedi. Ancak Genel Parlamento seçimlerini PKP dışında APRA ve Sol Birlik'in bazı kesimleri de boykot etmişti. Yerel seçimlere bunların hepsi katılmama karşın hiçbir başarı sağlayamadılar. Kazanmalar genellikle yerel bağimsız adaylar oldu. Yani politikaçılar halkın gözünden düşmüştür. Katılan kesim ise medyadan etkisiyle bağimsız kesimlere yöneldi.

Son olarak halkımıza bir mesajınız var mı?

Halklarımızın dayanışmasını daha çok güçlendirmek için çalışıyoruz. Bunun için, özellikle El Diario'da bunu formüle eden yazılar yayımlanıyor. Ben Mayıs 1993 tarihli sayısında çıkan bir yazının İngilizce çevirisini ve bu sayının İspanyolca ve İngilizce birer nüshalarını size sunmak istiyorum. Bundan önceki sayıya da, bir Barbara Anna Kistler ile ilgili olmak üzere iki yazı yayımlandı. Gazetemiz İngilizce, Fransızca ve İspanyolca dillerden yayınlanıyor ve aşağı yukarı bütün kıtalara dağıtılıyor. Amerika, Latin Amerika, Asya, Afrika ve Avustralya'da ve toplam 40'ün üzerinde ülkede dağıtılıyor. Bu görüşmelerimiz daha yakın ilişkiler ve dayanışma için büyük önem taşıyor. Bunun için teşekür ediyor ve mücadelemizde başarılar diliyoruz.

El Diario'nun Avrupa'da yayınlanan nüshalarından biri.

İnsan Hakları '93

Avrupa/Ozgür Gelecek - Avusturyalı Demokrasi ve İnsan Hakları Komitesi, Sekreteri Volkan KEMAL'in gazetemize faxladığı bir değerlendirmesini okuyucularımıza sunuyoruz.

1992 yılını göylesti bir tablo ile terketti dünyamız:

125 "Yeni ulus" bağımsızlık istiyor...

Tam 3500 ayrı topluluk kendisini ulus olarak görüyor.

Antropolog Peter Giorz'u görsel yeryüzünde 700.000'e yakın farklı dil ve lehçe konuşuluyor.

Bugün dünyada 190 devlet var. Yüzyıl başında rakam, bunun dörtte biri kadardı. Sadece son iki yılda 21 yeni devlet kuruldu.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Gali'ye göre; her an 400'e yakın devlet daha kurulabilir.

Avrupa'da tam 74 bölgede "etik saatlı bomba" var. Bunlardan 10'u gelişmiş Batı Avrupa'da.

Eski Sovyetler Birliği topraklarındaki etnik gerginlik odağı sayısı: 200.

1992'de dünyamın 52 ayrı sıcak bölgesinde 500.000 kişi hayatını kaybetti. Ve Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'nin ilan edilmiş 45 yılına girerken; 1993 yıl "Uluslararası Yerli Halklar Yılı" olarak ilan edildi. Kutlama etkinliklerine (-) ek olarak, 12-25 Haziran 1993 tarihleri arasında, Viyana'da BM Örgütü'nün "İnsan Hakları Konferansı" düzenlendi. İlk kez, 813 İnsan Hakları Örgütü ve derneği gözlemci" olarak, Konferansın düzenlediği binanın bodrum katındaki odalarda "ajulanarak", "Dünya basınının" gözleri önünde "çok sesli"lik imajı bir kez daha makyajdan geçirdi.

A.B.D. aslanları, "Uluslararası İnsan Hakları Yılı" kutlamak üzere, önce Afrika'nın boyunuza,

somali'ye saldırdı. Saldırı öncesi, her zaman olduğu gibi, CIA'ce yönlendirilen Medya'nın yardımına başvurdu. Günlük Televizyon, radyo gazete ve dergiler Somali'deki "AÇ insanları" görüntüleyip, öyküler düzmeğe, "İmsah gözyaşları" dökmeğe başladılar. Dünya kamuoyu, BM önderliğinde ABD aslanlarına "Kutsal-İnsanlık onuru"na, yöce bir görev üstlenmesi için yeterli, "bilinçli" desteği vermekteydi. Kılıçlar, havalar, camiler, tekkelerde yapılan dualar sonrası; uçaklara, penelere bindirilen, cengaver "yığınlar", Somali'ye yollandı. zira, "Somali'li terörist Savaş ağaları" Birleşmiş Milletlerce gönderilen yiyecek yardımını, televizyonlarda sezenizdiğimiz "aç" halka iletmiyor; kariborsada çok yüksek değerlerle satıp, elde ettikleri kazancı, iktidarı ele geçirme aracı olarak, silahlanmaya yatırıyorlardı. Hele, Muhammet Farah Aidid "teröristini" uslandırmanın vakti gelmişti. Bir sabaha karşı; Somali'nin başkenti Mogadishu "denize; güneşlenmeye gider gibi" Yankee'lerin istilasına uğradı. Yankee'lerin peşinden, NATO'nun muzaffer ordu birlikleri, Müslüman ülkelerin şehitliğe, gazliğe susatılmasını "imani bütün" mehtapçikler! Somali'deki "insanlık dramına" son vermek için; birbirleriyle yarışmak üzere yollara düştüler. Kürdistan'da kahramanlık destanları yaratan Mehmetçikler de, General Bir'in komutasında; cennetin kapılarında, tereyağdan kıl sayır gibi girebilmeyi beyecanı ile, denemeler kazanmak üzere Somali'ye yollandılar. Aynı Komünist avcılığı için Kore'lere yollandıkları, Yunan adına Kıbrıs'lara postalandıkları gibi.

Dünya düzeninin en güçlü dokuz patronunun, son Tokyo zirvesinde; CNN, NBC, ABC, BBC, TRT, STAR, ekranlarından Dünya halklarına promasyon dağıtılan gibi zorla dağıttıkları güllüçükler bile, ne çalkalca işahları; ne de sosyo-ekonomik çöküntülerini örtüyor. Dünya İnsanlığın kaderiyle oynama hakkını kendilerinde belanlar; Bugün, ekönomik-siyasi mültecilerin çalacağı kapılar oldukça çok. Kılıçeden mezar kazıcıları dek bir çizgi çizemekte.

Bu aldışılmış, aşağılanmış, dışlanmış, kılışsızlaştırılmış, kimiksizleştirilmiş, kendi kendisine yabancılaştırılmış ve de en önemlisi bir ayuğ arpayı; açık ile terbiye ettirilmeye çalışılan; cennetinden başka kaybedeceği hiçbir şey kalmamış bu yöce insanlık, elbet birgün; vadedilen sahte cennetlerin, ne menem bir şey olduğunu ayırtmaya varacak. Ve aşağı kalkacak. Sizler o zaman korkun, aç ölenlerin, neden ödüklerinin farkını vardıkları andı, korkularını nasıl yendiklerini göreceksiniz. O zaman ancak, Savaş Tanrısı Mars'a kabulabilirsiniz.

YANLIZ, O YUCE İNSANLIK-TAN ÇALDIKLARIMIZ TİM DEĞERLERİ BİR HİÇ VERMEDEN GİDEMİZSİNİZ. Ünce onurumuzdan başlayıp; gaspedilen hak ve özgürlüklerinize tutukla, dişle geri alacağız; zira İnsanlık onuru, her türlü işkence, katliam, soykırım ve sömürü düzenini yenecektir, diyoruz. "Yaşam, özgürlük ve kişi güvenliği her insanın hakkıdır" diyoruz. "Hiç kimse işkenceye, zalimane, insanlık dışı, ontur kırıcı cezalara ya da uygulamalara tabi tutulamaz" diyoruz. Hiç kimse keyfi olarak yakalanmaz, alkonulamaz, ya da ülke dışına sürülemez" diyoruz. "Herkesin, düşüncelerini serbestçe ifade etme hakkı vardır," diyoruz. Ve Geliyoruz.

Yeni Dünya

Prof. Dr. Jens Scheer

Almanya'daki komünist partilerinin tarihi üzerine

1919

yılında Liebknecht ve Luxemburg tarafından kurulan ve bir süre Thälman tarafından yönetilen eski KPD (Almanya Komünist Partisi) bugün yeni terörüne maruz kalarak değişti.

Savaşın sonras tekrar inşa edilen KPD, savaş sonrası Sovyetler Birliği kontrolündeki Almanya'daki SPD ile birleşerek Sosyalist Birlik Partisi (SED) adını aldı. Bu parti ise halk içindeki çelişkileri ele almada yaptığı hatalar ile ve kendisini genetik olarak SBKP'ye adapte etmeye çalıştığı için giderek kitlelerden koptu. Sonuçta revizyonistleşerek genç kitleler üzerinde bir baskı aracı haline dönüştü.

Aynı şekilde Batı Almanya'daki KPD de 1949'dan sonra çizgisini revize etti. 1956 yılında gerici Adenauer hükümeti Partiyi yasaklayınca, buna karşı direniş gösterildi. Önder kadroların birçoğu Doğu Almanya'ya göçerken, birçoğu ise cezaevine kondu.

1969 yılında o dönemin Almanya Başbakanı Brand ile Brejnev arasında yapılan görüşmeler sonrasında ve "beresi içinde bir ara da yasakları" revizyonist saldırılarından hareketle, Sovyetler Birliği güdümünde Batı Almanya'da DKP yasal olarak kuruldu. Bu parti tamamen revizyonist bir çizgi izleyerek Alman işçi sınıfını burjuvazinin kucağına atma ve herşeye göz yumma yolunu seçti. 1968 öğrenil hareketlerinin işçi sınıfı üzerindeki etkileri sonucu 1969'da Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung düşüncesini savunuların bir çatısı olarak İsaarlaşan KPD/ML kuruldu. Ancak bu, öncemce ulaşılmadığı gibi birçok bölüme de yayılmaya gitti. Ve, daha çok ideolojik kargaşaya yol açtı. Bundan sonra Şubat 1970'de KPD'yi yeniden inşa örgütü kuruldu. Söz konusu yapılaşma, hiçbir örgütün haksız yere KPD'nin ismini kullanma hakkının olmadığını ve gerçek anlamda KPD'nin sınıf mücadelesinin içinden doğması gerektiğini halk olarak savundu. 70'li yıllarda sınıf mücadelesine atılarak önemli bir rol oynadı ve KPD'nin ismini kullanmaya layık oldu. KPD/ML örgütü AEP çizgisini izlerken, KPD Mao Zedung'u savundu.

Bu önemli örgütlerin yanısıra 70'li yılların başında birçok komünist örgüt kuruldu. Ancak bunların etki alanları buhındıkları yerel bölgeleri aşamadı, örneğin kuzeyde Komünist Birlik (KB), güneyde KPD'yi yeniden inşa örgütü, ancak bu ve buna benzer örgütlerin ortak noktaları ekonomizm batıya batması olmaları ve revizyonizm ile aralarına kalın bir hat çizmemeleri idi. Kendisini "anti-revizyonist" olarak tanıyan Batı Almanya Komünistler Birliği (KBW) uzun bir dönem en çok göce sahip olanıydı.

KPD diğer örgütlerle, bunlardan özellikle KPD/ML (Kritik Şafak) ve KEW ile birleşmek için büyük çaba harcadı, ancak derin görüş ayrılıkları yüzünden bu başarısızlıkla sonuçlandı. Bu görüş ayrılıklarından en önemlisi revizyonizme yaklaşma konusu idi. KPD kesin olarak ÇKP'nin yanında yer alarak Sovyet sosyal emperyalizmine ve modern revizyonizme karşı mücadele edilmesini gerektirtili ve Sovyetlerin ABD'nin yanısıra ikinci büyük emperyalist bir güç olduğunu savundu.

KPD, Doğu Almanya'daki baş çelişkinin milli çelişki ve Batı Almanya'daki baş çelişkinin ise halk ile emperyalist burjuvazi arasındaki çelişki olduğunu tespit etti.

Her DDR, hem 6808'ye karşı aldığı kesin tavırdan dolayı, diğer örgütler KPD'yi sınıf mücadelesine zarar vermekte suçladılar. Ancak güldü geriye dönüp bakıldığında, bazı eksikliklerine rağmen KPD'nin çizgiyi genel olarak doğruyd.

Mao Zedung'un ölümünden sonra KPD, Hus Kua Feng'in yanında saf tutarak, Çiang Qing ve arkadaşlarını mahkum etmeye çalıştı. Ancak 1979'un son aylarında Çin'e karşı tavır almaya başladı ve özellikle atom politikasını ve ÇKP'nin halk muhalefetine karşı tutumunu eleştirdi. Bununla birlikte KPD'nin Çin'e olan ilişkileri koptu.

1980 yılının başında KPD'de tasfiyec bir hitip ortaya çıktı ve partiyi feshatına yolunu tuttu. Buna karşın parti içindeki devrimci kanat ise parti örgütlenmesi yerine mevcut güç ile küçük örgütlenmeler şeklinde faaliyetleri sürdürme önerisinde bulundu. Bunun üzerine parti Mart 1980'de feshedildi. Ancak onu izleyen yıllar KPD'den ayrı, kalkan küçük örgütlenmeler de tutunamayarak dağıldılar. Bu dağılma süreci sadece KPD'ye has bir olay değildi, diğer örgütler de bu süreçte girmişlerdi. Gertye reformist ve ekonomist örgütlenmeler katılmıştı. Ekonomistleri temsil eden bir akım ise yeni oluşan MLPD'yi idi.

Gertye dönüp baskıldığında, KPD ve birçok örgütün dağılmasının esas nedeni, doğru bir pratiği mümkün kılmak için Almanya'ya özgü durumun teorik olarak analizinin yapılmadığıdır. Bunun yerine dogmatik bir şekilde, hem eski Thälman KPD'sinden hem de ÇKP'den kopma yönü seçilmişti. Bu nedenle birçok yoldaş kendisine insanlık bir şekilde güvenmiyordu ve en ufak sarsıntıda yakalıyorlardı.

Aynı şekilde demokrasi ile merkezciyetçilik arasındaki diyalektik bağ yeterince kavranmamıştı ve daha çok merkezciyetçilik ön plana çıkarılıyordu. Bunlardan ölmün bir faaliyeti teşkil eden anti-atom çalışmaları idi; çünkü "kitlelerden öğren, tekrar kitlelere götür" prensibinden hareket ediyordu. Bu konudaki olumsuzluğun esas nedenlerinden birisi ise, bu faaliyetten sorumlu olan yoldaşın kalitesinde ve yaratıcılığında yatıyordu.

70'li yılların ML örgütlerinin birçok kadrosu mücadeleden tamamen elim ayırdı çekerek özel yaşamlarına çekildikten, birçoğu da "Yasgiller" partisine girerek kariyer yaptılar.

Eski KPD kadrolarını diğerlerinden ayıran en belirgin özellik, onların kesin modern revizyonizm karşıtı olmalarıydı. Daha sonra, 80'li yıllarda Çevre, Doğa ve Teknik sorunlarına maruzlaşan halkın açısı ile çözüm getirmek isteyen oluşma gruplarına yer alan birçok insan KPD ve KBW'den ilham alıyorlardı. Ancak tüm bu sorunlara gerçek ve marksist bir çözüm getirmenin yolu Almanya Komünist Partisi'nin yeniden inşasından geçmektedir. Günümüzde eksiklikleri duyduğumuz ve önemimizdeki en önemli görev budur. Yani KPD ismini sınıf mücadelesinde oynayacağı rol ile hak eden bir komünist partinin inşas...

* Bu DEH'e üye olan, ama DEH çizgisinden uzaklaşan "Marxist-Leninist Alman Partisi"dir.

Konyalı seyyar satıcılar hak almayı öğreniyor!

Konya/Ozgür Gelecek: Konya şehir merkezindeki cadde ve sokakların temiz ve iyi görünmesi bahanesiyle belediye tarafından küçük üreticilerin semt pazarlarından çıkartılmasından sonra aynı ikili oyun seyyar satıcılar üzerinde de oynamaya çalışılıyor. Seyyar satıcılar üzerinde 6 aydan bryana süren "ceza keserek yıldıma" politikası tutmayınca Konya Büyükşehir Belediyesi seyyarların arabalarını toplama kararı aldı. Konya Valiliği Trafik İl Komisyonu da baskıyı arttırmak için bir başka karar çıkartarak seyyarları cadde üzerinden kaldırmaya başladı. 30 Ağustos'da cadde belediye zabıta ekipleri Konya şehir merkezindeki tüm seyyar satıcıların sokak ve caddelerini terk edip, hiç satış yapamayacaklarını duyurdular. Zabıta, seyyarlara muhacir pazarı civarına gitmelerini yoksa arabalarını ellerinden alacaklarını belirttikten uyardı. Bunun üzerine seyyar satıcılar 31 Ağustos'ta valilik binası önünde toplanarak otoparkta eylemi yaptılar. Burada vali yardımcısı Ergun Tezel ile görüşen seyyarlar trafik il komisyonu kararının iptalini isteyerek, iptal edilmediği takdirde eylemlerine daha da sertleşerek devam edeceklerini bildirdiler. Buna karşı vali yardımcısı Ergun Tezel şunları söyledi: "Seyyarları toplama kararı bize ait değildir. Biz siz trafiği engellediğiniz için sadece cadde üzerinden çıkarmaya çalışıyoruz. Sokak ve çarşılara karışmıyoruz. Orası Büyükşehir Belediyesine aittir, bizi ilgilendirmez." Valilikten çıkan seyyarlar büyük şehir Belediyesi önüne kadar yürüyerek orada eylemlerine devam ettiler. KP'li Büyükşehir Başkanı Halil Ürtün ile görüşmek isteminde bulundular. Fakat Başkan seyyarlarla görüşmek istemeyince olaya polis müdahale ederek seyyarları engellemeye çalıştı. Polis jopularla saldırdıca seyyarlar da polise saldırdıca 2 po-

Belediye zabıtalara işsizlikten dolayı seyyar satıcı olan binlerce insana göz açtırmıyorlar

lisin ellerinden jopularını aldılar. Bu tepkiler üzerine polis geri çekildi. Başka çaresi kalmayan Halil Ürtün seyyarlarla görüşmek zorunda kaldı. Görüşme sırasında orada bulunan seyyarlardan biri görüşmeyi şöyle anlattı: "Başkan önce bizi karşısında görünce heyecanlanarak sert davranmaya çalıştı. Bu eylemi kimden izin olarak, ne ücretle yaptığımızı sordu. Biz de sert bir şekilde ekme-

ğimizi savunma hakkına sahip olduğumuzu bildirdikçe geri adım atarak yumuşadı. Daha sonra nazik bir dille sabit bir yer istediğimizi, yoksa şehir merkezindeki cadde ve sokaklarda kalacağımızı belirttik. Başkan bize sabit bir yer olarak hemen hemen şehir dışındaki hiç satış yapamayacağımız muhacir pazarını gösterdi. Bunu reddettik ve şehir

merkezinde sabit bir yer istediğimizi yoksa aç kalacağımızı açıkladık. Konya'da 2-3 bin seyyar var. Bunların hepsi işsizlikten dolayı bu işi yapıyor. Arabalarımız elimizden alınsa ailelerimizin aç kalacağını anlattık. Bize ya iş verin ya arabamızı ve bizi serbest bırakın her yerde satışımızı yapalım ya da bir yer gösterin oraya gidelim dedik. Başkan bu isteklerin mümkün olmadığını belirtti. Bunun üzerine bu isteklerimize cevap vermediğimizi dışarıya çıkıp arkadaşlarımızla da açıklayın dedik ama çıkmadı. Üstelik bizi de polise karşı kaşırtmaya çalıştı. Bu isteklerin Belediye meclisinde görüşüleceğini belirterek bizi atlattı"

Seyyarlar o gün hiçbir sonuç almadan bir gün sonra valilik önünde toplanma kararıyla dağıldılar. Dağılan bir grup seyyar üzerine polis saldırdıca 4 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltında hangi örgüte üye oldukları sorgulanan ve 1 gün boyunca dövüldükten sonra serbest bırakılan seyyarlar şunları belirttiler: "Biz ekmeğe kavga eden seyyarlardan başka işi olmayan emekçileriz. Bizim yaptığımız tek şey elimizden ekmeğimizi almaya çalışmaları karşı direnmek asıl gözetilene alınması gereken kişiler onlar olduğu halde bizden ne istiyorlar. Elimizde tek bir arabamız var. Bunu da alırsanız açlıktan ölüyoruz veya dağa çıkmaktan başka çaremiz kalmaz. Biz açız ve ekmeğimizi çalanlardan ekmeğimizi istiyoruz."

1-Eylül'de yine benzer eylemleri gerçekleştiren seyyar satıcılar aynı kişilerle (vali yardımcısı Ergun Tezel ve Büyükşehir Belediye Başkanı Halil Ürtün) tekrar görüştiler. Sonuç yine aynı idi. Görüşülen iki kişi de topu birbirine atıp, 2 gün sonra tekrar toplanacaklarını sonuncu zaman belli olacağını belirttiler. Bu sefer eyleme müdahale olmadı.

Kirli savaş için Kimyasal Gaz üretimi

Haber merkezi- Kütahya'da kurulu bulunan TÜGSAŞ'a ait Gübre fabrikasında TC'nin beyaz ordusu için TNT ve RES gazı üretimi yapılıyor. Bileşiminde karbondioksit, karbonmonoksit, hidrojen ve metan gazı karışımı olan "RES" gazının 2-3 dakika solunduğunda insanı öldürdüğü belirtiliyor. RES gazının üretimi yaz aylarında yapılıyor ve üretilen gaz asker amaçlarla Ankara'da bulunan MKE'ye bağlı Barutsan'a gönderiliyor. RES gazının Kürdistan'daki kirli savaşta kullanılmak üzere üretildiği devrimci kamuoyunun ortak kanısı.

Ankara yürüyüşçüleri yine işten atıldı

Haber Merkezi: Bornova Belediyesi'nde 49 işçi iş yasasının 13. maddesi bahane edilerek işten atıldı. Çıkarılan işçilerden 41'i daha önce 1991 Ağustos ayında İzmir Büyükşehir Belediyesi'nce işten çıkarılan ve daha sonra Demirel hükümeti ile Belediye-İş Sendikası arasında varılan anlaşma ile işe alınan işçilerdi. Geri kalan sekiz işçi ise geçici statüde Bornova Belediyesi'nde çalışıyor.

Toplu sözleşmesine ilk kez iş güvencesi maddesi koymakla övünen Bornova Belediye Başkanı Ali Sözer'in bu tavırını tepki gösteren atılan işçiler, protesto eylemlerine hazırlanıyorlar. Bornova Belediyesi hükümetle yapılan protokole göre alınmaları gereken 11 milyon ancak 6 milyonun altında için işçilerin atılmaları bahane ederken, atılan işçiler 5 aydır maaş alamamalarına rağmen belediyevi sıkıştırmadıklarını anlattılar.

Özel Çankaya Hastanesi'nde işçi kıyımı

Ankara/ Özgür Gelecek- Ankara Özel Çankaya Hastanesi Ağustos ayının sonunda, ekonomik krizden dolayı ve tasarrufla yönetildiği gerekçesiyle parça parça işçisini atmaya başladı. Şimdilik atılanlar 4 kişi ve bunlardan 3'ü tazminatlarını, ödencileri ödenen değil asgari ücretten alırken bir işçi hala raporlu olduğu için atılmasına itiraz etti.

Ancak atılanlardan ismini açıklamayan bir kişi "bizce en büyük etken tıbbi kararın kesinleşmiş olmasıyla birlikte aynı işkolunda çalışan diğer işçilere sağlanan hakların bize de sağlanmak zorunda kalmıştık" dedi. Hala çalışan bir işçi de "bizi yakında atabilirler işyeri taşınacakmaya da gödebilir. O zaman daha ucuza işçi çalıştırır" dedi.

1 Eylül'de barış çağrısı

Haber Merkezi- "1 Eylül Dünya Barış Günü" nedeniyle İstanbul Sepetçiler Kasrı'nda 1 Eylül'de "Açıl Çağrı Grubu" tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Sarıaç, politikacı, yazar, çevreci ve insan hakları savunucularının destek verdiği ve Bilgeşu Erenus, Ercan Karar, Kemal Parlak, Murat Belge, Nur Süren, Türkmen Başer Kafaoğlu ve M. Ali Özpolat'ın oluşan 7 kişilik "Açıl Çağrı Grubu" nun toplantısında söz alan konuşmacılar genelde kirli savaşın durdurulması, ateşkes ve müzakere masasına oturulması üzerine TC'ye çağrıda bulundular.

Aydınlanma savaşçısı Turan Dursun anıldı

Özgür Gelecek- Ankara: 4 Eylül 1990 günü evinden çıkarken fahi belli cinayete kurban giden Turan Dursun ölümünün 3. yılında Ankara'da mezarı başında anıldı. Hiçbir çevreye çağrı yapmadan, kendi aralarında bir anma düzenleyen İP yönetimi, anmanın coşkusu ve sönük geçmesine sebep oldu. Cebeci Asri Mezarlığı'nda düzenlenen anma törenine katılan 50-60 kişilik grubun tamamının İP'li olduğu gözlemlendi. Turan Dursun anısına bir saygı duruşunun bile yapılmadığı anında, Dursun'un çalıştığı arkadaşları ve diğer birer konuşma yaptılar.

Dini bir eğitimle büyüyen, uzun yıllar devletin maaşlı din görevlisi olarak görev yapan Dursun, dinin atyon olduğunu fark ettiği andan itibaren bir an tereddüt etmeden, katledilebileceğini bile bile aydınlanma savaşçısını kendine bir görev bildi. Karanlık dünyasında bulunduğu işçi kendisine saklayabiliirdi. Belki o zaman daha sakin ve uzan bir yaşamı olabiliirdi, ama o bunu yapamadı. O'nun için etrafını aydınlatmayan işçin karanlık bir farkı yoktu. Cehaletle karşı savaş veren bir devrimci-demokratı. Din dogmasına karşı Türkiye'nin yetmişirdiği en yetkin aydındır. Dinle karşı her zaman bilimsel, materyalist yöntemleri kullanarak yaklaşmıştır.

Türkiye'de dini akımları devlet eliyle beslediği, gerici-yobac çevrelerin MIT ve Kongrelerle ile kol kola kullandıkları giriştiği ve değerlere sahip çıkışlıdır. Onurlu bir yaşam sürdü. Tehditlere rağmen teslim olmadı, geri dönmedi.

Bayan tutsaklar yasaklara karşı savaşıyor

Haber Merkezi- Sakarya Cezaevi'nde bulunan bayan Devrimci Sol davası tutsakları adına bir açıklama gönderen Güneş Arduç Elyuğun Sakarya Cezaevi'nde idaresinin geldiği gündün beri kazandığı haklarını hücre hapsi, görüş ve mektup yasağı gibi tehditlerle geri almaya çalıştığını belirtti.

Elyuğun'un anlatımına göre Sağlıkçılar Cezaevi'nden Sakarya'ya sürgün edilir edilmez, bayan tutsakların giysi, mutfak eşyası türü eşyaları gecikmeli olarak verilmiş ama mektup, fotoğraf, özel tutulan notlar, kitap, dergi ve defterler ise keyfi olarak bekletilmiş, sonuçta eksik olarak verilmiştir. Müdürler ve erkek gardiyanlar akşam sayımına girmez ve bayan tutsaklardan ayakta sayım vermeleri istenmiş, ancak "tutsaklar" ayakta sayımı reddetmiştir. Bunun üzerine mektup yasağı tehditi savrulmuş, 2. müdür M. Özdemir tarafından havalandırma kapısı kilit-

lenerek tutsaklara günde 2 saat havalandırmaya çıkacakları duyurulmuştur.

Bayan tutsaklar bu durumu havalandırma kapısını paltı olarak boşa çıkararak anı sayım sorunu tehdit aracı olarak gündemde kalmaya devam etmiştir.

Sakarya Cezaevinde alt kattaki yemekhanesinin kapısı gece 23-30'da kilitlenerek, bayan tutsakların geceleri hareket serbestisi listesi kattaki yemekhaneye sınırlandırılmaya çalışılmış ancak tutsaklar fidi tavır alınca yemekhane kapısının 01.30'da kapatılması idarece kabul edilmiştir.

Sakarya Cezaevi'ndeki bayan tutsaklar diğer sorunlarını da şöyle sıralıyorlar: Görüş on beş günde bir yapılmakta ve sadece 25 dakika sürmektedir. Çoğu tutsağın ailesi Sakarya dışında olduğu için bu süre çok yetersiz gelmektedir. Ailelerin kapıda saatlerce bekletilmesi üzerine sorununu tartışmak isteyen tut-

saklar 30 Ağustos'ta 2. müdür Mehmet Özdemir ve gardiyanlar tarafından dövüldüler. Kitap dergi, broşür, mektup, telgraf, teyp, kaset gibi malzemeler denetim bahanesiyle keyfi olarak idarede günlerce bekletilmektedir.

Sakarya Cezaevi eski ve köhne bir yapı olduğundan sağlıklı yaşam sürdürülmesine elverişli bir altyapısı yoktur. Lağım baretleri cirit atmakta, koşullarda sıcak su tesisatı ve banyo bulunmamaktadır. Cezaevinin tek hamamı haftada bir kez sınırlı bir şekilde kullanılabilen tutsaklar için banyo yapmak ve çamaşır yıkamak tam bir işkence haline gelmektedir.

Şu anda 15 kişinin olduğu siyasi bayanlar koğuşunda 40 kişilik miza balık istifi sıralanmıştır ama koğuş kapasitesi en fazla 20 kişiliktir. Tutsak sayısının artacağı kesin olması rağmen idare yeni bir bayan koğuşunun açılmayacağını şimdiden vurgulamıştır.

Sürgün yeri Yozgat Cezaevi ve son gelişmeler

Haber Merkezi- TKP/ML davası tutsaklarının verdiği bilgiye göre 16 Şubat 93 günü Nevşehir E tipi cezaevinde yaşanan firardan sonra cezaevi idaresinin belirlendiği kişilerden üç grup çeşitli zamanlarda Yozgat E tipi cezaevine sürgün edildi.

Yaşamış olan bu üç ayrı sürgünde de tutsaklar kabadayıktan geçirildi. Hatta bundan ileri vatan uygulamaları yaşandı. Fahakadan tek kişilik hücrelere hapsedilmesi, zorla saçlarının kesilmesine değin çeşitli işkence yöntemleri uygulandı. Bu uygulamalara maruz kalan tutsakların otuz gününü aşan açlık grevi sonunda idare ile anlaşmaya varılmasına rağmen cezaevi idaresinin keyfi uygulamaları

sürüyor. Nevşehir Cezaevi'nde yaşanan son direnişten sonra üçüncü grup da (altı kişilik) sürgün olarak Yozgat Cezaevi'ne getirilerek kaba dayaktan geçiriliyordu.

Bunun yanında hergün koğuşun duvarları bir saat döğülüyor, her sayımda bir de kaçık sayımı yapılmış gibi tuhaf bir uygulama gündeme getiriliyordu. Gecece olarak ise ünel olup olmadığın kontrol ettiklerini belirtiyorlardı.

Bu durumu basına yansıtmak isteyen tutsakların yazıları idare ve savcılığın kararlarıyla engelleniyor ve yazılar imha ediliyordu.

Tutsakların idare ile görüşmesi

hiçbir sonuç vermezken son dönemde görüşme bile sağlanamıyor. TKP/ML tutsakları, bu keyfi uygulamaların devam etmesi halinde Yozgat Cezaevi'nde insanlık onurunu korumak için aktif direnişçi geçileceğini belirtiyorlar. Tutsaklar: "Direnişçi geçildiği takdirde gelişebilecek olumsuz olayların sorumlusu Adalet Bakanlığı savcılık ve cezaevi idaresidir." diyorlar.

TKP/ML tutsakları son söz olarak şunu söylüyorlar: "Bütün cezaevlerinde yaşanan bu insanlık dışı uygulamaları protesto ediyor, devrimci, demokrat, yurtsever kamuoyunu bu konuda bize destek vermeye çağırıyoruz."

"Savaşımız savaşmak için değil, halkı iktidara taşımak içindir"

TKP/ML-TİKKO / No'lu Bölge Komutanlığı (Derin) / No'lu Alt Bölge Komutanlığı Siyasi Komitesi ile yapmış olduğumuz röportaj yayımlanıyor.

Özgür Gelecek: Bize kendinizi tanıtır mısınız?

(Komiser, bu klasikleşmiş soruyu te-
bessümlü kaşılayıp çevresine biraz bak-
tıktan sonra, düzgün bir Türkçeyle,
hafif sesle karşılık verdi.)

Komiser: Öncelikle, partimiz TKP/ML yasaları rüfusen kurulmuş ve bu düzenin yıkılması yerine proletarya önderliğindeki halkın, kendi iktidarına kama amacıyla yön-sünmeğe, yani feo-
dal iktidarıyla yapmış görevi, silahlı mü-
cadeleyi esas mücadele biçimi olarak be-
nimsemiş, bunu halk savaş stratejisiyle
uygularken dışınarı saldırılardan koru-
nabilmek ve halkı önderlik görevini
yerine getirebilmek için ilgaliteyi esas
alan bir partidir. Üyeleri de, örgütsel ve
kişisel sorunlarda bunu zorla aşmama-
k zorundadırlar. Bundan dolayı da
kendini ancak belirli sınırlar içerisinde
tanıtılabilir. Bu, anlayışla karşılanmalı-
dır.

— Elbette, soruların sınırlarını ya-
nıtlarınızda belirtme hakkına sahip-
siniz. Bu konuda siz zorlanıyorsunuz.

— Ben Türkiye proletaryasının öncül
kuvveti olan TKP/ML çizgisini askeri
alanında uygulamak ve devrimin önünde-
ki askeri engelleri kaldırarak siyasi öze-
kimlerin önünü açmakla görevlendirilen
askeri kolu durumundaki TİKKO'nun
belirli bir alanda faaliyet yürüten güçle-
rimin, yani gerilla birliklerinin ve komu-
nallıklarının içerisinde, Parti'nin siyasi
ve ideolojik önderlik görevini yerine ge-
tiren parti organının sekreteriyim.

— Siyasi komiserlik nedir?

Komiser: Bizim önce de açıkladığımız
gibi önderlik görevi siyasi ve ideolojik
önderlik yapmaktır ve ordu güçlerinin
parti çizgisini doğrultusunda hareket et-
tirilmesinde etkin, denetleme ve ordu-
darlık emreyle görevli, TKP/ML Merkez
Komitesi Askeri Komasyonu tarafından
atanan, partinin önderlik görevini göv-
ven siyasi kadrolardır. Ve bu bahse-
dilen konularda parti organında sekre-
terlik yaparak örgütsel işlev fazlalan-
madık birinci derecede sorumlu ve yetki-
li olan parti kadrolarıdır.

**— Gürevi sadece önderlik mi sınırlı-
dır?**

— Kesinlikle hayır. Sadece siyasi ko-
miser ve parti üyelerinin değil, TKP/ML'nin siyasi-ideolojik önderliği
atındaki TİKKO'nun bütün iş ve ka-
drolarının bir görevi düşünme karşı savaş-
mak ve saldırılar düzenlemekle diğer
bir görevi ise, kitle faaliyet yürütmektir.
Yani faaliyet yürütme alanında gerilla
birliklerinin esas görevi olan "savaşmak
ve saldırılar düzenlemek" için uygun ha-
reket tarzını aksatmayacak şekilde pro-
paganda-ajitasyon ve örgütlenme görevi
de vardır. Bu da ordularımızın Beyaz Or-
du'dan farklı olarak sadece savaşmakla
değil, halkı devrim mücadelesine sevk
etmek için örgütlenmeye de Yani TİKKO
nün üyeleri ve TİKKO içerisinde görev
yapan bütün parti üyeleri iyi bir
asker ve siyasetçilerdir.

**— Öyleyse TİKKO'ya askeri-polit-
ik örgüt diyebilir miyiz?**

— Tamamen doğru. TİKKO politik-
askeri bir örgüttür.

**— TİKKO ne zaman kuruldu. Kısa
hikâyi verir misiniz?**

— TİKKO'nun kuruluşu, partimizin
kuruluşuyla biriktirilir. Yani 1972 yılın-
da kurulmuştur. Kurucusu İbrahim
KAYPAKKAYA'dır. Ayrıca 18 Mayıs-
15 Haziran 1993 tarihleri arasında ger-
çekleştirilmiş, Marksizm-Leninizm-Maoizm
in zafiyetle savaşılması Olağanüstü
Parti Konferansımızda İbrahim KAY-
PAKKAYA yoldaşımız TİKKO'nun
başkomutanı olarak kabul edilerek kur-
ulmuştu.

**— Bize biraz da gerilla yaşamın-
dan bahsedebilir miyiz?**

— Başta da belirttiğim gibi kendimle
ilgili sorularımı biraz sınırlamanızı ve
cevap verebileceklerimin olmasının
daha iyi olacağı düşüncesindeyim.

**— Öbür bula dikkat etmeye çalış-
cıyım.**

— Sevdim.

**— Görüşüm kadarıyla yaşamız
çok genç. Bunu nasıl değerlendiriyor-
sunuz?**

— Öncelikle yaşamın gençliğine ilk
sıranın siz olmadığınızı belirtmek ist-
yordum. Ancak kişi eğer benim gibi dev-
rimciler yakından tanımayla (çocuklu-
ğundan) başlanmış mücadeleyle, katli-
ğın sonu ortama adaptasyonu daha
erken olmaktadır. Benim en büyük avan-
taajım bu sanırım. Tabii durumun pek
yüksek olmasına rağmen, parti salta-
rında mücadeleyle atıldıkta sonra, ken-
dini yaşatmaya büyük önem verdim.
Yaşamımı halkın mutluluğu için adan-
tıktan ve bu amaç doğrultusunda önce-
liksini herşeyi göğüsleme cesaretini gösterdik-

ten sonra, kişim yaşadığı sürece, halkı
daha fazla hizmet edebilmek için, kendi-
mi yetiştirmeyip, belirli kalıplarla sını-
laması bana ters geliyordu. Benim bu kiş-
sel çabam, gerilla birliklerindeki komi-
ser yoldaşlar tarafından gösterilen ilgi
büyük yardım ve önderlikleriyle birleş-
ince, parti düşüncelerini kavramam,
yönlenmem ve dıgal olarak bunları ha-
yata uygulamam da büyük ölçüde kolay-
laşmıştı. Ayrıca önder yoldaşım genç yaşı-
da Marksizm-Leninizm-Maoizm'i de-

— Açıklama yapılmasının nedeni-
ni kısaca açıklayabilir misiniz?

— Yapılan açıklamaları açıklanması-
nın devletim iki hareket noktası var-
dır. Bunlardan birincisi Türkiye'de ger-
illa savaşını sadece PKK'nın değil
TİKKO'nun da sürdürdüğünü ve bu savaşın
her geçen gün biraz daha yükseldiğini
göstermek çabasıdır. Çünkü devlet, silahlı
mücadeleyi PKK ile özdeşleştirme çabası
içindedir.

*Ve açılmış çadırlar
Çatılmış silahlar
Bir sohbet dalmışlar
gerillalar
Yine çatışmalardan anılar
Eyyy!!! zulüm
Yıklarlar, yakarlar seni
Bu sevda
Bu yürek
Bu cesaret olduktan sonra
Vız gelir tanklar, toplar,
uçaklar, lavlar
Onları durduran
Ezilen halklardan örülmüş
Çelikten bir zırh var.*

Bu hareketin masaya oturmaya başladığı ya da her-
hangi bir nedenle eylemlerini dur-
durdukları an "öz-
ürünme kurulum"
diyerek halkı al-
dınmak için ze-
nim hazırlamak-
tır. Oysa 21 yıl-
dır Türkiye'de
TKP/ML TİKKO
adında bir örgüt-
ün silahlı müca-
dele yürütüğünü
açıklayarak, her de-
fusunda "bir avuç-
tu", "bitirdik",
"benzedik" sek-
lindeki propagan-
daları boş çık-
acak, halk gerçek-
leri görecektir.

Diğer bir nedeni ise, bizim Par-
timizin sınıf ka-
rakteridir. Uzun yıllardır proletarya ö-
nderliğinde işçi-köylü temel ittifoğa üzeri-
ne bir veya birkaç alanda kurulacak Kizil
Siyasi İktidarlar kurulduktan sonra
olacaktır. Halkın Birleşik Cephesi'nin
oluşturarak halkın bir silahlı olan, güç-
lü ve politikası doğru Komünist Parti-
sizdesizli Kazıl Öldü ve Halkın Birleşik
Cephesini tanımlayıp halkın kendi ikti-
darını kuracağı Demokratik Halk Dev-
rimini gerçekleştirmeye perspektifine de-
vamında de geçeri olan Halk Savaşı Strate-
jisi gereği kıldırılan politikaları doğru
parça parça kıtılarak ilerleyip, ilkelin
bölünme denemisi altına alacak şekilde
bir askeri programa sahip olan Partimiz
buna başgörü alacağını için Halk Sava-
şı Stratejisinin birinci aşaması olan
stratejik savunma dönemini yaşamakta-
dır. Ama bu dönemde taktik saldırılar
esas belirlemeyeyle askeri alanda bu strate-
jisi uygun saldırılar yapılmaktadır.
Partimizin yüce Komünizm ölküsüne
yöneltilen bir mücadele olarak faşist Türk
devletine, bir PKK'da olduğu gibi siyasi
girişimleri kullanarak, Karabana (İn-
karnı) vermektedir. Çünkü PKK'ya
bölünce, Türk dışınarı, ya da uyguladığı
geçişli yanlış politika nedeniyle (halka
yönelik) etkisiz oluyen halk içerisinde
teşhirini yapıyorken, partimize nasıl saldı-
racaktır.

Ardı, Komünistler ana-bir tanımaz,
gökündeki alçakça demagogi ve carpi-
matlar, halk arasında de tanımlanmaktadır.
Öyleyse söyleyeceği tek şey, terhisini de-
yip kenara çekilmekten başka birşey de-
ğildir. Bu da terhisinin, kelime anlamı-
na dahi bilmeyen veya öğrenen kişiye gere-
çini böyle olduğunı görme imkanı ve-
renek boş çıkarmaktadır. Kesarece, Türki-
yede, Devrimden menfaatli olan geniş
halk yığınlarının proletarya önderliğinde
ortak düşüncelere karşı savaşma amacı-
gide, silahlı ve sosyal kurtuluş hareketi
olan partimizin düşüncelerini öğrenme-
mesini daha uygun bulmaktadır. Çünkü
temini duyurmak ya da eylemlerini duy-
mak insanları bu hareket hakkında bir-

şeyler öğrenmek için araştırmaya sevk
edebilir ki bu da faşist Türk devletinin
en çok korktuğu meseledir.

**— Alanda, düşmanın durumu ne-
dir?**

— Özellikle çok yaygın karakol ajy-
la merkezi otoritesini halk üzerinde his-
settirmeye ve gerillaların hareket alanını
daraltmaya çalışmaktadır. Ama gelinen
aşamada karakol güçleri ancak kendi bi-
nalarını korumak için uğraşmak zorunda
kaldığından, köylere dahi çıkmamakta-
dır. Genel olarak, hareket emeyip,
güçlü operasyonlarla gerilla avına çıkıp
halka gövde gösterisi yapmaktadır. Ope-
rasyonlar ise, ilkhah ve sonbahar ayların-
da yaprak olmadığı zamanlarda yo-
ğunlaşmaktadır.

Ancak son dönemde, dışınarı yeni bir
saldırıya hazırlanmaktadır. Elazığ'da
bulunan 8. kolonda Derin'e bağlı,
yaklaşık 3.000 askerle birlikte yine,
Kayseri 9. Hava indirme Tugayı da Ho-
zar'a yerleşme hazırlanıyor. Büyük ih-
mal sonbaharda güçlü bir saldırıya giri-
şecekler. Bunu, kayseri'deki taşıyıcı
yeni den kazanarak alanda tam denetimi
sağlama amacıyla gerçekleştirecekler.

— Siz nasıl bir hazırlık yapıyorsunuz?

— Gerilla savaşını yürüten olmanın
avantajlarını kullanarak, bu saldırı-
ya, dışınarı karşı gerilla saldırılarıyla
yanıt vermeye hazır durumdayız. Düş-
man bir gölgeye karşı savaşmak zorunda
ama gelinen sahibi onu imha etmek
için pusuda olmaktadır.

Bunun için çok yönlü hazırlık işle-
sindeyiz. Ancak esas sorun 8. Tugay
operasyonunu olduğu gibi bu saldırıda,
halka yapılacak yoğun işkenceler ol-
maktadır. Düşman gerillayı bulamaya-
cağından işkence kitleye yönelmek bilgi
almaya çalışacaktır. Burada yine köyle-
re, okulları işkence tezgahları kurulaca-
kır. "Kaçarken varıldı", "Kendini ucu-
rardan aldı" şeklindeki provokasyonlara
başvuracağından tüm kamusuyu uyandı-
k ve dıgarlı olmak zorundayız ve olayları
yıkıldan takip etmelidir.

(Bu arada yemek saati geldiğinden,
içe nöbetçisi erkek gerilla emek dağı-
tımını başlatmış. Bir savaşı bezin pa-
yanız diyen bir yulka emek ve bir ka-
şık çalkılığı birer bardak çayla birlikte
getirdi. Komiser, hemen çalkılığı emek-
çisine içine yapıp yemeye başladı. Benim
alışık olmadığım sesler.)

**— Birşeyler sipariş verseydik iyi ola-
caktı" diyerek satırını mabzunu oktu.**

Ben de gerek yok, kendimi biddim bi-
leli ayımsız yitirmem deyinse, bir kah-
kaha attı.)

"Senin de miden ağrıyor mu" diye-
rek takıldı. Sonradan öğrendiğim kula-
rıyla komiser sürekli ilaç kullanmadığını
gelen çökelik de mideyi delecik pişte
ektiydi.

Yemeği verdikten sonra sohbetimize
tekar devam emeye başladık.

**— TİKKO üyeleri nasıl bir eğitime
tabi tutuluyor?**

— Ordumuzda eğitim, siyasi-ideolo-
jik ve askeri olarak kaydıyla iki şekilde
ele alınmaktadır. Birincisi, yani siyasi ve
ideolojik eğitim. Önderlik görevi
yapan güçler parti üyelerini ve siyasi
komiserler tarafından düzenlenmekte,
bu eğitimlerde, ideolojik zaaf ve hastal-
ıklar, parti programı, felsefe ve genel
olarak Marksist, Leninist, Maoist klasik-
ler ele alınmaktadır. Bunlara, ekonomi-
politik de dahildir. Ancak birliklerin yaz
aylarında, hızlı hareket tarzı nedeniyle
düzenli olarak sürdürülemeyen bu eği-
tim çalışmalarını özellikle kış aylarında,
buzla mücadele, düzenli bu şekilde
yapılmaktadır.

Ayrıca, belirli anlıklarla düzenlenen
eleştiri-özelleştirme toplantıları da bu eği-
tim çalışmalarının bir parçasıdır. Yine,
sahifelerde okuma-yazma öğretimi de me-
vcuttur. Askeri eğitimler ise komutanlık
bir taraftan gerçekleştirilmektedir.

**— TİKKO üyelerinin hakları ne-
lerdir?**

— Bu soruya kısaca cevap verip, ge-
çişirmekteyse Olağanüstü Parti Komite-
sini müzda kabul edilen ve yürürlüğe
konan TİKKO tüzüğünün, okunmasını
isteyişe edimim. Çünkü, TİKKO hakkın-
da öğrenilmek istenen herşey bu tüzükte
mevcut olduğundan daha fazla anlaşıl-
abilecek ve bilgi sahibi olunacaktır.

— Komiser ile yaptığımız sohbetin
sonuna geldiklerinde kendisine son ola-
cak birşey söyleyip söylememek istedi-
ğini sorduktan sonra yanıttı verdi.

— Söylemek istediğim çok şey var
aslında ancak bunlar size değil, bütün
Türkiye halkına ve bütün emekçilere yü-
neliktir. Bunu kısaca özetlemek isterim.

— Lütfen

— Teşekkürler. Özellikle geliştirmiş
aşamada her geçen gün biraz daha sıkı-
laşan, boyanmazdaki emperyalara ve ola-
ların uğraklarının kölelik halkınım çatır-
datmaya başlayan Peru Komünist Parti-
si'nin şahsi mücadelesini silanlamak ist-
iyorum. Ve bu halkın dünyanın Türki-
ye denilen parçasında, yani partimiz
TKP/ML tarafından koparılmasına hızla
yaklaşmaktadır. Partimiz bu onurlu mü-
cadeleye önderlik emede kararlıdır. Yıl-
lar yılı süregelen savaşımız, bunun en
sonunu tanıtı olmaya devam edecektir.
Bunu, şükürların gözlemleyen ve bizle-
ri denetleyen şehit yoldaşlarımızın dö-
külen kanları, kızıl bir güzergahın müca-
delesini halkımıza dayatmaktadır.

"Kızıl Siyasi İktidarı İçin Gerilla
Savaşı'nı rükselt" girişimi mücadelesi-
ne yeni bir boyut kazandırmaya amaçla-
nız partimize, buna hiçbir tereddüt ve-
veremeyecek şekilde başlamak için tam
güçünü ve imkânlarını, savaş geliştir-
mek için safherber ederek bizlere bunu
göstermiştir.

Partimize, silahlı mücadele içerisinde
gelişip güçleneceğimizi ilkesiyli hareket
ederek en lepe noktasına kadar kadroların
savaş alanlarına vıyım bulmasını
Yani buradan çıkarılması gereken sonu-
cu: Karşımda duran gerçek
TKP/ML'dir. Önder İbrahim KAY-
PAKKAYA'nın çizdiği kızıl güzergahı
ilerleyen bir TKP/ML'dir.

İşte bu gerçeklik gözden kaçırılmaya-
rak, partimize dayanan güvenin peki-
ştirilmesini zamanıdır.

Partimiz TKP/ML, Türkiye halkları-
na verdiği umudu, özgürlük uğruna yük-
selmiş mücadeleye, köricilediği devrim
ateşleriyle daha da artırmaktadır. Yakın
bir zamanda dost da düşman da bunu
açıkta kabul edecektir, etmek zorunda
kalmaktadır.

TİKKO savaşçılarının ellerindeki si-
lahlarının namularından çıkan ateşler,
bu düzeni emerek halka gerçek kurtuluş
yolunu gösterecektir.

Bunun birkaç noktada tutugörülen
bozkırlardan yükselen ateşler, ilkinin
bütün bozkırların kuratılması için da-
ha da parlamaktadır. Ve bizim de-
ğal sonu-
cu olarak TKP/ML'nin önderliğinde
yükselen TİKKO'nun gerilla savaşını,
haraban devrim ateşinden sıçrayan ki-
vımlar gibi düşüğü en kuru noktaları
tatugörünürük bu köhbe ve köhbe-
yüzem çevresindeki ateş çemberini daral-
tacaktır ve damıtılması devam edecektir.

Yeter ki halk, partimize destek olma-
ya ve bu son savaşa hazırlanmaya devam
etsin. Beylerim saraylarını yıkarak zor
olmayacaktır.

21 yıldır Halk
Demokrasi,
Bağımsızlık,
Sosyalizm ve yüce
Komünizm
dogrultusunda
Başkomutan İbrahim
KAYPAKKAYA'nın
çizdiği güzergahta
her gün biraz daha
gelişip güçlenerek
ilerleyen TİKKO
(Türkiye İşçi Köylü
Kurtuluş Ordusu)
ülherin bozkırlarını
düzene karşı
ateşlemiş ve emekçi
ezilen halkın umut
kaynağı haline gelmiş
silahların
namularından çıkan
ateşlerle
kılışturmaya devam
ediyor. Yukarıda
TİKKO'nun bir gerilla
birliği geçici kamp
esnasında
görülmetedir.

Başkan Mao'nun 100. doğu

1960'lı yılları ve sonlarında Kruşçev'le başlayıp Brejnev'le devam eden modern revizyonist rüzgarlar, Uluslararası Komünist Hareketi içerisinde adeta bombardıman etkisi yapmıştır. Marksizm-Leninizm bilimi bütün tarihi boyunca böylesine büyük ve pervasız ve yıpratıcı bir saldırıya daha maruz kalmamıştır. İlginçtir ki birkaç kişi dışında bu revizyonist dalgaya karşı koyan olmamıştır, olamamıştır. "Büyük devlet", "büyük hırsım", "güçlü ham" kompleksiyle hareket eden "Komünist Parti"ler, modern revizyonist SBKP'nin direktiflerini bir program ikkesi bazında ele alıp SBKP'ye yağcılıkta adeta birbirleriyle yarışmışlardır.

Bu dönemde başını SBKP'nin çektiği Uluslararası Komünist Harekete mensup yüzlerce sahte Komünist Partisi, Çin Komünist Partisi ve onunla birlikte hareket eden ML ideolojisi savunan birkaç Komünist Partisi karşı cephe almış ve ML bilimini topyekün olarak mezara gömmeye çalışıyorlardı.

Mao Zedung önderliğindeki ÇKP bir yandan SBKP modern revizyonizmine karşı mücadele ederken diğer yandan da SBKP'nin paşine takılı yüzlerce Komünist Partisinden kopmuyor, onları dönüştürmeye çalışıyordu. Tabii ki bu dönemde Çin dünyadaki konumu itibarıyla hem bölgeden tecrit edilmeye hem de uygulanan ekonomik yaptırımlarla içten çöktürmeye çalışılıyordu.

1956 SBKP 20. Kongresinde alınan kararlarla revizyonizm belgelerle tescil ediliyor ve Mao Zedung'un belirlemesiyle "180 derecelik bir dönüş" sağlanıyordu. Tam 40 yıllık sosyalizm pratiği, ilginç bir şekilde, bilime aykırı, anti-marxist kararlarla noktalanıyordu. Bunlar, emperyalizm olgusuyla "baş içinde bir arada yaşama"(!) faşist diktatöryal konumlarda parlamenterizm ağırlıklı olarak sosyalizme "baş içinde geçiş"(!) ve yeni tipte bir burjuvazinin belirlediği sosyalist yapıda partinin ve devletin "tüm halkın devleti"(!) haline geldiği kararları idi.

20. Kongresinin hemen sonrası Mao Zedung'a elçiler gönderen Kruşçev, karşısında sarsılmaz bir kaya buluyor ve Mao Zedung'u kendi dümen suyunda yüzdüremeyeceğini anlayınca Çin'de ayakta duran sosyalizm saldırısına başlıyor.

1958 yılında, emperyalist burjuvazinin ezelden beridir sosyalizme saldırıda kullandığı dilin aynısını Kruşçev'in ağzında görüyoruz. Sosyalizmin "yoksulluğun halklaştırılması" olduğu propagandasını yapan emperyalist burjuvazi bu propaganda bay-

raktarlığını artık Kruşçev'e devretmiştir. Kruşçev, Çin'de kurulan halk komünlerini "tarihin üzerinde durmadığı, sadece sefaleti halkın ortak malı haline getiren şeyler" olarak değerlendiyor. SSCB iktisadi açıdan yapmaları gereken birçok teslimatı durduruyor, bütün sözleşmeleri tek tarafı olarak feshediyor ve Çin'in borçlarını hemen ödemesini istiyor. Aynı yıllarda büyük doğal afetle de yüzyüze kalan Çin'i ML'ler uluslararası planda ve ülkede yalnız bırakılmaya çalışılıyordu. SBKP'nin 20. kongre yan-sımları Liu Şao-Şi şahsında ortaya çıkıyor. Ve bunlar dönem dönem ÇKP'de etkinliği ele geçiriyorlar.

CEREYANA GÖĞÜS GERMEK

Uluslararası planda modern revizyonizme karşı ML bayrağını bırakmayan Mao Zedung ve yoldaşları, ülke içinde türeyen yeni burjuvaziye karşı Büyük Proleter Kültür Devrimini uygun zeminlerde yürütmeye çalışıyorlardı. Zira BPKD, Çin'de gelişen bir halk hareketidir.

1956'dan başlayarak 1976'ya, Mao Zedung'un ölümüne kadar modern revizyonizm Mao'ya saldırmaktan bir an bile geri durmadı. BPKD sırasında Rus "Sosyal Emperyalistlerin radyoları bangır bangır Çin'de "yüzbinlerce insanın açlıktan öldüğünü" bağırtıyor, resmi ideologlarına yazdırdıkları anti-Maoist kitap ve broşürleri uydu partiler aracılığıyla dünyanın dört bir yanına dağıttıyorlardı.

Kruşçev'le başlayan bu saldırılar, Brejnev'le devam ediyordu. 1970'lerde Çin'e atom bombası atmanın esisine gelen ABD, bunun için RSE'den yeşil ışık bile alıyordu. Peki özellikle bu yıllarda Mao Zedung ve yoldaşları ne yapıyorlardı? Uluslararası Komünist Hareketi içerisinde modern revizyonizme karşı mücadeleden bir an bile geri kalmıyor, başta Vietnam olmak üzere özellikle uzak doğuda ve dünyada gelişen halk hareketlerine her türlü destek ve yardımcı sunuyorlardı.

Bütün bu saldırılar, tecrit politikaları ve ülke içi entrika ve komplolarla karşı karşıya kalan Mao Zedung'u her şeye rağmen ayakları üzerinde dindim dik tutan neydi? Neden Mao Zedung kolay değil de zoru seçiyor, eldekiyle yetinmiyor da imkansız istiyordu? Bunu gene Maoist bir tespitle, yani bir komünistin anlık başarı veya başarısızlıklarına bakarak değil, onun bütün mücadele yaşamına bakıp tahlil ederek sonuca varabiliriz.

1920'dan başlayarak 1949 Çin Devrimine kadar sıcak mücadeleden

kopmamış, bütün iniş çıkışlara, ÇKP'nin geçirdiği bütün bunalımlara rağmen onu terketmemiş, hatta mücadelenin ilk yıllarında Cen Du-Siu sağ oportünist önderliği tarafından partiden bağlarının koparılmasına rağmen azimle mücadele etmiş ve Çin işçi ve köylülerinin önderliğine kadar yükselerek Çin Halk İktidarını kurmuştur.

Maoizm, ilk ışıklarını bu yıllar içerisinde vermiştir. Maoizm masa başında üretilmiş akademik bir ürün değil, tam 50 yıllık bir toplumsal pratiğin özüdür. Maoizm, hayatın komünistlere bazı gerçekleri dayattığı noktada, Komünem'in tavsiyelerine rağmen Çin Devriminin yolu pratiğinin cesaretle devam ettirilmesiyle gün ışığına çıkmaya başlamıştır.

Uluslararası Komünist Hareketi içerisinde başını Kruşçev ve Brejnev revizyonistlerinin çektiği modern-revizyonizmin ortaya çıkmasıyla birlikte Mao Zedung yoldaşın tarih sahnesindeki yeri ve önemi arttığı için ağırlıklı olarak bu dönemlerdeki mücadelesi ön plana çıkarılmıştır.

NEDEN MAOİZM?

Türkiye Devrimci Hareketine mensup birçok grup, 1970'li yıllarda Mao Zedung'un düşüncelerini savunduklarını zann ediyorlardı. Ancak kimi O'nu hiç ilgisinin olmadığı taban tabana zif olduğu Uç Dünya Teorisi ile özdeşleştiriyor kimi de Onun özünü kavramadan salt ismi üzerinde yaratılan sempatiden hareketle pragmatizme başvuruyordu.

Toplumsal pratik, her zaman olduğu gibi taşları pirinçten ayıklamış, ayınları aynı yerde buluşturmuştur. Gelişen aşamada, proletarya partisinin dışında hiçbir yapı, onun teori ve pratiğine hakkınca sahip çıkamamaktadır. Maoizm terimi onlar için her zaman "kafa bulandırıcı" bir rol oynamıştır. Bu terimi şiar olarak kullanmaya gerekçe olarak ya Onun ML bilimine katkılarının olmadığı ve anti-ML olduğu veya katkılarının Maoizm denecek kadar büyük niteliğe sahip olmadığı ya da Maoizm diyebilmemiz için bir çağa damgasını vurması gerektiği söylenegelmektedir.

Bu yazı dizisi içinde Mao Zedung yoldaşın ML bilimine katkılarının ne derecede önemli ve canalıcı olduğunu açıklamaya ve vurgulamaya çalışacağız. Maoizm diyebilmemiz için Mao Zedung Düşüncesinin bir çağa damgasını vurması gerektiği ise bizzat Maoizm dememek için yanıtlanmış yapay bir gerekçeden öteye geçmemektedir.

Ezelden beridir Marks'ın kapitalizmin serbest rekabetçi dönemini tahlil ettiği ve bu çağa, Lenin'in ise kapitalizmin emperyalizm aşamasını tahlil ettiği ve bu çağa damgasını vurduğunu ve adının sonuna eklenen bir izm'le bu bilimin böyle anılması gerektiği söylenmektedir.

Ancak bu bir İndi midir? Hakkında hadis olan tabu bir kalıp mıdır? Kim bunu formüle etmiştir ve tartışılmazlığı nereden gelmektedir? Bu soruların cevabı, nedense yukarıdaki İddia sahiplerinin işine hiç gelmemektedir.

Aynı çağ, aynı süreç veya aynı aşama içerisinde bilimin herhangi bir dalında birden fazla üstad doğamaz mı? Tabii ki doğabilir. 1930 ile '40 yılları arasında yaptığı çalışmalarla yüzü fiziğine sığmayıp taşan ve buna uzay kavramını katan, iziği yeni bo-

yutlarda ele alarak rölativite fizikini formüle eden A. Einstein fizik bilimi için ne kadar büyük bir üstatsa; 1980 ile '90 yılları arasında aynı bilim dalından hareketle Bigbang Teorisi'ni

m yılında yaşasın Maoizm!

ortaya atarak yaptığı çalışmalarla formülasyonunun yüzde 80 doğru olduğunu kanıtlayan S. Havking de o kadar büyük bir üstadır.

Fakat bundan hareketle bilime kat-

kısı olan herkesin eşit derecede sayılacağını da iddia etmek bir o kadar yanlıştır. Zira bir kavram kargaşasından başka birşey yaratmaz. Kişinin toplumsal pratiği özümseyip formüle

ederak yaptığı katkının büyüklüğü, ağırlığı burada çok önemli bir rol oynamaktadır.

Marks, toplum bilimine değer teorisi açıklamakla adım atmıştır. Zira kendisinin de belirttiği gibi "adı belli olmayan yazar"dan, isimli kitaptan oldukça yararlanmıştır. Ancak Marks'ın katkıları bir değer teorisi ile sınırlanamayacak kadar büyüktür.

Lenin emperyalizm tahlilinde Hilferding'den azımsanamayacak ölçüde yararlanmıştı. Ancak ne Lenin'in katkıları emperyalizm tahliliyle sınırlıdır; Ne de Hilferding'in toplum bilimine katkıları Lenin kadardır.

Kendi ülkesinde devrime önderlik etmiş, sosyalizm için önemli bir adım atmış her ML önderin yalnızca bu pratikten dolayı ML bilimine katkısı olmuştur.

Faşizmi, faşist diktatörlüğü örneğin Dimitrov yoldaş tahlil ve formüle etmiştir. Stalin yoldaş felsefi anlamda **tedrici geçiş ve yeni sömürgecilik** üzerine yaptığı çalışmalarla önemli katkılarda bulunmuştur. Bunların hepsi nitel katkılardır. Fakat bu nitel katkıların nicelik birikimi çok önemlidir. Doğa bilimlerinden örnek vermek gerekirse, bir molekül içerisinde, nicelik açısından değişik sayıda atom bulunur. Ama atomların niceliği, molekülün niteliğini belirler. Atom atomdur, ha iki olmuş ha üç olmuş, bu nicelik bir farklılıktır deyiş için içinden çıkarsak ne doğa bilimlerini ne de toplum bilimini kavramayız. Sözcüğü bir oksijen molekülünde iki atom bulunur, ama bunun sayısını üçe çıkarırsak oksijen molekülünden söz edemeyiz artık; hem koku, hem de diğer tepkimeler bakımından oksijenden bambaşka bir şey olan ozonla karşılaşırız.

Bir doğa biliminde karşımıza çıkan bu gerçek, toplumbiliminde de böyledir. Varsayımsal olarak aynı teknik donanımına sahip iki savaş grubu seçelim. İkisinin de savaş arazisini paylaşma özellikleri, kitle desteği ve stratejistlerinin akıl ve cesaret dehalari eşit olsun. Bu iki savaş grubu arasındaki fark, sadece nicelik açısından olsun. Yani biri, diğerinin bir buçuk misli personele sahip bulunsun. Bu kuşkusuz bir personel nicelik farkıdır. Ama nicelik üstünlüğe sahip olan tarafın bu eşit koşullarda her zaman için vuruşmadan galip çıkırtı niteliğine sahip olduğunu şaşkınlığa düşmeden tespit ve kabul edebilmeliyiz.

Proletarya partisinin 20 yıldır üstünde döne döne vurguladığı emperyalistler arası nicelik farkı, **baş düşman baş çelişme tespiti**, ki bunu en özgün pratiğiyle beraber Mao Zedung tahlil etmiştir- diyalektik gerçeğin bir başka yönüdür.

Dünya halklarının büyük önderi Mao Zedung'un ML bilimine katkıları şöyle sıralayabiliriz:

1) Birkaç emperyalist-kapitalist ülkeye dışında, diğer dünya ülkelerinin devrim yolunun esas olarak, toplu ayaklanma değil de Halk Savaşı Stratejisi olduğu.

2) İşçi sınıfının cılız ve zayıf olduğu ülkelerde yoksul köylülüğün devrimin "temel gücü" sayılması.

3) Bu ülkelerde proletarya diktatörlüğüne giden dolaylı geçiş yolunun Demokratik Halk Diktatörlüğü olduğu.

4) İşçi-köylü temel ittifakının yanında proletaryanın kendi öncülüğünde diğer devrimci sınıf ve tabakalardan

da, yani küçük-burjuvazi ile milli-burjuvazinin aydın kesimleriyle de ittifaklar kurabileceği ve hatta milli burjuvaziden sosyalizmin inşasında bile yararlanabileceği.

5) Sosyalizmde sınıf mücadelesinin amansızca sürdüğü, antagonist sınıflardan birinin hemen yok edilmesinden sonra sosyalizmin yeni tip bir burjuvazi yaratmaya elverişli olduğu ve bunların sınıf mücadelesinde galebe çalmasıyla birlikte ülkenin, sosyalizmden geriye döneceği ve sosyalist maskeli emperyalist faşist bir ülke yaratacağı.

6) Buna bağlı olarak sosyalizmin komünizme varışta bir ilk adım olduğu ve bu "onbin fersahlık uzun yürüyüşte" proletaryanın on hatta yüzlerce kez Büyük Proleter Kültür Devrimlerine başvuracağı.

7) Komünist Partileri içinde iki çizgi mücadelesinin kaçınılmaz olduğu. Komünizm uzanan o uzun yolda "yüz çiçek yan yana açsın ve yüz düşünce akımı birbirleriyle yarışsın" şiarı altında sosyalist demokrasinin ülkelere özgü en engin biçimiyle yaşatılmasının kaçınılmazlığı.

8) Felsefi olarak diyalektik en temel ve belirleyici unsurunun zıtların birliği ilkesi olduğu.

9) Çelişmelerin evrenselliği ve özgüllüğü, ha keza çelişmelerin birincil ve ikincilliği ile hareket içerisinde bunların yer değişebilirliği.

Görülüyor ki bugün de dahil olmak üzere, özellikle "emperyalizmin yumuşak karnı" dediğimiz dünya sömürge ve yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerinin evrensel devrim stratejilerinden tutun, iktidarlarının temel biçimlerine kadar birçok esas ve ayrıntıda Mao Zedung'un katkıları inkar, diğer bir deyişle sınıf mücadelesini ve devrimi inkar anlamına gelir. Bu yüzden proletarya partisi her adım başında **Maoizm savunulmadan Marksizm-Leninizm savunulamaz** şiarını haykırıştır.

Mao Zedung dünyanın sömürge yarı-sömürge halklarının dışında kırılacak ilk halkalardan" uzak kalan emperyalist-kapitalist ülkelerin proletaryasına bu denklemden şöyle seslenir: "..... dünya devriminin, ancak kapitalist ülkelerin proletaryası sömürge ve yarı-sömürge halkların kurtuluş mücadelesini desteklediği takdirde zalere ulaşabilir."

Proletarya enternasyonalizminin en büyük öğrenci ve öğretmenlerinden biri olan Mao Zedung'un savunmada devrimcilere düşen görev bugün daha da bir önem arz etmektedir. Proletarya partisi önceleri ML-MZD şiarını savunurken bugün bu eksikliği gidermiş ve herşeyin hakkını vererek gerçeğin "Marxizm-Leninizm-Maoizm" olduğunu vurgulamıştı. MZD kelime yapısı itibarıyla bile eğretici bir özelliğe sahipti ve birçok yurtsever-devrimcinin kafasında değişik çağrışımlara yol açabiliyordu.

Modern-revizyonizmin muradına erdiği (!) günümüzde Maoizm panzehiri daha bilinçli ve içten savunarak bayrağını yükseltmek gerekiyor. Dünya gerici burjuvazisinin "Sosyalizm öldü, bitti" palavralarının boşa çıkarılması, sosyalizme revizyonizm şahsında yapılan saldırıların etkisiz kılınabilmesi için Maoizm'e bugün canla başla sarılmak o bayrağa dört elle sıkıca kavramak, o şiarı son nefesine kadar haykırarak asıl bugün gereklidir.

Devam edecek

Kamu emekçilerinin grevli toplu sözleşmeli sendikalar hak mücadelesi önemli boyutlara ulaştığı biliniyor. İşçi sendikalarının sessiz kaldığı birçok toplumsal soruna bugün kamu çalışanları sendikaları sahip çıkıyor, öncülük ediyor.

1989 yılından beri düzen'in baskını altında bu mücadelede işte bu sendikalar ki hükümet tarafından çıkarılmak üzere bir sendikal düzenleme ile dizginlenmek ve düzenle yedeklenmek isteniyor. Başlangıçta mücadeleyi "önem-samedeği için ağır davranan ya da polisçe baskı ve yitirmelerini durdurmak isteyen hükümet, mücadele ekonomik taleplerden demokratik ve siyasal karaktere bürünmesi birden yasal düzenleme çalışmalarına hız verdi. Amaç onun meşru ve haklı yollarla yasal çerçevede sınırlamak.

İşte tam da bu noktada kamu emekçilerinin omuru ve haklı mücadelesi bugün çok nazik bir konuma gelmiştir. Hazırlanan yasal tasarı tek tarafı hazırlanmış ve tabii la sendikacılığın esas alıyor. Acele ediyorlar! Çünkü kamu emekçileri iş bırakmaları ve direnişleri yaygınlaşır üretilenlerin gelin gümrüğü kullanarak TİS ve grev hakları için GREV yaparlarsa? İşte bu korkuyu yaşamamak için bir an önce adı geçen yasayı çıkarmaya uğraş içinde diler. İşin öncülüğü burada yatıyor. Kamu emekçilerinin sendikal mücadelesi ya tüm baskı ve tehditleri, reformu ve icazetli rüşvetleri, parlamentonun yasal tuzaklarını aşp zafere ulaşacak. Ya da? Doğunmek dahi üretilenler. Çünkü bu mücadelenin tüketilmesi bugün için işçi sınıfının damarlarından birinin kapatılması demektir.

Dağa dalga bükülen, boyundakçe doğal olarak kendi içinde sorunları da getiren kamu emekçilerinin sendikal hareketi; geçmişin ve döneminin damgasını vuran eylemlerle genel bir değerlendirilmesini yapmalı ve GREV ve TOPLU SÖZLEŞME hakkına doğru FİNAL yürüyüşünün bir strateji ve taktiklerine hazırlanmalıdır. Geçen yıl ve özellikle bu yıl "taksitli" Temmuz zamlarına karşı yüzbinlerce kamu emekçisi alanlara çıktı. İş bıraktı. Bugüne dek alanlarda görünmeyen yeni yeni yüzler mücadelesinin havasını soğudu. Ve en önemli eylemler bir güne sıkıştırılmayıp süreçte yaygınlaşmış ve bir süreklilik hedeflendi. Bu eylemler; işçi sınıfının mücadele biçimlerinden biri olan ekonomik mücadelenin kitlesel toparlayan ve harekete geçiren niteliğini kanıtladı.

Yine bu eylemler, her ekonomik mücadelenin içinde demokratik ve politik bir yönünün olduğunu peşinlikle gösterdi. Taksitli zamlara tepki için yola çıkan onbinlerce kitle hep bir ağızdan "ne katsayı, ne göstergesi, hedef grev ve toplu sözleşme" diyerek sürecin mücadelesini belirledi. Yine baskıları lanayan, emekçilerin birliğini, halkların kardeşliğini savunan istem ve talepler bu eylemlerde ön planda çıktı. Temel baskı ve anti-demokratik yasaların dışındaki bir ülkede her türlü mücadele daha ilk başta demokratik ve politik nitelik taşıması zorundadır. Sendikal mücadeleye başlarken var olan yasaklar bugün yine vardır. Baskılara artarak devam ediyor. İşte bundan sonraki eylem ve mücadele programlarında bunu hiç gözardı etmemek gerekiyor. Zaten alanlara çıkan yüzbinlerce kamu çalışanı da sorunun iş kurulu baş karşı yapmak değil, GREV ve TİS

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Kamu emekçileri finale hazırlanmalı

haklarının kazanılması yani yasaklara karşı demokrasi mücadelesinin yükseltilmesi olduğuna ortak bir şekilde dile getirmişti.

Hükümetin yasal değişiklik çalışmalarına karşı kamu çalışanları da ortak bir çalışmaları yassasını başlatılabılır. Bu işin akademik yönü. Zaten platformun açıkladığı eylem paketinde sıklıkla olarak bu konu yer alıyor. Fakat bir yasa teklifini hazırlayıp hükümetin masasına götürüp indirmek herşeyi halletmiyor. Zaten hükümetin tavır ortada. İşte mücadeleyi ağırlıklı olarak buna uyarlamalı; devletin siyasi yapısını gözardı edip kitlesel bir beklenti içine sokmak mücadeleyi bozmak demektir. Sorunun özü: GREVLI TOPLU SÖZLEŞMELİ sendikal haklar. Bugüne kadar herkes grev ve TİS yapmanın önünde yasal engel yoktur söyleminde birleşmiştir. Fakat yasal engel yoksa ila da yasal düzenleme değil kendini ona bağlı hale getirmenin anlamı nedir? Sorun gayet açıktır. Gerçek anlamda bu hak için GREV yapmalıdır. Bu hak fiili GREV yapılarak sınırlı. Bu da güc ve örgütlülüğün niteliğine bağlı bir olaydır ki, bugün çepi-şis kollarında kurulmuş kamu sendikalarının içinde bu durumda en olumsuz durumdur.

Döşenmiş en canavarı noktasına vurmaya hazırlanan kamu çalışanları bir an önce işyerlerini esas alan, sendikal örgütlenmelerini (temsilelik, işyeri komisyonları, TİS ve Grev Komiteleri vb.) işyeri hale getirmelidir. Ancak böylece tabanın iradesi doğrultusunda mücadele yönlenip, güçlenir. Zaten yaşanan en önemli sorunlardan biri "tabanın iradesinin" dışlanıp ve kararların her merkezde bir tavirle alındığıdır. Bir diğer olumsuzluk da eğitim politikalarındaki eksiklik ve bir yanda ciddi bir çalışmaları yapılmıyordur. İşçi sendikaları geçmişte yaptıkları bu hataların faturasını pahalıya ödemişlerdir. Bu nedenle aynı hataya kamu sendikalarını düşmemelidirler.

Türkiyedeki egemen sendikal anlayışın eğitim politikasından farklı, zanaatçı eğitimi ve bilimsel amaçlayan

çalışmaları başlatılmalı ve yaygınlaştırılmalıdır. Eğitim ve örgütlenme çalışmaları işi geçirmeli, pratik faaliyetlerle pekiştirilmelidir. Bu çalışmalarla dayalı, hedeflerini bilen ona göre mücadele eden bir kitleselleşme sağlanmalı; zaten işçi sınıfının en büyük silahı kitlesel gücü ve bu gücün birlikteliğidir. Bunun zararlarını genel eylem ve etkinliklerin dışında özellikle işyerindeki sorunlarda, toplumsal muhalefet olarak baskılara karşı mücadele ederken çekilmektir. Sürgün baskı ve kayıplara yeterince tavır konulamamaktadır. Bunun en somut örneğini son dönemlerde İP Belediye başkanlarının özellikle de Bahçelievler Belediye başkanı Muzaffer Doğan'ın baskı ve despotça tavırlarına karşı yapılan basın açıklamalarında görmek mümkün. İstanbul'da yedibinin başında üyesi olan TÜM BEL-SEN ve diğer kamu çalışanları sendikaları Muzaffer Doğan'ın despotluğunu bilerece kitlesel kuşatılmamışlardır.

Kıbr dönem TİS ve GREV dönemdir deniliyorsa bu hakkın alınması, kullanılması için kamu çalışanları kendi güçlerini esas alan bir mücadeleyi talimce geçirmelidirler. Yeri gelmişken TÜM BEL-SEN'in çeşitli belediye-lerde başlatıldığı ve yapıldığı toplu sözleşmelerle kısacası değinmek gerekir. Bir kere yanlış bir tavır eleştirmek toplu sözleşmelere karşı olmakla eş tutulmamalıdır. TÜM BEL-SEN'in netleşmiş bir TİS politikası yoktur. İşverenlerin iyi niyetinden yola çıkarak TİS masalarına gidilmekte ve TİS'ler imzalanmaktadır... Tabii arkanında örgütlülük ve güç olmadığı için Güzeytepe örneğinde görüldüğü gibi işveren tarafından rafa kaldırılmaktadır. Tartı şiddetinde böyle yöntemlerle örgütle bir çanlık ve en önemlisi taraf olduğumuzun belgeleri omaları bakımından önemli olduğu şeklinde yanlışlar veriliyor. Bir kere ülke genelinde belediye çalışanlarının yarısına yakın kısmını üye yapan; işyerlerinde % 51 barajlarını aşan TÜM BEL-SEN taraf alma endişesi taşıyarak iyi niyet belgelerini TİS yerine koyuna hatasına düşmemelidir. TÜM BEL-SEN örgütlülüğüyle ve kollarıyla taraf-tur. Bu düşünceyle kendi güçlerini hazırlayarak ve tüm sınıf dayanışmasını da sağlayarak yukarıda anlatıldığı- miz "yasal engel yoktur" mantığıyla fiili TİS'ler yapılmalıdır. Ancak böyle bir yöntem TİS ve grev sürecine katkı sağlayabilir. Diğer kamu iş kollarındaki sendikalar ortak bir mücadele hattıyla merkezi hükümete karşı GREV ve TİS hakkı için ayağa kalkmalıdır. Bu konuda Eğitim, Belediye, Sağlık ve Maliye Emekçilerinden büyük bir mücadele beklenmektedir ki kanımızca haksız bir mantık değildir.

Final yürüyüşü için tüm kamuoyu tekrardan kazanılmalı ve gündeme damga vurulmalıdır. Kamu çalışanlarının yeni döneme yönelik eylem paketinde ekim olan hedefin ve hedefe varmadık mücadele yöntemlerinin net olmamasıdır. Yasal mevzuatla uğraşmak çok önem kazanmıştır.

Yapılması gereken iş bırakma ve hak direnişlerini yaygınlaştırılması, kitlesel eğitim ve örgütlenme etkinliklerinin pratik faaliyetlerle aşılması ve sonuçta GREV'e gidilmesidir. Temmuz-Ağustos döneminde kitle bu mesajı vermiştir. İş bu mesajı ağırlayıp uygulamaya başlamıştır. Bu da Tüm Kamu Çalışanlarının önünde duran acil bir görev ve sorumluluktur.

HAK VERİLMEZ, ALINIR!

Belediye başkanlarının gözü işçinin alinterinde

Istanbul/Özgür Gelecek Küçükçekmece Belediyesi işçileri uzun süredir eylemde idiler. 4 aydır maaşları ödenmeyen işçiler, Ağustos ayında, önce pasif eylemlere, protestolara başladılar. 15 gün süren bu pasif eylemler daha sonra toplu vizite yürüyüşüne dönüştü.

7 Eylül günü Temizlik ve Fen işlerinde çalışan işçiler atölyelerde toplanıp yürüyüşe geçtiler. "Yaşasın işçilerin birliği, Çekmece işçisi köle değildir, Aşk burada insanlık nerede" sloganlarıyla yürüyen

belediye emekçilerini işveren destekçisi polisler bir çok kez engellemeye çalıştı. Engellemeyi "Bu gün önemli bir gün yürütüyoruz" diyerek gerekçelendirdiler. Sonra da sanki çok umurlarındaymış gibi, bugün "milletvekilinin öldürüldüğü gün" olduğunu hatırlattılar. Bir başka önemli gerekçe ise şu idi: "Sizin aranızda siyasiler var!" Bundan çok korkuyorlardı. İşçi temsilcileri "Hastayız" Dediler. "Yeterli gidamızı almıyoruz, Yürüyeceğiz" diye diretiler. Ve hiç

kimse yürüyüşü engelleyemedi. Bir saatlik yol ısrarla inatla işildi.

Toplularızta eylemi öncesi işçi temsilcileri çeşitli önerileri işçilere götürdüler. Önce pasif eylemler denendi. Ve 1 Eylül'den itibaren işçiler ne kadar alacakları olduğunu bir ölüme yazdılar. Ve bu ölümleri işyeri çalıştırdı.

Daha sonra üretimi engelleyecek bir eylem düşünüldü. Bu vize-eylemi idi. Vizite eylemini tabandan işçiler, işçi temsilcilerine yansıttı. Onlar da sendikacılarla tartıştı. Ancak işçiler iki ayrı sendikaya üye idi. Eylem öncesi, bir süre önce örgütlenmeye başlayan DİSK Genel-İş üyesi işçilerle, Türk-İş Belediye-İş üyesi işçilerle tartışıldı. Genel-İş yöneticileri bu eylemlere karşı çıktı. Genel-İş'in yöneticileri, Belediye-İş 2 No'lu şube yöneticilerine "İki sendika bir protokol yapalım ve eylemi öyle gerçekleştirelim" diye teklif götürdüler. Bu teklif Belediye-İş tarafından kabul edilmedi. Protokol önerisinde yarattıkları mantık kendilerini işçi karşısında meşru- laştırmaktı.

GURKANAT, '68'LIYIM' DİYEREK DUYGU SÖMURUSU YAPIYOR

İşçilere emeklerinin karşılığını vermemek için, çeşitli bahanelerle onları eyalayan Belediye Başkanı Ali Rıza Gürkanat, bol bol işçilere demagoji yaparak vakit kazanmaya çalışıyor. Sık sık "Ben 68'liyim" diye işçilerin gözünü boyamaya çalışıyor. İşçiler ise onun "Burjuva politikasını uygulamakta

usta" olduğunu biliyorlar. Adı bir çok yolsuzluğa karıştığı için görevden alınan eski belediye başkanı Erişül Tağlay'ın yerine gelen Gürkanat'ın, yardımcısı hakkında basına yansıyan eroin skandalı hala karanlıkta.

İşçiler aylardır kendi alınterlerinin üzerine oturan bu insanları ne yaptıklarını, nasıl yaşadıklarını çok iyi biliyor. Bunun pisliklerini biliyorlar. Onları mafya ile iç içe çalıştığını, paraları nasıl paylaştığını... Ancak bu sömürücü insanlar minareyi çabp kıldılar ona göre hazırlıyor. Yolsuzluklarıyla ölü Tağlay, başka mafya Gürkanat başka mafya ile çalışıyor. İşçilerden biri "Mafya ile birlikte çevirmedikler iş yok" diyor. Daha sonra arsa paylaşımı yapıyorlar. İstanbul'da rantın en yüksek olduğu yerlerden biri Küçükçekmece Gölgü çevresi. Belediye emekçilerinden bir başkası ise bu arsaları ilkin konuşulup duran sözlerden bir kaçını aktarıyor: "Buradaki arsaları hem seçtin yürütme için bölüştürdüler, hem de kendi kişisel çıkarlarına paralel çalışan insanlarla paylaştılar. Karayalçın'ı destekleyecek delegelere arsa sözleri verildi."

GENEL-İŞ ÜYESİ İŞÇİLER PİŞMAN

Uzun süredir sendikal rekabete soyunan Genel-İş işçileri duygu-sal yönden sömürerek üye yaptı. Ancak şimdiki işçilerin çoğu geri dönmek istiyor. Bu geri dönüşler-de biri 7 Eylül günü yapılan yürüyüşte yaşandı. Bir sürü işçiyi Ge-

İşçiler hep bir ağızdan bağırıyor: "Küçükçekmece işçisi köle değildir."

nel iş'e götürülen bir işçi tekrar, "Bütün işçilerle birlikte geri dönmek istediğimi" söyledi. Bu gidışe Küçükçekmece'de geri dönme bütün işçilerle başlayacak.

Küçükçekmece işçileri bu yazı baskıya girildiğinde daha radikal bir eylemi tartışıyorlardı. Bu direniş gerçekleştirmek için şimdiden komiteler kurup çalışmalara başladılar. Bundan böyle belediye işçilerinin direnişlerine daha çok sık tank olacağız.

4 aydır maaşları ödenmeyen Küçükçekmece Belediyesi işçileri gitgide radikalleşen eylemlerini sürdürüyorlar.

Savaşın suç ortakları

Olası siyasi çözümlere açılmış gibi görünen fakat, şu anki mevcut yapıyla buna TC'ye dayanmaktan öteye gidemeyen Ulusal Hareketin savaş tarzının genelleştirilmesi, düzenli ordu ile mevzi savaşı yürüten TC'yi taviz verne düzeninde zora sokmaktadır.

Yarı sömürge-yarı feodal ülkelerde egemenlerin çıkarlarını korumak ve "ülkenin ulusal bütünlüğünü korumak" adı altında faşist devletlerin yasalarını uygulamaktan başka bir işlevi olmayan Beyaz Ordu ise kurallı-kuralsız bütün savaş teknik ve yöntemlerini kullanarak ulusal ve sınıfsal mücadele veren hareketlerin güçlerine karşı imha etme temelinde katliamlar geliştirmek ve topyekün savaşa girişmektedir.

Ulusal harekete taviz verme konusunda efendilerinin sözlerinden çıkmayan uçakların, halkı katletmekten öte yapacağı bir şey olmadığı gibi, buna da yine halkın cebinden vergi olarak alınan paralarla yapılmaktadır.

Gerek Kürdistan'da gerek Türkiye'nin Karadeniz ve İç Anadolu Bölgesinin bazı yerlerinde gittikçe gelişen ve mevcut düzeni tehdit eden sınıfsal hareket ve önderliğindeki halk ordusu, TC'nin askeri gücünü ve harcamalarını artırma gerekliliğini dayatmakta ve TC'de harcamaların bütçeden, halktan ve dış askeri yardım kredilerden karşıladığı ordu, Özel Tim, MIT, komo vb'nin yanı sıra harcamalarını yine aynı kaynaklardan karşılayacağı yeni bir "Özel Ordu" kurma hazırlıkları içerisinde bulunmaktadır.

Bütün bu gelişmelerin vardığı varacağı sonuç, öz itibarıyla şudur: Gelişen sınıfsal ve ulusal mücadeleyi bastırmak için halkın cebinden çıkan parayla halkı kan kusturmak.

Şu ayrılan bütçeden üç kat fazla olması, TC'nin insan hayatına ne kadar değer verdiğinin bir göstergesi olarak düşündürücü bir durumdur. Aynı şekilde Milli Eğitim'e ayrılan pay-ki Milli Eğitim yoz bir eğitimi hedef almaktadır- ile askeri harcamalara ayrılan pay başbaşa gitmekte, bunun yanında tarıma ayrılan pay TC'nin tarımı yönetmek ve montaj sanayinin egemenliğini pekiştirme temelindeki politikası gereği askeri harcamaların 1/10'u ve kültüre ayrılan pay ise askeri harcamalar için ayrılan payın yanında 1/30 gibi bir oranda çok düşük kalmaktadır.

Birçok bakanlığın bütçeleri harzlanırken bütçe finansmanları sadece devlet tarafından karşılanmakla kalmamakta, yine devlet kontrolünde bir takım yan fonlarla desteklenmektedir. Milli Savunma Bakanlığı bu tip bakanlıklara en iyi örnektir. Bazı bakanlıklar, çeşitli

Boyle bir fon kurulurken, o an var olan vergi sistemi değiştirilmedi; ona bağlı olarak ek bir vergi kanunu çıkarıldı. Bu çerçevede SSDF'nin kaynakları şöyle belirlendi:

- Bedelli askerlikten elde edilen gelirlerin tümü

- Bütçeden SSDF için ayrılan ödenek

- Diğer fonlardan bu fona bakanlıkça belirlenen oranda aktarma

- Şans oyunlarının oynatıldığı işletmelerden elde edilen oransal gelirler

- Sigara, içki, akaryakıt, piyango bileti, sporcu transferi, sanatçı telif ücreti, doktor ve avukat giderleri, kira ödemeleri, hamişine tahvil ödemeleri ve tarımsal ürün satışlarından elde edilen gelirlerden alınan % 7'lik payın tümü.

Milli Piyango İdaresinin 1992 yılı satış tablosuna bir konuda iyi bir örnek olacaktır.

Paranın ayrıldığı yer:	Ödenen (Milyar):	Bütün içindeki %'si
Kurumiyeler	1.800,0	57,2
SSDF	833,7	26,6
Çocuk Esirgeme Kurumu	9,8	0,2
Olimpiyat Oyunları	43,8	1,5
Tarıma fonu	97,8	3,1
Hazine	39,3	11,4

fonlarla desteklenirken TC'nin savaş finansörü Milli Savunma Bakanlığı "Savunma Sarayı Destekleme Fonu" (SSDF) adındaki bir fona desteklenmektedir.

Halkı vergilendiren devlet, aynı olduğu vergiden dolayı olarak çeşitli bakanlıklara aktarılan, gerçekte olduğu hükümlerle ve SSDF aracılığıyla, halktan topladığı vergileri dolaylı olarak yani, açık açık MSB'nin bütçesine aktarmaktadır.

Savunma Sarayı Destekleme Fonu nedir? SSDF gelişen mücadele kursusunda kendilerine göre terörlü olmak amacıyla-yetersiz- kalan militarist güçlerini sayı, para, teknik donanım, silah vb. araç-gereçlerle takviye etmenin finansmanını sağlamak için halkı vergilendiren bir fondur.

Savunma Sarayı Destekleme Fonu (SSDF) 1985'te kuruldu.

Bu belirlemeler ışığında rahatlıkla şunu söyleyebiliriz:

Askeri harcamalar Milli Savunma Bakanlığı (MSB) tarafından yapılır.

MSB, harcamaların kaynağını, MSB bütçesinden, SSDF'den.

Dış askeri yardımlar ve dış askeri kredilerden karşılar.

O halde, gerek MSB olsun gerek SSDF olsun, askeri harcamaların kaynağı (dolaylı veya dolaysız) halktan alınan vergilerdir.

Askeri harcamaların büyük bir bölümünün (ihtiyacı dışında kalan) karşı alanda mücadele eden ulusal ve sınıfsal perspektifli güçlerin imha edilmesinde kullanılan herkes tarafından bilinen bir gerçektir.

Bu harcamalar şu şekilde yapılmaktadır.

Olaganüstü Hal Tazminatı: Toplam 13 ilde uygulanan bu tazminat sisteminden 180.000 kişi yararlanmaktadır. Devlete getirmiş olduğu aylık ortalama yük 2.000.000 TL den 360 milyar, yıllık ise 4.320 trilyondur.

Korucular: Bu alanda 44.300

korucu bulunmaktadır. Aylık maaşları 2,2 milyon olan korucuların bütçeye getirdiği yük aylık 97.460 milyar, yıllık ise 1.169.520 trilyondur.

Askerler ve MIT Mensupları: Özel ödenekten maaş alan bazı askerler ve Mit mensuplarının yıllık harcamaları 2.400 trilyon civarında olduğu belirtilmektedir. **Asker polis karakol ve lojmanları:** bunlar için 1980'den bu yana 7195 karakol ve lojman yapılmış 440 trilyon para harcanmıştır.

Askeri operasyonlar
1 Jet Sertisi: 180 milyon
1 Helikopterin 1 saatlik vuruşu 60 milyon ve ayrıca

Akaryakıt, top, mermi vs harcamaları.

Bütün bunların yıllık ortalama giderini hesaplamak 50 trilyon civarında bir askeri harcama ile karşılanacağı ki bu rakam daha da artacağı benziyor. Bu bir öngörü değil gözle görülen bir gerçektir. Gerilla Savaşı stratejisinin geçerliliğinin kanıtlandığı, ülkemizin bozkırlarında her geçen gün eylemler artmakta, halkın hareketi ve desteği gün geçtikçe kitleselleşmekte ve artık Türkiye dağılıp da bombalanmaktadır. TC bu mücadeleyi bastırmak için tankı, topu, tüfeği, heli-

kopteri, uçağı, kontr-gerillayla vs her geçen gün can havliyle biraz daha gerillalara yüklenmekte sonuç alamayınca da halka yönelmektedir. Bunun ekonomik kaynağını ise- Çiller'in "2-3 milyon işçi memur için 60 milyonu feda edemem" diyerek sadece memur zammının düşük tutulmasından elde edilen 40 trilyon örneğinde olduğu gibi- halktan, yani işçiden, memurdan, esnafın vb karşılamaktadır.

Ayrıca Özel Tim sayısının 5 kat artırılacağı, özel ordu kurma girişimleri, TC'nin girdiği Cobra Skorsky vs helikopter ihaleleri, Amerikan şirketlerine sipariş edilen Awacs hava savunma cihazları vs vs TC'nin katliamların artacağı, bunu bahane ederek de halkı daha çok sömüreceği gün gibi açıktır.

Bir ülkede karlı bir savaş için 50 trilyon harcamıyorsa ve bu giderler dolaylı-dolaysız halkı vergilendirmeyle karşılanıyorsa elbetteki o ülkede enflasyon, işsizlik, sağlık sorunları, geçekondulasyon, kentlerde çarpık gelişme, altyapı sorunları eğitim vs gibi sorunlar olacaktır.

Bu sorunların ortadan kalkması, savaşın TC lehine bitmesiyle değil halk lehine bitmesiyle mümkündür.

TEK'te "fazla mesai" ile gelen kölelik ve iş cinayetleri

İstanbul/Ozgür Gelecek-Türkiye Elektrik Kurumu, İstanbul Müessesesi Müdürliklerine bağlı işletmelerde yasa dışı çalışma devam ediyor. Elçman yetersizliğini baha-

ne ederek işçileri fazla mesaiye zorlayan TEK, bu köleliğe karşı çıkan işçilerin isteklerine kulaklarını tıkıyor.

Özellikle 1982 yılından bu yana

devam eden fazla mesaiye işçilerden biri, karşı çıkarak kurumu mahkemeye verdi. Enver Devletli adlı işçi, 10.6.1987 tarihinde bir dilekçe ile kölece çalışmaya karşı çıktı. Bu dilekçeye TEK yetkilileri işçi yetersizliğini bahane ederek karşı çıktılar.

Devletli, 1987'de "elçman yok" diyen TEK'in, işçileri kölece çalışmaya teşvik ettiğini söylüyor ve elçman alınmamasının asıl nedenini ise taşeronlara bağlıyor. Taşeronların sigortasız, sendikasız sadece kendi karumlarını doyuracak insanlar çalıştırdığını hatırlıyor. Bu durumda ortaya bir zıtlık çıkıyor. Bir yanda kölece çalışma koşullarını benimseyip mesailerle birlikte ayda 12-13 milyon alan işçiler, diğer yanda ise en ağır koşullarda çalışıp 1,5-2 milyona açığa mahkum edilen taşeron işçileri.

TAŞERON İŞÇİLERE DESTEK

TEK işçileri taşeron işçilerin bu durumuna da Bölge Çalışma'ya şik-

ayet ediyor. Bölge Çalışma müfettişleri çalışma yerinde inceleme yapıyor. Ve çalışmaya düzeninin yasa dışı aykırı olduğu yolunda bir rapor yazıyorlar. Ve 4.2.1991 tarihli yazı ile bu durumun yasa dışı hale getirilmesini istiyorlar. Durumun hala devam etmesi üzerine Enver Devletli adlı işçi 18.3.1993 tarihli dilekçe ile Bölge Çalışmaya tekrar şikayete bulunuyor. Ancak bölge çalışma olaya hiçbir müdahalede bulunmuyor. Olay kapatılıyor.

Fazla mesai ne getiriyor? Sonuçta ölmeye oynanıyor. 15 milyon karşılığı, sonuçta bir elektrik direğünde ölmeye başlıyor. 12-15-20 saat çalışan işçiler, en küçük bir dalgınlıkta korkunç kazalarda kararlaşıyor. Bunun sayısız örnekleri var. 12.10.1990 tarihinde, İstanbul'da TEK'te yüksek gerilime çarparak yaşamını yitiren Cezayir ÖZÜGÖZ'ün otuzunu yüzlerce örnekten sadece bir tanesi...

15 MİLYONUN BEDELİ
TEK işçileri 15 milyon alabil-

mek için gündüz 12 ve gece 12 saat çalışmak zorunda. Özelleştirmeye karşı işçilerden çok net sesler gelmediği gibi, sendikacılar da "TEK Satılsa da kurtulsak" diye düşünüyor. Enver Devletli "Kimin malını kimne satıyorlar?" diye soruyor. Ve devam ediyor: "TEK Anadolu Yakası'nı AKTAŞ'a peşkeş çekti. Ne oldu? Kim kazanıyor? Vatandaş iyi hizmet mi görüyor? Kaldı ki sözleşmeyi danıştay iptal etti. Halkın vergileri ile, mihl velini ile vatandaşın iyi hizmet verilmesi için kurulan KİT'ler vatandaşın zarar ettirilmesini gibi gösteriliyor."

Devletli, özelleştirme politikaları ile birlikte işçiyi işsiz bırakacak ve özel sektöre sermayelendirilecek özelleştirme politikalarına bütün işçilerin karşı olduğunu söylüyor. "Ancak bu böyle gitmeyecek" diyor ve ekliyor: "Bu ülke çalışarak üretenden, yani işçinin, köylünün, memurun, küçük esnafındır. Kültürde oturup dalavere ile ülkeyi soyanların değil."

3 yıl önce yüksek gerilime çarparak yaşamını yitiren Cezayir ÖZÜGÖZ

Şiir kitaplarını okurken bir yığın noktaya dikkat etmeye çalışıyorum. Derinlik önemlidir. Dışından ses gelen, sesi çok derinlik. Seni derinleştirir, unutulmuş zor derinlik. Çağrışım güçlü ve büyüyle yüklü bir derinlik. Yalınlığı ve inceliğin gücünü duyumsatan bir derinlik.

Şiiri eğer halk için yazma gibi bir derdin varsa halk deryasının keşfine çıkmak, onun anlaşılmasını serüvenini, büyük illetini, kiletini ve de zilletini anlamak zorundasın. Şiirin karakterine, dokusuna, halkın duru ve derin bilgeliğinden renkler almak gibi bir sorunun varması... Bu yergi, bu nükte, bu vuruşu şeytanı yalan, kutsal sezgi yeteneklerini 'keleğe getiren' bu kurnazlık, en az beş bin yıllık bir öste dövülmüş. Şiiri yazarken, öste isten ve zorlayan bu zenginliği dikkate almak zorundasın. Ürününe çok uzun bir ömür biçmek istiyorsan tabii. Bunları, 'folklorik değerlerdir' diye küçümsemezsin. Mesal ve bilmece dünyasına girmekten korkuyor musun? Bu upsuz hucakaz türkü ve fikra gölürün, şafakaz, vahşas öldüğünü mu sanıyorsun? Mizacı dört mevziden alan bir danslar, bu kostümler bak dans eden bu öyküler, hiç mi etkilemiyor seni?

Ülkenin tan yerinde modern sanatçılar geziniyor. Bunların nağmalarıyla sarılıyor toprak: "Biz kendi ülkemizin folklorik özelliklerine dayanmıyoruz!" "Biz, kendi ülkemis hakkında efsaneler yaratmaktan çok, efsaneleri kırmaya yöneliyoruz!"

Efsanelerin asıl yaratıcısı, asıl ustası halktır. Çok sesli, şaşmaz ve merhametsiz uğultular halinde, çağın kutsal kaderinin bağına basarak doğulur. Demir delirmişti. İnkâr ve iptal çağdır başlayan. Büyük sükunetli, destansı koyunluğunu mahşer yerine çeviren bu tufan kalabalığıdır söz aramız. Yarattılar da, yıkılan da efsanenin ta kendisidir. Efsaneyi, daha güçlü bir efsane yaratarak yıkabilsin. Sanatçı, halktan öğrendi, yıkmaya ve yaratmaya sanatını. Homeros'un ustası halktır. Pirdevsi, altmış bin beylik şeyhnamesini, yağlılardan, halktan dinlediği destansı öykülerle beslemiştir. Demiret Kawa'nın atöğni, Goders'in kan içişini. Zal ile Rudabe'nin aşkı bu destandan çıkarırsanız, ne olur bu destanın hali? Manas destanını yaratan, Kırgız halkının bağimsizlik tutkusudur. Kalevala, halk bilgeliğinin ve yaratıcının, ozan Valnamöinen ve demirci Ilmarinen gibi

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Sanatçı ve halk

kahramanların kişiliğinde ete kemiğe bürünmesidir. Halkın yarattığı Kelle ve Dimne, nice ulusların masallarına kaynaklık etti.

Bütün büyük sanatçılar, halkın sanat ocağından şu ya da bu şekilde yararlanmış, esinlenmişlerdir. Yanbaşımızdaki göçlü Rus edebiyatına bakan. Halkın en duyarlı, en ince, en bilgi yanını bile afallatan, hayran bırakan, estetik öğelerle donanmışlardır.

"Kendi ülkemizin folklorik özelliklerine (kastedilen halkın yaratığı kültürel zenginliğine-M.O) dayanmıyoruz!" "Efsaneleri kırmaya yöneliyoruz!" diye bağırarak yazanların cesaretine tutkunum. Şimdiye kadar, yazarların büyük çoğunluğu, güçlerini halktan, kalabalıklardan aldıklarını, ruhlarına çöreklenen karanlıkların yenilmesi gibi görünen kralarını, bu güçle yendiklerini söylediler. Ben şahsen, imkânsız şeyler söyleyen, kendi gücüne dayanarak, tarihi kendisine güldürerek şekilde, on alı almaz noktadan zorlayan mesal kahramanlarına tutkunum. Gerçek yaşamda bu tip kahramanlar çoktur. Ve en güzel destanların bir bölümünü yaratırlar da bunlardır. Gılgamış, Ölümsüzlüğü aramaya çıkmıştı. Güzel bir destan doğdu bu arayıştan.

Kimi anlatacağın? Halk. Hayır ben halkı anlatmayacağım, kendimi ya da kendi kahramanlarımı anlatacağım diyorsan, yine kurtulamazsın halktan. Anlatacağın kahramanların ruhuna, davranışlarına, şu ya da bu şekilde, şu ya da bu özelliğiyle yerleşmiştir halk. Halktan, halkın mizacından, gölümseyişinden, öfkesinden, yarattığı kültürel zenginliklerden kendini ve kendi yaptığını kurtaramazsın. Sen halkın dışında mısın? Göğün yedinci katında mı yaşıyorsun? Oraya bile ulaşır halkın uğultusu. Köklerini geçmişin zenginliklerine daldırma, o zenginlikleri özümseme diye bir derdin yok mudur sanın? Sen hangi toprakta yaşıyorsun?

Alınmış modern biçimleri denemek, göçlü bir öze birleştirmek bunu, güçeldir. Her yapıtında, birbirini aşan yeni biçimlerle çık ortaya. Zor ve ağır bir iştir bu. İnsan ruhunu, yeni biçimler ve yeni özelliklerle sürekli bir tarafa biçimlendirmek, dalgalandırmak, dağıtım sokmak kadar taati bir uğraş var mıdır? İnsanın üç dört bin yıllık kültürel hazinesini iyi özümleyen, büyük engelleri aşmayı zevk haline getiren, çok yönlü düşünen, yaşamın bağrında filizlenen yenilikleri anında kavrayan sanatçılardan bunu beklemek hakkımızdır. Bir bebeğin gibi taze ve güçlüdür bakışları. Bakışlarını, canlı olan her şeye; soluyan toprağa; tüm oluşmaları belirleyen ana çığırına; kimsenin görmediği, gelişen ve gelecek vadeden yana; güneşli havada çakan kıvılcıma; henüz doğmamış geleceğe, bir kurtuk gibi içten içe oyan geçmişe; kalabalığın, sırvermez, kahredici silni gömüne yönelen sanatçılardan bunu beklemek, gerçekten de hakkımızdır.

- Çok şiir kitabı yayınlanmış. Aziz Nesin, ülkemizde sokak kedisi kadar şiir olduğunu söyledi. Bu sevindirici bir durumdur. Çok az ülkede böyle bir durum var. Sanatın, aykırı gibi, toplum toprağını sarp yeşillendirmesi, paraklaşmayı engellemesi yitirdi. Sınıf mücadelesi, şiiri yaygınlaştırıyor; hüsnün, dayanak ve derinlik üflüyor yaşama. Toplum ve tarihi yadrgatan, irkiltten, düşündürten ve güldüren tipleri çıkarıyor ortaya. Enval çeşit renkler, sesler ve malzemelerle başlıyor sanatı. Ve sınıf mücadelesini donatıyor sanat; bilgeleştiriyor, hoş bir yaşam biçimi haline geçiriyor.

KAVGAMIN ŞİİRİNİ YAZACAKSAN KAVGADA OLMAN GEREK

Sanatçının bağımsızlığını ilan etmek; burjuvazinin safında bağımlılığını ilan etmektir

Günümüzün özgün politik oluşumları içinde, sınıflar ve sınıf mücadelesinden, onun ekonomik özünden bağımsız, ondan kopuk bir sanat var olabilir mi?

Yani bir halkın, duygularının, güncellerinin somut ifadesi olan sanat, bu düşün ve düşüncelerin temel maddeliğinden bağımsız olabilir mi? Buna doğru bir şekilde hayır cevabı verildiğinde, o zaman üretim araçlarıyla ilişkilerde farklı mevzilerde konulanmış sınıfların, ideolojik niteliğine tekabül eden, onun kültürel şekillenmesini yansıtan kaçınılmazlığı bir gerçeklik haline gelir.

Yeni bir akım, yeni bir burjuva sefaleti, kendi entellektüel gelişimi içinde çeşitli ton ve biçimlerde gelişen sanat, maddi gerçekliğinden bağımsız olarak ele alma, onu sınıflar üstü bir konuma çıkarmaya çalışmaktadır. Bununla sanatçının bağımsız ve sınırsız gelişimi, yaratıcılığının en geniş boyutu ulaşılabileceğine adına, sanatçıyı sınıf gerçekliğinin dışına çıkarmaya çalışsa da, aslında yapılan sınıf mevzisini değiştirmeden başka bir şey değildir. Sanatçının bağımsızlığını ilan etmek burjuvazinin safında bağımlılığını ilan etmektir.

Bir kültür bir sanat var mıdır ki siyaseti içermesin, ondan bağımsız olsun. Ve bir siyaset var mıdır ki belli bir ideolojiye tekabül etmesin.

Proletaryanın sanatı, onun sınıfsal özelliklerini ve değişimin zorunluluğunu ifade ederken, bağımsızlığını ilan etmesin tersine, bu çekle, güçlü bir ajitator ve propagandayı içerdiği gibi, bir o kadar da öğütleyici ve yönlendirici olmak zorundadır. Staticeü olmak proletaryanın siyaseti değildir. Statikoya koruyan, onun yaşattığına hizmet eden sanat, burjuva sanatıdır.

Sınıf sanatçısı olmak kavgası

sanatçısı olmaktır. Bu geniş bir yaratıcılığı hiç bir biçimde engelleyemediği gibi, geniş bir kesime hitap etmeyi de gerektirir. Çok yönlü hitap edebilmesi, bütün karanlık noktaları güçlü bir devrimci romantizmle siyasete tabi kılabilmesi sanatçının dizginsiz akışının da temeli olacaktır. Savaşkan proletaryanın kültürü o zemin üzerinde şekillenir. Ve onun gelişimine tabi olur.

Bütün, egemen kültür, proleter ve daha geniş boyutla halk kültürünü yoğun bir baskıya tabi tutarken, onu sürekli bir erime ve yozlaşmaya uğratar. Bu baskı karşısında, halk kültürü gelişir ve çarpık bir gelişimle bu çağın içinde, maddi toplumun yaratıcılığı ve sanatçının bilinçli uğraşı ile çoğun bir arnak olabileceği potansiyelle sahip olmasıyla birlikte, sanatçının sınırsız ve dizginsiz devrimci romantizmi ile olgun meyveler verebilir, buna hazırda da.

Her sanat dahi gibi, edebiyatta, toplumun bilimsel dengeleri için de, devrimci ordular yaratma ve dünyayı değiştirme eyleminde, güçlü bir silah haline getirilebilir. Fakat bunu siyaset karşısında belirleyici bir yere oturtmak, siyaset mi edebiyat mı? ikilemi yaratır. Hatta edebiyatı her şey olarak lanse etmek de yine bir burjuva sefalet örneğidir. Dili arındırarak ile arınan siyasetten koparmak farklı şeylerdir.

Kavga şiiri kavgayı yansıtmalı, "bir roman bir toplumu ayağa kaldırmalı", bir öykü gök kuşağına tutarabilmeli, bir tiyatro bir halka savaşmasını öğretebilmeli, bir fikra bütün dar ağaçları kahkahaya boğabilmeli, küçük bir nesim dağlardan akan nehirlerin coşkusunu çizebilmeli. Bir masal bütün göcekleri parkları zaptetmek için yitirebilmeli. Engörkemli sarayların prensesini alacağı edebili-

meli deniliyorsa yerden göğe kadar haklılığı ortaya koyuyor demektir.

Ve siyaset her çalışmada olduğu gibi, yol gösterici, nitelik belirleyici olarak, derin ummanlar yaratıcılıkta belirleyici olmalıdır. Devrimci romantizm soyut olmalıdır. Eğer bu soyutluk realizme birleştirilemezse, bunun bir yaratıcılığı olmayacağı gibi, halkın duygu ve düşüncelerini yansıtmayan, yaşamın maddi gerçekliğine dayanmayan, devrimci romantizmin uzun süreli olgun ve tavında meyveler vermesi beklenemez. Bir Çin atasözünde denildiği gibi, "siyaset ne kadar muhtem olursa olsun, mutlaka sonuç verecektir."

Bütün özelliğe entelizm hayranı, ya da entellektüelliği çok söz eden gevezelikler derecesinde algılayan, edebiyat yapma adına, resmen yapılan icat kelimeler hamonisi, bilinmezlik cümbütlü ve dolayısıyla kitleden kopuk küçük bir aydın elit tabakaya hitap ederek, sınırlı bir verimliliği ancak yakalayabiles bir durum. Bu durum, hele bizim ve bizim gibi geri ülkelerde, kültürel geriliğin yoğun olarak yaşandığı, iletile gerinin sıkı sıkıya içiçe yaşadığı koşullarda daha kısır bir hal almaktadır. Yaratıcılığın temel koşulu olan "kitleden kitleye" yöntemiyle de tezat teşkil etmektedir. İkinci bir durum ise kitleyi gerisinden takip eden, ateşli-keskin, sığ ve klasik bir içerikten kurtulamayan, çok yönlü ve yaşamı sınırsız çanaklarını kaplamayan ve yine hitabdebileceği olan oldukça sınırlı olan bu durumun aşılmasıdır.

Yaratıcılığın en güzeline erişebilme, toplumsal dinamikleri algılamak onları çok yönlü duyumsatabilmektir geçir.

Kavganın şiiri, kavganın içinde yazılır.

Ozan S.

Ankara'da Latin esintiler

Ankara/Özgür Gelecek- Aydınlik gazetesi yarın 3 Eylül Cuma günü düzenlenen konserde Küba'lı topluluk Tropicana Show'dan Senci Spiritua grubu ve Ahmet Kaya birer konser verdiler.

Bünyüde kişi kapasiteli salona 3 bin'in üzerinde bileti izleyici alınması nedeniyle bir kargaşa yaşandı. İzleyicilerin büyük çoğunluğu Ahmet Kaya'nın bağından a politik, dejerore gençlerden oluşuyordu. Konser önce Kubalı grup başladı maddi sorunlar nedeniyle Tropicana Show grubunun sadece bir bölümü Türkiye'deydi. Şiirli grup İnti-İlimani benzeri bir tarzı olan Senci Spiritua, çokulu güzel müzikleriyle gerçekten güzel duygular saçılar. Grubun iki dansçısı, Latin müzik eşliğinde sundukları Latin danslarıyla güzel bir seranati, kur yapmayı ve sevgiyi dolu dolu yaşıyorlardı. Bu konseri gitmeye değmiş diye düşünenlerin bile o çokkuya kapitalizmin fazla uzun sürmedi. Sevgiyi sanatın önceliğine de ustaca dokuyan grubu sık sık "Hadi Ahmet" sloganlarıyla kesen gençlerin anlayamadığını görmek mümkün. Ve bu gençlerin Ahmet Kaya'dan neler beklediklerini gece boyunca izlediklerimiz yeten kadar gözler önüne serdi.

Yoğun tezahüratlar sloganlar altında ve (konser boyuca bir metre arkasında duran iki komisyıyla) A.Kaya sahneye çıktı. Ve o anda

film koptu. Salonun havası bir anda değişti. O güzel duygular bir bir kayboldu.

Seyirciler arasından bir genç göğsünü yumruklayarak A.Kaya'ya bağıyor "Baba, babamın sen benim ölümlü yoluna" Kaya'da izleyicisinin bu yapıtından pek rahatsız değil, onun da seyirci-sinc cevabı "lan oğlum sus lan birazda ben konuşayım" İ. Tanlıses veya Müslüm Gürses gibi A.Kaya'nında fanatik izleyicileri rahatça farkediliyor. Onunda yoluna ölmek isteyen seyircileri var. Kaya'da seçimini daha önceden onlardan yana yapmıştı. Kendisinin müziği iyi tanıyan ve profesyonel bir sanatçı olduğunu biliyoruz. Fakat o arabesk pazara rakip olmayı daha uygun buldu. Tavırlarını ve konuşma biçimini "delikanlı"laştırması bu çabanın bir ürünü. "Gazeteci ağbi A. Kaya için burada kendimi öldürsem bir resmimi çekermisin" diyen gence ne diyebilirdik. Oysa Kaya, bu hayranlarından büyük gurur duyuyordu.

Aydınlik gazetesi konseri sadece Küba'lı grupla düzenleyeydi; belki elde ettikleri gelir daha düşük olurdu, ama kesinlikle çok daha güzel bir faaliyet olurdu.

Geceye katılan direnişteki Kağubane iççileri açtıkları stand da kaleni ve çalmak satarak hem kitleyle buluşmuş oldular.

Yılmaz GÜNEY devrimci kişiliğinden soyutlanarak anılamaz

Devrimci sanatçı Yılmaz Güney ölümünün 9. yıldönümünde "Yılmaz Güney Kültür ve Sanat Vakfı" tarafından düzenlenen bir toplantıyla 9 Eylül'de Taksim'deki Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezinde anıldı.

Yılmaz Güney'in sanatı ve kişiliği hakkında bir açılış konuşması yapan Fatoş Güney, 1982 yılında Cannes film festivalinde altın palmiye ödüllü kazanan "YOL" filmi'nin 1. Ekim'de Abdi İpekçi Spor Salonu'nda gösterime gireceğini ve aynı festivalde ödülü paylaştığı Yunan asıllı Amerikalı film yapımcısı Costa Gavras'ın da hazır bulunacağını belirtti.

Fatoş Güney konuşmasında "9 yıl önce bir yürek durdu taş duvarların, demir parmaklıkların, tel örgülerin arasında uzun yıllar susturulmak istenmiş bir yürekte bu" dedi. Toplantıda SINE-SEN'den Ahmet Haluk Unal da söz alarak, Güney'in "filmleriyle büyüdüğümüzden Güney'den arkadaş öğrendiklerini ve bu büyük sanatçı hakkında anlatacak o kadar çok değerli şeylerin olduğunu söyleyerek, "Ancak ben, aynı yolun yolcusuyuz diyorum" dedi.

Yazarlar sendikası'ndan Ahmet Kemal Zeybek de "Güney, üç önemli öğeyi üzerinde toplamış biridir," derken bunu şöyle somutladı: "Yazardı, oyunculuğu ve yönetmendi. Yani halkından aldığı halkına ustaca verebilirdi" dedi. Güney dergisini birlikte çıkardıklarını Güney'in sıradan biri olmadığını, politik, ideolojik hattı olan biri olduğunu belirttiği konuşmasında; "O'nun günümüzün karşı mücadele ettiği ifade ederek Toroslarda büyüdüğünü, Güney'in Torosları, insanlarını iyi tanıdığına söyledi ve "Dadaloğlu neyse Yılmaz Güney de O'dur. Milletvekalleri bugün varlıyorsa Güney'in mücadelesi daha amaçlıdır" dedi.

Tarihiçi ve araştırmacı İsmet Şerif Vanlı ise; Van yöresinden, vatansız bir köylü olduğunu belirterek "Yılmaz Güney Filmlerinde yalnız Türk-Kürt halklarının sorunlarını dile getirdi. Tüm ezilenlerden bahsetti. İnsanları sevdi ve her şeyden önce toplumun sorunlarını işledi" dedi.

Partizan dergisi'nin toplantıda yapılan konuşmada ise; Güney'in sıradan bir sanatçı olmadığını ve sanatını Marksist-Leninist

bilimi ışığında işlemesini bilen devrimci bir sanatçı olduğunu, faşizme karşı mücadele etmiş biri olduğunu dikkat çekilerek "Ölüm yıldönümü nedeniyle düzenlenen bu toplantıda bir saygı duruşunun yapılmasını eselle karşıyoruz" denilen konuşma daha sonra şöyle sürdü: "Yılmaz Güney, Yeşilçam'a damgasını vuramaz demisti ve bunun ilk hamlesini Umur'la başlattı, ardından Arkadaş, Düşman, Erkişe, Baba, Sürü gibi değerli filmleri yaptı. Toplumsal olayları gerçekçi tarzda işledi. Zorbalardan konu edindi, kavgayı öğretti, insanlara, bozuk düzeni teşhir etti. YOL filmiyle doruğa ulaştı, uluslararası alana sesini duyurdu, halkın sesini taşıdı. Yeşilçam şandı çöküyor, O'nun yerini dolduramaz kimse. Güney'in sanatını bu denli güçlü ve çekici kılacak neydi? Güney, bu gücü Marksist-Leninist görüşlerden alıyordu. Ve bu onu burjuva sahata karşı yenilmez kılıyordu," dedi.

Devamla; "Yılmaz Güney yurt dışına göçtüktan sonra Paris'in varoşlarında keyif çatmadı ve orda da mücadelesine devam etti, boş durmadı. Bir taraftan film çalışmalarını yürütürken bir taraftan da faşizme karşı mücadelede üzerine düşeni yapmaktan geri kalmadı. Bir mücadele adamı olarak toplantılarda, eylemlerde yerini aldı. Hasta olmasına rağmen Türkiye'deki özgürlük mahkumlarının işkenceye ve idamlara karşı başlattığı açık grevlerine destek amacıyla Avrupa'da başlatılan uzun yürüyüşte yer aldı, faşizmi

Yılmaz GÜNEY: Mahpuslarda susturulamayan bir yürekli

teşhir etti, boş durmadı" dedi. 68'li yıllarından Şaban İba; Güney'in siyasal sorunlarda ML 'yi ısrarla savunan biri olduğunu, cezaevindeki birlikteliğinde kendisi ile sık sık tartıştığını dile getirdi. Daha sonra Mezopotamya Kültür Merkezi'nden İbrahim Gürbüz, DİSK yöneticilerinden Rıza Güven, Kürt Hak ve Özgürlükler vakfından Yılmaz Çamlıbel, İçişleri Yolu, Tavrı Dergilerinden birer temsilci söz alarak Yılmaz Güney'in devrimci kişiliği ve sinema sanatı hakkında birer konuşma yaptılar. Toplantı, Fatoş Güney'in, 1 Ekim'de gösterime girecek YOL filmine geniş bir katılım ve dayanışmanın sağlanması dileği ile sona erdi.

IHD'den şenlik olsun diye şenlik

Ankara/Özgür Gelecek- 1 Eylül Barış Günü için Sakarya Meydanı'nda bir şenlik düzenlendi. Kurum Sendikaları Platformu'nun da desteklediği şenliğe Eğitim-Sen ve Tüm Sağlık-Sen pankartlarıyla katıldılar. Kısa ve sık bir müzik dinletisinden sonra davulla zurnalı başlayan şenliğin saat 17.00 ve 20.30 arasında olması ve iş çıkışına denk düşmesi nedeniyle ancak 1500-2000 kişilik bir kitle toplanabildi.

Davul-zurna sesini duyanlar şenliğin canlı geçeceği inancıyla halaylar çekmeye başladılar. Halay çekenler "Kürtistan Faşizme Mezar Olacak", "Sivas Faşizme Mezar Olacak" ve sık sık "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarını okudular. Halay çekenlerin dışındakilerin sloganlara pek katılmadığı görüldü.

Saat 17.00'de başlayan şenliğe ses düzeni için süre getirilmeyince Bunun üzerine halay çekmekten sıkılan kitle dağılmaya başladı. Eğitim-Sen'den Alper Öztürk "Dağılmayın! Şenliğimiz devam edecek" uyarısında bulundu ancak kimsenin kalmayacağı kaygısıyla apar topar basın açıklamasını okudu. Doğaldır ki okunan basın açıklamasını pek kimse anlamadı. Saat 19.00'da ses düzeni geldiğinde ancak 150-200 kişi kalmıştı.

Bunun bu olumsuzlukların içinde Can Şenliği Oyuncuları'nın "Ve Güneş Doğarken" adlı sokak gösterisi ve Grup Dalganın tükelleri beğeni topladı.

Gecede tüm dünyada ve özede her milliyetten Türkiye halklarına karşı sürdürülen kitle savaşları ve ezilen halkların özlemlerini çektiği gerçek birleşim öncüsünün kavranılmadığı kavranmadığı şenlikte göze çarpan en önemli yönüydü.

Anlaşılan o ki Dünya Barış Günü'nde birşeyler yapmış olma kaygısı, IHD ekibinin vermisi olduğu ağırlikten kaynaklanıyordu.

Fatoş GÜNEY ve İsmet Şerif VANLI Yılmaz GÜNEY'i anma toplantısında.

Faik Bulut'a Turan Dursun İnceleme Ödülü

Özellikle Ortadoğu konusunda yaptığı araştırmalarıyla tanınan devrimci yazar Faik Bulut, "Turan Dursun İnceleme ve Araştırma Ödülü"ne layık görüldü.

4 Eylül 1990 tarihinde evinden ayrılınca faili "nebul" cinayete kurban "açıklan" Turan Dursun ölümünün 3. yılı nedeniyle Aydınlık gazetesi tarafından Sepetçi Kain'nda bir anma toplantısı düzenlendi.

Turan Dursun araştırma ve inceleme ödülü Faik Bulut'un "Allah Devletinde Demokrasi" adlı kitabına verildi. Aydınlık gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ferit İsever tarafından ödülü verilen Faik Bulut toplantısında yaptığı konuşmada şunları söyledi:

"Din ile politika iç içedir. Din zaten politiktir. Bugün yeni insanı yaratmak gerekiyor. Bunun yolu dini eleştirmekten geçmektedir. Gelecekte din olmayacaktır. Bugün

Kürt halkı mücadele ediyor. Ulusal mücadelede, Hizbullah gibi, kontroretilayla özdeşleşmiş akılların dışında da dinci akımlar yer alıyor. Bunlar da gelişme halindedir. Çözüm ister federasyon, ister ayrı devlet olsun, bu duruma göre hazırlık yapıyorlar. Sosyalizm ve daha ilerisi için dini eleştirmek kaçınılmazdır.

FKO arneği önümüzde duruyor. Araştır, dinle uzlaşarak... mücadeleye başlı. Bugün dinci Hamas örgütü çok etkili bir güç haline geldi" dedi.

Toplantıda hazır bulunan Turan Dursun'un öyle de bir konuşma yaparak, "Toplumsun duyarsızlığı nedeniyle yaşamı elinden alanın tüm demokrasi çabalarına buradan saldırı gönderiyorum" şeklinde girişimlerini dile getirdi.

Aydınlık gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ferit İsever de yaptığı konuşmada; Turan Dursun'un bir

aydınlanma savaşçısı olduğunu, bugün birikimli, küllümlü olduğunu ve kendisini halkına adanmış ifade etti.

Devrimci yazar Faik BULUT

TMLGB Üyesi Ahmet ŞAHİN

YOLDAŞ AHMET ŞAHİN'E

Düplerin sensizce koştuğu yerde Sabrın çiçeklerinin açtığı yerde Asla kapılmayız yaşanan defter Çünkü yarının en güzel gününde em sözün hep dirençler süzler

ANISINI KAVGAMIZDA YAŞATACAĞIZ KAVGAN KAVGAMIZDIR

Ailesi ve Arkadaşları adına Serpil ŞAHİN

MUZAFFER ORUÇOĞLU

Modern Medya Destanı

NEWROZ

VE ATEŞ VE UĞULTU VE SEVDA

UMUT YAYINCILIK

ÇIKTI

100 YIL DÖNÜMÜNDE

UMUT YAYINCILIK

ÇIKTI

100 YIL DÖNÜMÜNDE

DOĞMATO REVİZYONİZMİN SEFALET ÜZERİNE

UMUT YAYINCILIK

ÇIKIYOR

100 YIL DÖNÜMÜNDE

BAŞKAN MAODAN SEÇME SÖZLER

UMUT YAYINCILIK

ÇIKIYOR

Barışa çağrı gecesi

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nin düzenlediği "Barışa Çağrı" gecesi 3 Eylül'de Taksim Açık Hava Tiyatrosu'nda yapıldı. 10 bine yakın erşkünlü bir kitlenin bu gece doldurduğu Açık Hava Tiyatrosu'ndaki geceye Bölgesel Erenos, Konya Mezarabotun, Mazlum Çimen, Edip Akbıyrazın, Ferhat Tunç, Konya Dengi Azadı gibi sanatçılar ve gruplar katıldı. Gecenin sonuçlanışında Nur Sürer ve Örfan Aydın yapıldı. Kitle safona polis tarafından

arınarak alındı. Konuşmalar ve şarkıların devrimci grupların sloganları ile sık sık kesildiği gecede, polis özellikle "Partizan Güçler" in toplu olarak bulunduğu ve sloganlar attığı bölüme dış bledti. Plastik merin olduğu sanılan bir madde "Partizan Güçler" in bulunduğu bölüme bir bayan okurumuzun başından yaralanmasına yol açtı. Buna dört dakika aralan okurumuz Açık Hava Tiyatrosu'na yeniden dönerek polise geçki şanti verdi.

Gecede konuşmalarda yoğun olarak kitle savaşını durdurulması, Kürtistan'da barışın açılan sağlanmasını istemleri dile getirildi. Konuşmacıların başta bakış açısı çoğu zaman reformist-uzlamacı bir nitelik taşıyordu. Gecede bazı şarkıları kitle ayığı kalkarak söyledi. Özellikle Ferhat Tunç'un söylediği "1 Mayıs marşı" sırasında tüm insanlar zafer işaretleri yaparak marşı hep bir ağızdan söylediler.

Keleğe gelmeyin

ONUNCU KÖY

Bekir COŞKUN

SİSTEMİN ADAMLARI...

ÇİLLER, Özal'ın izinde mi gidiyor?...
Hayır...
Birbirlerine benzemeleri aynı sistemin birer parçası olmalarından... Her ikisi de ABD sisteminin birer uzantısı...
Aynı tarlanın karpuzu gibi...
Özal nereden ilham alırsa, Çiller de oradan ilham alıyor... Özal'a kim akıl veriyordu ise, Çiller'e de aynı yer akıl veriyor...
O zaman birbirlerine benzemeleri doğal...
Ve bize de Çiller sanki Özalizmin pasındaymış gibi geliyor...
Oysa değil...

12 Eylül ile birlikte serbest pazar modelini asker dıpcığı ile yerli yerine oturtan sistem, kendi adamlarını yaratıyor...
Önce Özal, sonra Çiller...
Yanık bir başkası...
Tabii ki bunların hepsi birbirine benzeyecek...
Kimin çok düşündürür bunu "Çiller Özalizmin izinde..." diye size sunacaklar, ama siz keleğe gelmeyiniz...

Düşmanını tanı
İstanbul Güngören polis karakolunun duvarlarında şöyle bir levha asılı duruyor:
Düşmanını tanı:
Kadın, İçki, Kumar
Polisler ilham aldıkları kaynakları kurutmaya karar vermişler anlaşılır

Kim demiş

"Karanlık dünyanın korkulu ruyası" (Siz medya palyaçosu anlayın) müthiş adam Saadetin Teksoy bir gazetecinin: "Yılların televizyoncuları, habercileri sizin için "onun yüzünden biz de karalandık" diyorlar, sizden utanç duyuyorlar, aynı potasya konmadan şikayetçiler" biçimindeki sözlerine şöyle yanıt vermiş:

"Kim demiş? Eğin Ardıç demez can çiğniz onunla. Uğur Abi de demez. Ertürk Yönden'in diyeceğini de kabul etmiyorum. Hepsinin güçlü geçmişleri var"
Adam destekçilerini öyle kişilerden seçiyor ki bize söyleyecek söz bırakmıyor. Ne diyebiliriz hepsi aynı... Soyut

Sırlar

Aslan sosyal demokrat SHP'lier Bülent Gültekin'in Merkez Bankası'nın başına atanmasını "sırlarımızı ABD'ye satar" düşüncesiyle karşı çıkıyorlar. Amerika ile ilişkilerimizi İhsan Sabri Çağlayangil'e sorsalardı bari. O Amerikalıların kucakında oturduğumuzu birara farketmişti. Hem canın ABD'nin bilmediği sırrımız mı kalması? Çiller'in ABD vatandaş olduğunu SHP'liler biliyor mu? Galiba eğitimi dövmeyenler semerini dövmüş.

Lüksemburg'lunun büyük gafı

Türkiye'de bulunan Lüksemburg'lu bakan Jacques Poos, güzide gazetemiz Hürriyet'in çok tepkisini çekmiş. Zavalı bakan nedense "PKK'nın yabancı turist kaçırması konusunda hükümetimizin tutumu nedir?" gibi masimane bir sorudaki "kaçırma" sözcüğünün çağrışımlarından yola çıkarak: "Özellikle sık sık okuduğumuz gazeteci kaçırmalarından kaygı duyuyoruz. Kaygımızı Türkiye'ye de duyurduk" deyivermiş.

Hürriyet bu sözlerle çok kızmış ve "LÜKSEMBURGLU BAKANIN BÜYÜK GAFFI" başlığıyla adama halkımıza ihbar etmiş. Sahn, ülkemizde gazeteci kaçırmıyor mu yoksa?

Sağmal inek

SEK'in satış işlemleri son aşamaya gelmiş durumda. SEK işçileri ve süt üreticileri tepkilerini ilginç eylemlerle dile getiriyorlar. Daha önce Öz Gıda-İş sendikasına üye işçilerin Gülhane Parkı'nda halka köfte, ekmekek, ayran dağıttıkları "yaman" bir eyleme tanık olmuştuk.

Şimdi de üreticiler "SEK kapısında inekleriyle eylem yapmaya hazırlanıyorlar. Üreticiler "Fabrikayı alacak olan özel kişi ve kuruluşlar ineklerimizi de alsınlar" diyorlar.

Süt üreticileri birze gaffet icindeler. Çünkü tefeci-bezirgan sermaye kalıtsal hastahıkları "iç etmek"ten dolayı sağmal ineklerini de kasma göz arasında hararni çiftliklerine katabilirler. Aman diskut, ineklerinizin ipini sıkı tutun!

Dong

İyi ki

SHP ne zaman tikansa temcit pilavı gibi isitilip huzura çıkanlar siyasi fosil Ecevit İSKİ skandalının MHP vari partisine bulaşmamasından öyle hoşnut ki sormayan gitsin. Bunca pislikten küçük bir isim farkıyla kurtulduğunu düşünerek açığıne sığmıyor:

"İSKİ yolsuzluğunun SHP'ye bulaşmasıyla Sosyal Demokrat kavramına büyük gölge düştü. Çok şükür ki, biz kendimizi Sosyal Demokrat olarak tanımlamamıştık. Demokratik Solcu olduğumuzu söylemiştik. Şükrediyorum ki, iyiki böyle bir seçim yapmışız."

Arzu Hal

* Çalan çaldığıyla, rüşvet yiyen yediğiyle bunlardan iyice arsız ve yüzüstü olanlar politikaya girip bir de aleme ahlak namus dersi veriyorlar.

Oktay Ekşi
- Tıpkı Ekşi'nin verdiği demokrasi dersi!

* E. Güknel Türkiye'nin gündemini değiştirdi -Basın-

- İsrail taktiği olmasın?

- Devlet Hakkari -Yüksekova'ya bir gecede 500 roketle saldırdı.

-Basın-

- Devlet Cadi ve Gabar dağlarına kimyasal bombalar attı. -Basın-

- Özel orduya girenin aylığı en az 20 milyon lira olacak. -Basın-

- Teröre karşı M1 26 tipi 6 helikopter alınıyor. -Basın-

- Güneydoğu'da şimdilik 520 köy boşaltıldı. -Basın-

Ve bir...

NOT: "Güneydoğu" yatırım projesinin ilk taksidi bu olup en kısa sürede (eğer yatırımlarda bir aksama görülmemişse) ikinci taksidin para-militer ordu kanalıyla ödemesi parlamentoya da onaylanmıştır.

* Çiller: "Skandalı yakından izliyorum" -Basın-

- Bu kadeh senin şerefine emmiktizi.

* Devlet "Güneydoğu"da kimyasal silah kullanıyormuş -Basın-

- Evet. TC usulü Hiroşima anlıyor 48. yıldönümünde!

* Karakollar şeffaf olacakmış

- Ahlak Masası ne diyor bu işe peki?

* Kim demiş batıl devletler Türkiye'ye gelmiyor diye?

İşte IMF.

OTURAN ADAM

DEVLETİMİZ

YİNE BİR YANLIŞLIK VAR. ORTADA KOMSERİM. YALUARIM BIRAKIN! BEN VATANIMI CANINDAN ÇOK SEVEN BİR TÜRK GENÇİYİM.

Baba Erdoğan anısına; Çalbaş kuşatması

Burjuva basın Baba ERDOĞAN'ın (1) firat ettiği ya-
yınırken, gerilla birliğindeki
tüm yoldaşlar sevinç çığlıklarını atı-
yorduk. Ateş etmek için kendimizi
zor tutuyorduk, çünkü: O, yorul-
mak nedir bilmezdi ve, yerinde otu-
rup birşeyler yapmamak, onun için
ölmüdü. O, teorisi pratiğini hayata
her alanında yaşatmaya çalışan ve
mücadelemin her alanında kendisi-
ni yetkinleştirmiş, Marksizm-Leninizm-
Maosizm (MLM)'in bilimsel
kendini denetleyici partimizin sayılı
önderlerinden ve ordumuzun de-
ğerli komutanlarından. Biz, işte
bunun için sabırsızlıkla gelmesini
bekliyorduk. İşte biz bunun sevici-
ni yaşıyorduk. Daha haberi çıle-
dirmiş bir gün olmuştur. HAZİRAN'ın
1'inde gerilla birliği konaklarına ye-
rine daha yeni yetmişim ki, diğer
birlik komutanı olan yoldaş, bir anda
telsizle bize haber vermek için, dar-
madan telsizli mandallıyordu. Komutan
Yoldaş, telsizli kılıfından çı-
kararak, diğer komutan yoldaşa,
Kürtçe "Vengime eşimpe tab bide"
(Sesimi işitiyorsan, cevabını ver)
unusunu yapıyordu. Bizim komutan
yoldaş ve siyasi komiserimiz
olan Şahin Yoldaş (İsmail BULUT)
(2) diğer komutan yoldaşa, Kürtçe
"Venge to eşimpe kesixe" (Sesini
işitirim, komse) demesiyle komutanı-
mız telsizle konuşurken sevinçinden
beyecanlanıyordu. Ve şu sözleri
sırıyordu: "Ali Haydar" (Baba
ERDOĞAN'ı) biz aldık, sizin yanına
geliyoruz" demesiyle birlikte
hemen uyduğumuz yerden fırlaya-
rak sabırsızlıkla gelmesini beklemeye
başladık. Yaklaşık bir saat sonra
çıkageldiler. Tüm yoldaşlar Baba
nın yanına koştuk. Birbirimizi
kucaklayarak hasretimizi gidermeye
çalışıyorduk ki o anda otkiden yu-
tuğu sakalın bemen eriticiyi vurmaya
başladı. Benim tanıdığım Baba, hiç
de değışmişti. (Fiziki ve espirile-
riyle) Sadece Muzur dağına gelin-
ken, güneşin ve soğukun etkisiyle
anli yanmış, derisi yer yer kalkmıştı.
Aksama doğru gerilla birliği topları-
nıp köye doğru yol aldı. Fırat (Ha-
şim GÖZOĞLU) (3) diğer bir yol-
daşla birlikte gerilla birliği kılavuz-
luyduk. Köye kademele bir şekilde
yanıyarak köyde herhangi olagamsız-
tı bir durum olmadıgından dolayı
işaret verdikten sonra gerilla birliği
önce birliği savunmak için mevzi-
lendirdi yerden kaşarak köye doğru
gelmeye başladı. Gerilla birliği kala-
balık olduğu için uc-dort eve ko-
naklamaya çalıştı. Ben nöbetçi su-
bayı (4) olduğumdan dolayı nöbet
yerlerini tespit edip herhangi bir
düşman saldırısına karşı gerilla bir-
liğini savunma, dışarı çıkmasını
sağlamak için, en uygun nöbet yerle-
rini belirleyip nöbetçileri nöbet yer-
lerine yerleştirdikten sonra yoldaşların
yanına döndüm. Döndüğümde
Fırat Yoldaş sarı çalır tırku söylü-
yordu. Sazı öylesine çalıyordu ki
oradaki tüm kilitlenmiş dikatlerini
üzzerine toplamış. Gerçekten yoldaş
çok güzel saz çalır söylüyordu. Dö-
leyicileri öylesine etkilenmesi doğaldı.
Günlük yiyecek ihtiyaçlarımızı
temin etmek için işçileri (5) yoldaşlar,
bir kaç yoldaşla birlikte köyde gün-
lük yiyecek ihtiyaçlarımızı toplayıp
geldikten sonra komutan yoldaş'ın
(İsmail BULUT) tüm gerilla birliğine
"hızlanıp hareket edeceğiz" de-
mesiyle birlikte sırt çantalarını aldık-
tan sonra önce bir kılavuzlar dışarı
çıkarak hareket ettik. Konak (mat6)
yerine gitmek için yaklaşık bir saat
yürüdüktan sonra konaklara yerine
vandık. Her yoldaş yemek için ken-
disine yer ayarlamaya çalışıyordu.
Ben de bu arada nöbet işlerini ayar-
ladıktan sonra uyumaya çalıştım.
Sabah olduğunda nöbetçi yoldaşlar
kahvaltı için çay demlemişlerdi.
Ve bepinizi kahvaltuya kaldırdılar.
Kahvaltı yapıldıktan sonra Komutan
Yoldaş Şahin'ın gerilla birliğinin
toplantısını seyledik. Biz bepinizi
bir araya topladık. Komutan yoldaş
konuşmaya başladı. Şahin gerilla
birliğine anlatmaya başladı: "Birli-
ğiniz gibi bugün 2 HAZİRAN, (7)

Büyük dağ kartalı komünist önder Baba ERDOĞAN

Çalbaş köyünde muhtarlak seçimi
var. Seçim yapmaları için bugün asker
gelecek. Biz bunları takibe alarak,
özellikle imha edip silahlarını ka-
malaştıracağız. Onun için, neresi bi-
ze uygun olursa, orda düşmana sal-
dıracağız. Düşman araçlarla gelme-
ye çalışırsa, onları imha etmemiz daha
kolay olacak. Araçlarla gelirse
yolda saldıracağız, eğer yaya gelirse
daha uygun bir yerde saldıracağız.
Onun için düşmanı takibe almamız
gerekir. "Birkaz yoldaş düşmanı iz-
lemek için takibe hazırlansın" denil-
di.

Aradan biraz zaman geçtikten
sonra düşman çıkageldi ama bekle-
dığımız şekilde gelmedi. Yani araç-
larla gelmedi. Düşman taya geliyordu.
Arazi engelli olduğu için, yaya
gelen düşmanın tümüne ciddi bir
darbe vurmasını engelliyordu. Ara-
zide saldırduğumuz zaman ilk ateşle
kaç tasesini vurduk, ondan sonra
çalışmaya döndüğü için ciddi dar-
be veya tınıtının imha edilmesi zor-
laşacağı için köyde saldırılmaya plan-
ladık. Ali HAYDAR, Ben, Ozkan
(Ali Asker DOĞAN)(8) yanı topları
beş kişi düşmanı köye kadar gözetle-
meye çalışıyorduk. Düşman ilkin
köy ilkokuluna yerleşmeye çalışı-
yordu ki, bir anda okula yerleşmek-
ten vazgeçip köy evlerine yerleşme-
ye çalıştı. Okula yerleşseydi iki yön-
lü avamajımız olacaktı. Birincisi,
düşmanı daha kolay imha etmek,
ikincisi, halka zarar vermemek olurdu.
Düşman operasyonlara çıktığı
anda, gerilla saldırlarından korktu-
ğu için çocukları mücadele içinde
olan ailelerin evlerini işgal edip, on-
ları bize karşı kalkan olarak kullanı-
yorlar. Durum gerçekten öyle oldu.
Düşman, Fırat Yoldaş'ın ateşli ve
akrabalarının evlerine yerleşti. Biz
düşmanın kaç yoldaş siber tuttuğunu
ve hangi evlere konuşlandığını ve
makinelik tüfekleri nerelere yerleşti-
diklerini tek tek tespit ettik. Sonra
saat 2'de gerilla birliğinin yanına
gelelik ve komutan yoldaşa, düşman
durumu hakkında bilgi verdik.
Komutanlık bir araya toplanıp düş-
mana saldırma planlarını yapıp ve
güçlerin komutanlıklarına için yerle-
rini tespit edip saldırı ve savunma bir-
liklerinin ayarlanması konularında
kendi aralarında durum değerlendire-
dikten sonra, gerilla birliği
bölünerek eylem konusunda genel
bilgiler aktarıldıktan sonra, kilitlenmiş
hangi biriktir yer abidini dir yerle-
ri söyledik. (9) Topcu (Doğan KA-
RADAG), Orhan (Ayhan YILDIRIM)
(10), Öküz bu yoldaşlar evle-
rin karışmadaki kayıktan, evlerin

men bizim elimizdeydi. Düşman ise
edilgen durumdaydı. Düşman bize
çocuk gibi yalvanyordu. "Bizi niye
öldürmek istiyorsunuz, ne olur bizi
öldürmeyin" gibi sözlerle teslim ol-
madılarına cevap veriyorlardı. TIK-
KÖ gerillaları ise, büyük bir coşkuy-
la düşmana ateş edip sindirmeye çalış-
ırken, sürekli "teslim ol" çağırıl-
arıyla her yer inliyordu. Düşman ise,
konkusundan evde bulunan sivilileri
rehim olarak kullanıyordu. Biz sivil-
leri dışarıya bırakmalarını söylüyorduk.
Onlar niyeti ise, sivilileri eller-
lerinden geldiği kadar, sonuna kadar
yanlarında rehin tutmaktı. Çünkü
düşmanın yaşama garantisiydi.

Sivilileri bırakıp anda en fazla
yarım saat içinde tümünü imha ede-
cektik. Tüm teslim ol çağırılardan
rağmen düşman teslim olmuyordu.
Biz ise pencerelerden, bacalardan
evin içine bomba atmaya başladık.
Şahin Yoldaş eve gizlenip yer yer di-
şarıya bomba ve lav kullanan düş-
manın bulunduğu yere bir bomba at-
tı. Evin duvarları taşın ölümlü olduğu
için, pek etki yapmadı. İçeriye atılan
bombalar sonucu durmadan evin du-
varlarını içten delip odaları geçiri-
yorlardı. Düşman içeri atılan bom-
balar karşısında neye uğradığını bil-
meden kendilerini saklamak için fa-
ve gibi yer arıyordu. Evin içindeki
makatları (12) altına girip kendile-
rini saklamaya çalışıyorlardı. Köyün
karşısında mevzilenen Topcu yoldaş
kendisi silahıyla ateş ederken güs se-
siyle de teslim ol çağırısında bulun-
uyordu. Tüm yoldaşlar, düşmanı tes-
lim almak veya tamamen imha et-
mek için ellerinden gelen tüm çaba-
yı ve fedakarlığı gösteriyorlardı.
Köyde bulunan yoldaşların cephanesi
bitmek üzereyken gerideki yoldaş-
lardan takviye istedik. Gelen takvi-
yede Baba Yoldaş da vardı. Sürekli
pencerelerden içeriye doğru ateş
etmek isterken aniden yoldaşa ateş
edildi. Ve yoldaş yaralanmıştı. Yara-
aldığı yerden slogan atarak geri çek-
ildi. Doktor Aydın yoldaş hemen
iki müdahaleyi yapıp yaralı yoldaş
köyün dışına çıkarmaya çalıştı. Bu
bizim saldırmada ilk yaralıydı. Yak-
laşık 3,5 saatte beri daha yeni bir
yoldaşın yaralanması. Ve bizi
olumsuz etkilemediği gibi tam tersine
düşmanın üstüne daha amansız
gitemizi sağladı. Aynı yerden Fırat
yoldaş yaklaşıp içeri bomba at-
mak istedi. Pencereye yaklaşıp içeri-
ye ateş etmek istediği zaman yolda-
şa ateş edildi. Fırat Yoldaştan her-
hangi bir ses çıkmadan yere yığılıp
kaldı. Yoldaşlar kendisine çağırıyor-
lardı ama yanıt alamıyorlardı. Bir
yoldaş Fırat'ın yanına gitmek iste-
yince, yoldaşa ateş edildi. Ama
yoldaş, yoğun bir şekilde ateş edip
ateş edenini sindirerek Fırat yoldaşın
yanına girip silahını üzerindeki di-
ğer malzemeleri alıp yanımıza geldi-
ğide Fırat Yoldaşın şehit düştüğünü
söyledi. Fırat Yoldaş vurduğunda
saat 21.00 salıydı. O ana kadar bi-
zim bir ölü, bir yaralıımız vardı. Ge-
rilla birliğinin çoğunluğu köye gir-
mişti. Ve sürekli teslim ol çağırıl-
arıyla her yer inliyordu. Düşman ise,
"gün niye bizi öldürmek istiyorsun-
uz" gibi yanıt veriyorlardı. Ve
düşmanın kendi arasında tartışma
çıkması. Kimileri teslim olalım, ki-
mileri ise teslim olursak bizi öldür-
ürler gibi tartışmaları işitiyorduk.
Ve bir işte silahlarımızı atıp dışarı
çıkıp mevzilerde sızları öldürmeye baş-
ladık. Tamamen düşmanı sindir-
memize rağmen halen teslim ol-
muyorlardı. Yoldaşlar yan evden
gazyuğun almışlardı. Evin üstüne çı-
kıp üst tavanı kazmaya başladılar.
Üzerine gazyuğun döküp yakmak ist-
ediler. O anda Komutan Yoldaş ta-
ve kaçtı ve şunu söyledi:

"İçindeki düşmanı öldürmek veya
teslim almak için evi yakıp halktan
uzaklara fiziki ve manevi zarar ver-
mektenense geri çekilmeyi seçtim."
dedi. Doğru ve yerinde konulan bir
tavırdı ve yığılımsa gereken de oy-
du. Biz kademele bir şekilde geri çek-
ilmeye başladık. Eylem yerinden
uzaklaştık. Böden bir ölü, bir yaralı
düşmanın ise çok ağır kayıpları var-

di. Kendi kayıplarını gizlemek için
şafak sökmüden helikopterlerle ka-
yıpların bölgeden uzaklaştırılmaya
çalışıyorlardı. Ama buna rağmen
kendisi kayıplarını hatkını gizleyeme-
diler. Ve gerillalar karşısında nasıl
yalvayabıllarına halk kendisi tanık ol-
muştur.

Bu eylem partimize ve ordumuza
bir takım deney ve kazanımlar sağla-
masıyla birlikte kitlelerin de bilinç-
lendirilmesine yardımcı olmuştur.
Bunun içindir ki HAZİRAN aylarında
düşmana yönelik saldırılarımızda
büyük başarılar sağlanmıştı. Bu saldırılar
da bizi güçlendirmişti. Onun
içindir ki HAZİRAN'da TIKKÖ Ge-
rillaları yaptığı saldırıları zafetlerle
teçlendirmişlerdir.

Avaklayıcı Notlar:

(1) Ali Haydar Yoldaş (Baba ER-
DOĞAN) MAYIS'ın 16'sında sağ-
malımlar Cezaevi'nden dört devrimci
ile birlikte firat edip 2 HAZİ-
RAN'da ÇALBAŞI kuşatmasına kat-
ılmış 17 EYLÜL 1990 yılında TO-
KAT'ın ALMUS ilçesinde düşma-
nın bir karakol baskınında aldığı ya-
ra sonucu şehit düşmüştür. Partimi-
zin önderlerinden ordumuzun değer-
li komutanlarından.

(2) Şahin Yoldaş (İsmail BULUT)
Artvin'in ŞAŞAT ilçesinde 1992
yılında HAZİRAN ayında, mayıs
yaparken elindeki mayın patlama-
sıyla Doğan KARADAG Yoldaşa
şehit olması, kendisinin yaralanması
sonucu düşmanın eline esir düştü.
Yaralı olmasına rağmen düşman yo-
ğun işkence yapıp birşeyler alması-
na boynunu kırarak işkencede
kaldı. Partimizin önderlerinden,
ordumuzun Genel Sekreteri ve ordum-
uzun seçkin komutanlarından.
ÇALBAŞI baskınına gerçekleştirilen
birliğin komutanları.

(3) Fırat Yoldaş (Fırat Haşim GÖ-
ZOĞLU) ÇALBAŞI baskınında ye-
hir düşen yoldaş.

(4) Nöbetçi Subayı, Nöbet işleri-
le uğraşan ve düzenli bir şekilde gi-
tirmeni sağlayan yoldaş.

(5) İşçisi, günlük yiyecek ihtiya-
çlarımızı gideren ve düzenli gitmesini
sağlayan yoldaş.

(6) Konaklama Yeri, Günlük fa-
aliyetimizden sonra araziye çekildi-
ğimize barınmak, dinlenmek, düş-
mana saldırılmak için, savunma ve
saldırıya elverişli yer.

(7) Taktilik olarak, Partimizin
muhtarlak kararına ortadan kaldır-
mak için, kitlelere yaptığı çağrılar
sonucu muhtarlak görevlerinden istifa
ettiğilerdir. Düşman ise silah zo-
ruyla seçim yaptırmaya çalışıyor
ama bu çabalarına rağmen, kitleler
sanki başına girmiyordu ve muhtar
seçilemiyorlardı. Bu saldırmada muhtar
seymek için gelen düşman kuvvetle-
rine 2 HAZİRAN 1990 saat 4.30'da
ÇALBAŞI saldırısı gerçekleştirilmiş
ve saat 22.30'a kadar devam etti-
ti.

(8) Öküz (Ali Asker DOĞAN)
25 HAZİRAN 1991 günü ALİBO-
GAZ'da düşmana yapılan saldırıda
ve gün boyunca süren çatışmada yar-
lanırdıktan sonra üç gün yasayarak
karnama sonucu şehit olan yoldaş.

(9) Topcu (Doğan KARADAG)
Artvin'in ŞAŞAT ilçesinde HAZİ-
RAN ayında mayıs yaparken mayın
patlaması sonucu şehit olmuştur.
Partimizin önderlerinden ve ordum-
uzun seçkin komutanlarından.

(10) Orhan (Ayhan YILDIRIM)
Tokat'ın ALMUS ilçesinde 20 MA-
YIS 1991'de düşmanın evde kudu-
ğu pusu sonucu şehit düştü. Partimi-
zin üyesi ve ordumuzun komutanları-
ndan.

(11) Doktor AYDIN (Hasan
TOY) Tokat'ın ALMUS ilçesinde
20 MAYIS 1991'de düşmanın evde
kudduğu pusu sonucu Aydın Yoldaş
birlikte şehit düşen yoldaş. Partimi-
zin üyesi ve ordumuzun seçkin ko-
mutanlarından.

(12) Makat, Kıyılmış Üzerinde
yanmak veya üzerine suya köymüş
için tahdilatı yapılmış devan tabe-
rindedir.

Bir silah arkadaş

Baba ERDOĞAN

"Bir Dersim Yetmez, Hedef, Bin Dersim Olmalı" Sözü Sancağımız Olsun!

Komünist önder Baba ERDOĞAN, 1980-12 Eylül Askeri Faşist Cuntası koşullarında, ülkemiz gerçekliğindeki devrim ve sınıf mücadelesi safalarında sonbahar yaprakları gibi dökülmelerin yaşandığı ve karşı-devrim rüzgarına kapılıp sağa-sola savrulmaların sonucu devrim safalarına kendi ideolojik ve telsefi idealizmlerini de getiren bütümlü revizyonist, oportünist ve reformist tersine, halka ve devrime olan sarsılmaz inancının somut ifadesi olarak, profesyonel faaliyet içinde daha aktif yer almak için gerilla oldu. Devrime ve halka bağlılığın gerekliliği olarak kendisini kısa sürede geliştirerek komutanlık ve partili düzeye erdi.

1987 Ağustos-Eylül aylarındaki canlanma ve atılım döneminde Baba ERDOĞAN komutasındaki gerilla birlikleri büyük bir başarı performansı göstermişlerdi. Hozat Cezaevi baskını, Çemişgezek Askerlik Şubesi baskını seçim sandıklarının kâcınılması, eylemlerinden bazılarıydı. Manuel DEMİR'e yardımcı olmak amacıyla Aralık-1987'de İstanbul'a geldi. 1988'de TIKKO'un askeri disiplin ve komutanlık vasıflarını en iyi biçimde kullanarak, İzmir'de Kandıra gibi bir yeri, TIKKO savaşçılarıyla basarak, faşist TC'nin ne kadar kof olduğunu ortaya koydu.

1988 Kışında İstanbul'da yakalanan Baba ERDOĞAN, işkencecileri kendi ilerinde kızıl direnişle tokatlayıp afaletmişti. Cezaevi sürecinde de sürdürdüğü amansız mücadele ve ideolojik-siyasi gelişme grafiğinin sürekli ve fularlı yükselişle (Birlik öncesi) TKP/ML-BABK'nin MK tahnü üyeliğine seçilmişti. Haziran 89'daki tirarından sonra MK Siyasi Büro üyeliğine ve genel sekreter yardımcılığına getirildi.

Konferans kararı gereği 1990 yaz döneminde Karadeniz bölgesine çıkartılan TIKKO gerilla birliğinin komutanı Baba ERDOĞAN'dı. TKP/ML'nin sayılı önderlerinden olan Baba ERDOĞAN komutasındaki TIKKO gerilla birliği, 16 Eylül 1990 günü Tokat'ın Almus ilçesi Gömelönü köyü jandarma karakolunu basmış ve beyaz orduyu belli oranda silahsızlandırmıştı. Faşist-feodal güçlerin birçok kayıp verdiği baskında geri çekilme sırasında da süren çatışmada Baba ERDOĞAN yaralanmıştı. Kan kaybı ve kursun zehirlenmesi sonucu, ertesi gün, 17 Eylül 1990'da şehit düştü. Baba ERDOĞAN Karadeniz ormanlarına ektigi silahlı mücadele tohumları, bugün kökleşmiş, boy vermiş, gelişmiştir, gelişecektir. (TKP/ML Oğuzhanlı Parti Konferansı kararlarıyla) TKP/ML MK Onur Üyesi sıfatıyla komünist önder olarak yaşayacak, savaşacak.

I. Enternasyonal (Uluslararası İşçi Derneği)

Başla Bab Avrupa olmak üzere kapitalizmin geliştiği ülkelerde işçi sınıfı da buna paralel olarak yoğunlaşıyordu. Kapitalist sistemin kronik bunalımları ve genel baskıları işçilerde örgütlenme ve birlikte mücadele etme düşüncesi geliştirmişti. Almanya, İngiltere Fransa v.b. birçok ülkede çeşitli işçi dernekleri ku-

Kavganın Güncesi

rulmuştu.

Önceleri salt ekonomik taleplerle hareket eden bu işçi dernekleri, işçi sınıfındaki bilinç düzeyinin yükselmesi ve sınıfsallaşarak yayılmasına paralel olarak politikleştiler.

O yıllarda siyasi müftecilerin merkezi konumundaki Londra'da 1862'de çeşitli ülkelerin sanayi üyelerinin sergilendiği "Dünya Sergisi" düzenlenmişti. Fransa'dan sergiye gelen işçi delegasyonu İngiliz işçileri ve çeşitli ülkelerin devrimcileriyle burada ilişki kurma olanakları yakalamıştı.

İngiliz işçi sınıfı, İngiltere'nin Amerikan İç Savaşı'nda köleliğin devamını isteyen Güneylilerin yanında savaşa katılmasını yoğun bir şekilde protesto ederken, 1863'te Polonyalıların Çarlık Rusyası'na karşı ayaklanmalarını da aynı şekilde destekliyorlardı. Polonyalılarla dayanışma eylemleri yürüten diğer bir kesim de Fransız işçileriydi. İngiliz ve Fransız işçileri arasında süren diyalog ve karşılıklı mesajların yüz yüze okunması için 28 Eylül 1864'te Londra'da bir toplantı düzenlenmişti. İngiliz sendikacılar ve işçileriyle bir Fransız işçi delegasyonu nun yanı sıra Londra'da bulunan Alman, Polonyalı, İtalyan, İsviçreli siyasi müfteciler ile Marks da katılmıştı.

Tüm ülkelerin işçilerinin uluslararası bir işçi örgütü çatısı altında birleşmeleri çağrısının yapıldığı bu toplantı, böylece bir birliğin temel olarak kabul edildi. Ve bu birliğin tüzük ve gündemini tespit ederek yeni üyeler bulması için bir Geçici Merkez Komitesi (daha sonra adı Genel Konsey olarak değiştirildi) seçildi. Komiteye seçilenler arasında Marks da bulunuyordu.

5 Ekim 1864'te kurulan Genel Konsey (Geçici Merkez Komitesi), Enternasyonal'in ilkelerini belirlemek üzere bir alt komisyon seçti. Bu alt komisyonun da seçilen Marks, birinci toplantıya hastalandığı için katılmamıştı. Bu toplantıda hazırlanan iki tüzük örneği de 1 Ekim 1864'teki Genel Konsey toplantısında yetersiz bulunarak, yeniden gözden geçirilmek üzere alt komisyonuna geri gönderildi.

Alt komisyonun ikinci toplantısına katılan Marks, on maddelik bir tüzük taslağı kaleme aldı. Marks'ın yazdığı yeni bir giriş ve Enternasyonal Kuruluş Hitabı olarak anılan bildiri, bir kaç küçük değişiklikler kabul edildi. Marks'ın geçici tüzüğü daha sonra birkaç küçük değişikliklerle ayrıntılandırılarak Cenevre Kongresi'nden sonra 1871'deki Londra Konferansında Enternasyonal tüzüğü olarak benimsendi.

Marks'ın kaleme aldığı ve "İşçi sınıfının kurtuluşu, işçi sınıfının kendisi tarafından gerçekleştirilmek zorundadır" ifadesiyle başlayan Geçici Tüzük'ün girişi, uluslararası işçi hareketinin en önemli belgelerinden biri olarak tarihe geçmiştir. İşçi hareketinin hedefi "... her çeşit köleliğin, tüm toplumsal sefaletin, manevi alçalmının ve siyasal bağımsızlığın temelinde yatan emekçinin, üretim araçlarını yani üretim kaynaklarını tekelinde tutanlara olan ekonomik bağımlılıktan kurtulmak" olarak saptanıyordu. Siyasal hareketi... işçi sınıfının bir sınıfı olarak egemen sınıfların karşısına çıktığı ve onları dışardan baskı ile sıkıştırdığı hareket" olarak tanımlayan Marks "her siyasal hareket bir araç olarak bu kurtuluşa tabi olmalıdır" der.

Marks, kaleme aldığı Hitabında kapitalizmin kısa tahlilini ve işçi sınıfının sefaletini tarihselyle birlikte ayrıntılı olarak yazmıştı. Marks Hitap'ta çeşitli ülkelerin işçi önderlerinin görüşlerine de yer vermişti. Hitap, işçi sınıfının kurtuluşunun ancak uluslararası bir düzeyde gerçekleştirilebileceği belirtmesi ve "Bütün ülkelerin işçileri, birleşin!" sloganıyla sonlanır.

Marks, Tüzük Girişindeki ilk üç paragrafı kendi felsefi tarihsel ve politik görüşlerini de içeren Enternasyonal'in temel ilkelerini ifade etmiştir. Enternasyonal içindeki akımlar, politika karşıt kooperatif sosyalizmi, reformist, sendikalist, devrimci, anarşist ve ütöpik görüşlerde olan geniş bir yelpazeyi kapsıyordu. Bu yüzden Enternasyonal Tüzü-

ğünü herkes kendi anlayışı doğrultusunda yorumluyordu.

I. Enternasyonal, 1870'teki Prusya-Fransa arasındaki savaşta önleme çalışmaları konusunda geçikmişti. Ancak Marks o dönem kaleme aldığı "Avrupa ve Birleşik Devletler'deki Uluslararası İşçi Birliği Üyelerine" başlıklı bildirisinde: "Resmi Fransa ile resmi Almanya, kardeşin kardeşi öldürdüğü bir savaşa girerken, işçiler birbirlerine barış ve arkadaşlık mesajları gönderiyorlar. Geçmişin tarihinde eşli olmayan bu büyük gerçek, aydınlık bir geleceğin umudunu gösteriyor. Bu eski toplumun ekonomik yoksulluğuna ve siyasal deliliğine karşı olan ve uluslararası işçi barış olan yeni bir toplumun oluşacağını kanıtlıyor-bu ilke emektir! Bu yeni toplumun habercisi, Uluslararası İşçi Birliği'dir!" diyordu.

2 Eylül 1872'de Lahey'deki kongre I. Enternasyonal'in son kongresi oldu. Ve 1876'da Philadelphia'da toplanan ve sadece Amerikan Federasyonu'nun katıldığı kongrede I. Enternasyonal'in varlığına resmen son verildi.

Engels Eylül 1874'te kaleme aldığı bir mektubunda "Bu dönem proletaryanın ortak kozmopolit çıkarlarının ön plana geçebildiği bir momentti... Enternasyonal 10 yıl boyunca Avrupa tarihinin bir tarafına, geleceğin olduğu tarafına egemen oldu ve yaptıklarına gururla bakabilir. Ancak o eski biçimiyse artık zamanını doldurdu. Oyle inanıyorum ki, bir sonraki Enternasyonal-Marks'ın yazdığı bir kaç yıl etkisini gösterdikten sonra- doğrudan komünist olacaktır ve bizim ilkelimizimiz üzerinde yükselcektir" diyordu.

I. Enternasyonal'in Bakunincilerin ve Blanquicilerin eline geçmesini önlemek amacıyla Genel Konsey'in Londra'dan New York'a taşınmasını önermişti.

I. Enternasyonal dünya işçi sınıfı ile devrimci hareketleri üzerinde eğitim bir rol oynamıştı. Paris Komünü de I. Enternasyonal içinde bulunan farklı siyasal gruplar tarafından farklı farklı yorumlanmış, farklı tavırlar alınmıştı. İdeolojik-siyasi safalar daha da belirginleşmişti. Ayrıca her ideolojik siyasal çevrenin partileşmesinin gerekliliği bilince çıkmıştı.

Hasan Hakkı ERDOĞAN

Solmayacak Gulasor

Hasan Hakkı Erdoğan, komünist kişiliğini oluşturan çeşitli mezheplerinin yanı sıra, ozan-sanatçı yönüyle de renk katılıyordu mücadelesine. Genç yaşında katıldığı bağımsızlık, halk demokrasisi, sosyalizm ve komünizm kavgasında 12 Eylül öncesinde de birkaç kez gözaltına alınmıştı. Ancak her defasında başı dik, alın açık çıkmasını bilmişti bu çetin savaşırlardan.

Onun azmi ve kararlılığı, zulüm diktatörlüğü TC'yi çileden çıkarıyordu. İnsanlık onuruna inat kendilerini, zulüm ve işkence aletleşmesi olarak satan polisler tarafından 17.9.1984'de bir hain pusuda ele geçirildi Hasan Hakkı Erdoğan.

Azgınca sürdürülen işkenceler karşısında, örnek bir komünist devrimci direniş tavrı sergilemişti. Hasan Hakkı, direnmekte yeliniyeyp düşmanlarını en "güçlü" oldukları anlarında da yenmeyi başarmıştı. Kızıl direnişle, işkencede-

ki diğer devrimcilere cesaret ve moral kaynağı olmuş. -sesiyede olsa- ulaşabildiği herkese kızıl direniş ruhu kazandırmaya çalışmış; en zor koşullarda bile devrim mücadelesini sürdürmüş örnek bir insandı.

İnsanlık suçu işlemeyi meslek edinen işkenceci cellatlar, onuç gün boyunca, tüm çabalarına rağmen ulaşamadıkları ve her atışında "zafer zafer" diye çarpan yüreği 30 Eylül 1984'de katletiler. Kızıl direnişi ve teslim etmediği onurluyla ölümsüzleşti Hasan Hakkı Erdoğan.

Ali KARADAG

Kanları Soğumadan, Asıldı Cellatları Ayaklarından

26 Eylül 1983 sabahıydı. Şafak ilk nefesiyle usul usul üflüyerek gece karanlığında dağıtıyordu. Gece karanlığında ihanet, yine tüm sinsî-iğrençliğiyle hareket halindeydi. Hain ihbarlar bu kez, 200 kişilik bir beyaz orduyu Dersim'in Hozat İlçesi, Esenevler köyünün Amutka mezrasına çağırmıştı.

O gece Amutka mezrasında konaklayan TKP/ML önderliğindeki TIKKO'nun gerilla birimi kuşatılmıştı. Beyaz ordunun "teslim ol" çağrısına karşı başeğmez bir inanç ve kararlılıkla sakiyan gerillanın silah sesleri ve şeridi takılı silah gibi gürleyen şarjlarıyla irkildi şafak. Türedi düşman.

200 kişilik tam teçhizatlı, çelik yelekli beyaz ordu karşısında bir kızıl direniş örneği veren TIKKO gerilla birimi ellerinde silahları, ellerinde sloganlarıyla Dersim topraklarına birer tohum olarak düşerken; yoldaşlarına, direniş geleneğini miras bıraktılar.

TKP/ML üyesi Ali KARADAG komutasında savaşan Murat DIRI ve Aziz SUER den oluşan üç kişilik gerilla birimini ihbar eden iki muhbir, TKP/ML-TIKKO tarafından bir süre sonra ortaya çıkarılarak ayaklarından ağaca asıldıkları sonra kurşuna dizildiler. İhbarıolar, hakettikleri şerefsizlik çukurundaki yerlerini almakta geçimodiler.

Tunceli'nin Çemişgezek ilçesi, Paşacık köyünde doğan Ali KARADAG-1974-75 yıllarında başladığı siyasal yaşamında, kısa bir süre sonra TKP/ML safalarında yerini belirlemişti. TKP/ML ve TIKKO'nun çeşitli organlarında görev alan Ali KARADAG, 1982-83 yıllarında Dersim'de Alt Gerilla Bölgesi, Askeri Parti Komitesinde Komutan olarak görev yapıyordu. Kitlelerin, alçak gönüllüğü, ağırbaşlılığı, fedakarlığı ve kararlılığıyla tanıdığı devrimci komutan, birçok muhbir-ajanının cezalandırılması eylemlerini de gerçekleştirmişti.

Dersim'in Ovacık ilçesinin Teluşağı köyünde doğan Murat DIRI ile yine Dersim'in Hozat İlçesinin Muşkire köyünün Geyiksuyu mezrasında doğan Aziz SUER, sosyal kurtuluşun ancak TKP/ML önderliğinde gerçekleştirilebileceğinin bilincinde yer almışlardı. TKP/ML-TIKKO safalarında, AFC koşullarında sempozyanı oldukları TKP/ML-TIKKO safalarında gözüküp mücadeleyi seçerek gerilla faaliyetine katılmışlardı. Alıncağ mücadelesindeki kararlılıklarıyla tanınan, mal oldular. Ali, Murat, Aziz ve tüm devrim şehitlerini, onları yadedenlerin heyecanıyla bir kez daha selamlıyoruz. Anıları ardımız olsun.

İSLAMİYET AÇIK GIYINMEYİ KABUL EDER Mİ?

Refah Partisi neyin peşinde?

Artık caddelerde-sokaklarda, hemen her yerde başı sarıklı, sakallı, çalvarlı, pardesülü erkeklerle ya da boydan boya çarşafı, pardesülü ve sikkim başlı, furbanlı kadınlara rastlamanız olagan hale geldi. Daha gençce, ilk eğitim ve oyun çağındaki çocuklar -oyundan eğlenceden, gülmekten men edilmiş bir ilişkiyle ve yavaş yavaş ağır içinde asık suratlı, ürkek ve yabancısı bir ruh haliyle bir yerlere girip galyorlar.

Oğretim yılı yakında başlıyor. Kayıtlar hızla devam ediyor. Gazeteler imam hatip okullarında kontinjanın dolması nedeniyle tepki gösterdikleri, protesto eylemi yaptıkları yazılıyor. TV 'de öğrenci velileri konuştu ruluyor. Genelde, imam hatip okullarının yetersizliği eleştiriliyor. Birisi, 20 saatlik yoldan geldiğini, kendi bölgelerindeki okulların çok dolu olduğunu, bir diğeri, bu yıl kaydetilemezse gelecek yıl yeniden geleceğini, bu süre zarfında çocuğunu kuram kursuna yollayacağına vb. söylüyor. Birazcık çevresine bakan, gazete okuyan herkesin bu gidişatı görmesi mümkündür. Tankatçılık iyice legalleşti. Şeriatçı eylemler yer yer gündem işgal ediyor, devlete hükümetle yönelik dinci eleştiriler, otobüste, vapurda vb. rahatça yapılabiliyor. Refah Partisinin boyunu her seçimde arttırdı.

Din dalgası TC özellikle 12 Eylül'den bu yana İslamiyetin toplumda daha da kökleşmesinin yolunu açtı, ona olanaklar sundu. İmam hatip okullarının ve camilerin sayısız çoğalması, din dersinin zorunlu hale getirilmesi bunun bir göstergesidir. Devlet bununla haklı hem din afyonuyla uyuşturmayı ya da müslümanlığı o boyutuyla kabul etmeyen halk arasında hoşnutsuzluk ve gelişki yaratarak dikkatleri ulusal ve aynisal sonundan uzaklaştırmak istiyor.

TC'nin ya da emperyalist efen-dilerin bugünkü çıkarlarını İslam tipi bir şeriatçılıkla sağlamaya çalıştıkları toplumun beyninin İslami düşüncelerle uyuşması ama şeriat devleti değil. Zira şeriatın kalı kuralları, hem kendi yaşamlarını zorlayacak hem de kapitalizmin her an yeni yeni ortaya çıkardığı metallerin pazarlanmasını sınırlandırabilecektir. Bu anlamda istedikleri sahte bir şeriatçılıktır. Ki Özal bu işin teorisyenliğini yaptı, tankatçılığını öne çıkardı, hac da gidip geldi, her fırsatta "Allah'ın ipine sarılm" dedi. Ama beyan Özal hac'dan döndükten sonra kapanmadı bile. Oysa İslamiyete hac'dan sonra kapanmak zorunludur.

Bu işin bir yanı ama bir de diğer yanı vardır ki onu da gözden irak tutmamak gerek. Dini halkı uyutmak için öne süren şeriatçılığa göz yumtan devlet gerçek şeriatçılık isteyenlerin gelişmesi tehlikesiyle de karşı karşıyadır. Frankofayn misali yarattıkları canavar kendilerini de zorlamaktadır. Her ne kadar engellemeye çalışsalar da bu durum olmaktadır.

Bir takım gerekçelerle yola çıkıp Türkiye İslam'ın kapılmama gerektir. Zira devletin laikliği kesinlikle sardadır. Artı bu umutsuzluk içinde insanları dine sarması, oradan da şeriatçıların tuzağına düşmesi pek zor olmamaktadır. Dini fanatizm git-tike yayılmaktadır. Eğer bu gelişmeye set çekecek gidişat ve alternatif devrim olarak koyacak koynması gereken MM hareket

bu konu üzerinde ciddi olarak durmazsa tehlike çok daha büyük boyutlarda kendini gösterecektir. Halk baskıyla, zulümle, aynı zamanda dini inancın bombardımanıyla karambole oluşturulacak ve zıdlatılarak kaldırılarak kullanılabilecektir. Sözümlerimiz özellikle şeriatçılığa karşı vurgun-duramaz davranış ya da yer yer kullanılmaya yeltenen "solcu" hareketlerle ve TC'nin laik olduğunu sanan sözümlerine aydınlatmalıdır. Biran önce gerçekler göz önüne ve herkes üzerine düşen görevi yapmalıdır ki "atı alan ösküden geçmesin".

Bu gün devlet içinde bir kesim laiklik söylemleriyle şeriatçılığın yayılmasına göz yumarken bir başka kesim de dincilik yönünü daha net ortaya koyarak sözünü söylemekte de olsa literatüründen çıkarmaktadır. Bu gün emniyet teşkilatından eğitim, bir dizi devlet kademeleri dincilerin at oynattıkları alanlar olmuştur. Sivas katliamında dahi polislerin öldürülenler içinde yer aldığı, kuşkuyla şüphelenmektedir.

İşte Refah Partisi, devlet için kadrolaşarak devleti açık şeriat devleti haline getirmek isteyen bir parti olarak her seçimde oyunu biraz daha arttırmaktadır. Refah Partisi, literatüründe solcu, yurtsever, anti-emperyalist, anti-kapitalist söylemlerle etkin olarak kullanarak halkın düzene eleştirilerinin tercümanı olmaya, geleneksel dini duyguların iyice sistematikleşerek, körükleyerek, hatta "modern" yaşama karşı çıkmadığı, gösterilerini yaparak toplumun her kesimine iyiriyet mesajları yollamaktadır. Oya için, güçlenmek için, devlet kademelerine daha bir yerleşmek için "herşey mübah" anlayışıyla hareket etmektedir. Öyleki, komprador burjuvazisinden işçisine, toprak adasından yoksul köylüsüne; küçük (orta) kapitalistlerinden, esnafına; çarşafı, sikkabağı, furbanlı kadınlardan, modern, başı açık, bol mücevherli kadınlara... kadar bünyesinde zıt kesimleri barındırmaktadır. Ama asıl amacı kesinlikle şeriatçılıktır.

Son olarak; günümüzde kadın politikacılar, yani parti vitrininde kadın parlamenteriyada parti yetkilisi bulundurmamak toplumda iyi bir puan topladığından Refah partisi şimdiki modern bir vitrin güllü bulmuştur. Erbakan'ın "Refahın Çi-leri" diye lanse ettiği; Güngören Belediye Meclisi üyesi, eski ANAP'lı Filiz ERGUN şimdi Refah'a transefer olmuştur.

Kendisine İslamiyeti rehber aldığını söyleyen Refah'la saçbaşı açık, kollarında altın bilezikler, yüzük ve küpeler olan, denize mayyo ile girebileceğini söyleyen Ergun'un birleşikleri noktalar nelerdir. Yoksa Refah değişiyor, modernleşiyor mu?

Elbetteki hayır. İslamiyette saçını tek telinden tıraşının puma kadar kapalı olması gerektir, erkeklerle tokalaşmanın dahi haram olduğu belirtilen kadın tipi anlayışını savunan Refah elbette değişmiyor, modernleşmiyor. Turban konusunda, olayı daldırıp budaklandırılan, politik malzeme haline getiren ve bunda da İslami kuralın temel aldığı ısrarla belirten, bu nedenle de dinciler tarafından sempatiyle karşılanan Refah'ın özellikle son parlamenle seçimleriyle birlikte küfleselleşmek amacıyla, eski iticiliğini ortadan kaldırmak için görünüşte ve söylemlerle bazı şeyleri değiştirdiğini gözlemleyebiliyoruz. Kitlelerin çevresine çekip, ağır ağır etki icra ederek, terkütmeyle kazanma taktiklerine başvuruyorlar. Filiz ERGUN bu görünüşü ve güveni yaratmada sadece bir araçtır. Bu anlamıyla da şeriatçı çıkar için, şeytanı taktiklere üretimekte ve Filiz ERGUN'da kullanılmaktadır.

Kullanma işi, Filiz ERGUN açısından da hesaplanan bir ölçü olduğu için burada karşılıklı kullanmadan söz etmek daha doğru olacaktır. Ancak, Refah'ın çıkarı daha köklü ve tehlikeli olduğu için dikkatler esasa olarak Filiz ERGUN'un biryere çıkarılmasını, şeriatçı taktiklere yönelik olmalı, iki yüzü politikalar teşhir edilmelidir.

İslamiyetin kadına bakışı oldukça kötüdür. Onu değersiz bir varlık olarak görür ve kesinlikle kapamasını ister. Ki, bu kapalı kadınlar kadar olmasada erkeklere içinde geçirirler. İran'da kısa okullu giyen erkekler cezalandırılmaktadır. Kapanmanın böylesine boyutlu olması toplumsal yaşamın dışında kalmak ve erkeklerden soyutlanmış bir yaşam, yaşamın doğasından ters olduğu için kadınlarda olduğu gibi erkeklere de kişiliğin çarpık gelişmesine neden olmaktadır. Bastırılmış duygular farklı biçimlerde kendini dayatmaktadır. Toplum için tehlike olan şeriatçılık toplumun yarısı olan kadınlar için iki kat daha tehlikeli olmaktadır.

Filiz ERGUN o zeminde bir yandan Refah'ın kıyızlu oluşu teşhir edilirken diğer yandan ise şeriatçılığın etkisinin kırılması için toplumu aydınlatma yolunda çabaları on kat, bin kat daha fazla çoğaltmamız gerektiğini sürekli bilinç üzerinde tutmalıyız. Zira kadını mutazir olan toplumun erkeği de mutsuzdur.

İslamiyete, erkeğin 3 kez "boş of" sözüyle du kalan kadınların yaşamları çarşafı gibi karadır

Filiz Ergun, Kadınlar erkeklerin bir adım gerisinde gören Refah'ın vitrin güllünün başı açık ama beyni kapalıdır

İslamiyete, erkeğin 3 kez "boş of" sözüyle du kalan kadınların yaşamları çarşafı gibi karadır

Kitap

Faşizme ve Alman işgaline karşı Sihalı direnişte kadınlar

Ingrid Strobl

Belge yayınlarının çıkardığı bu kitabı okurken, çok yönlü duyguyu, çalkıyı, tarihsel yaşamışlığı, doğru ve de yanlış yaklaşımları, kirginiği, isyanı, direniş birarada duyumsayıp yaşayabildiniz.

Yazar kitapta Alman faşizmine karşı genelde kadınların, özeldede ağırlıklı olarak Yahudi kadınların direnişini anlatmıştır. "Erkek yoldaşlar savaştan sonra kahramanlar olarak yüceltilen onlar tarihin kararlıklarına gömüldüler. Bu kitap onların susukıyla geçişlerini ve unutulmuş direnişlerini anlatıyor'der. Ve bu durumu isyanımı yazar. Yer yer feminist ve anaerist çıkışlar yapar, anti-Stalinist tavır sergiler.

Yazar feminist, anaerist ve anti-Stalinist yaklaşımlarıyla olumsuzluğa düşerken, yaşamış tarihi, savaşan kadınları bu yüzyıla çıkarması, tecrübeleri aktarması ve bazı haksızlıklara parmak basması bakımından da olumlu tavrı sergiler. Ve yine yazının burjuvazinin resmi tarihinde bunlara yer vermemesinin onları sınıf karakterinden kaynaklandığını kavrayamaması yüzünden isyanı daha da büyük olur. Oysa sosyalizm tarihi bazı eksiklikleri taşısa da-ki, bu eksiklik halen yaşanmaktadır ve savaşan kadınlarımız hala tarihteki yerlerini tam anlamıyla alamamıştır-savaşan kadınlar sahif çıkıyor. Tarihi yaratıyorlar, emek verenler ve onu değiştirmeye soyunanlar, sosyalistlerin her zaman işgal dahilinde olmuştur.

Yazar genelde yaygın olan şu iki anlayışa karşı çıkar: Birincisi, kadınların silahlı savaşta yer almadıkları. İkincisi ise, Yahudilerin tümünün hiç direnmedikleri, koyun gibi mezbahaya götürüldükleri değerlendirilmesi. "Gerçek olan, kadınların da silahlı direnişe katıldığı ve Yahudilerin bazı kesimlerinin direnmesidir" der.

Kitabın vurguladığı bir gerçek de genel olarak direniş, emuzlayılan on sol, sosyalist yada komünist olmalarıdır. Ve bunlar faşizme karşı partizan savaş ve ayaklanmalarla örgütlenerek onun gerilemesine ve yenilgiye uğratılmasına neden olmuşlardır.

Har yoniyile "güçlü", dayanıklı olan faşizme karşı savaşımında partizan savaşımının önemini şu sözlerle vurgular "Partizanlar pusula larda savaşıyorlar. Ansızın ortaya çıkıyor, ateş yapıyor, trenleri raydan çıkarıyor ve sonra yeniden kayboluyorlar. Hiç kimse onlara ne zaman ve nerede yokluğundan bahireceklerini bilmiyordular. "Hükümetlerin ihanet ve korkaklığına rağmen faşizmi yenen yine partizan savaşçıları oldular.

Sıradan, kendi halinde "yoksulluğun, kimsenin, yocanın diktası altında birçok hakları yoksun olarak yaşayan bu kadınlar, faşizmin saldırganına karşı direnmek ve onu yok etmek için kendilerini partizan savaşımına içinde bulurlar. Ve savaşta harikalar yaratan PARTİZAN KADINLAR olurlar. Doğudan batıya; Almanya'da, Sovyetler'de, İspanya'da, Fransa'da, Polonya'da, Yugoslavya'da, Hollanda'da ve birçok yerde hep onlar vardı. Ve bu kadınlar direnişin belkemiğini oluşturduklar. "Komiteler oluşturuyor, sähra hastaneleri kuruyor, evlerin, sokakların savunmasını yapıyor, yalnızca yiyecek maddelerinin değil, papahane, bilgi dağıtımını örgütüyor, gerekli olan herşeyi üretiliyorlardı. Onlar tüm bunlarla yetirmiyor, silaha sarılı cepheye savaşıyorlardı. "Ve bu kadınlar biryandan faşizme karşı savaşırken, beyandan da geleneksel değer yargılarıyla savaşan kadın olarak kendilerini kabul etmekte zorlandıydılar. Her an kendilerini kontlama ihtiyacı hissediyorlardı. Zira göstermekten en ufak bir zaat kadın cinsine mal edilecekti. Ve işte bu kadınların bazıları:

* Nüta Tejteltajin: Varsova yeraltının en başanlı ve en gözdepek savaşçılarından biriydi. Yoldaşları onu "yanan meşale" olarak tanımlıyorlardı.

* Rosario Sanchez Mora: Hızlıydığı, bombalardan biri elinde patlayınca posta sefi olarak çalışmaya başladı. Yani kurgunlar virlayarak kulağının dibinden geçerken mektup ve bilgi dağıtıyordu. Sonra yakalandı ve yitirici faşist rejimin zindanlarında kaldı.

* Fifi: Madrid'in eski, geleneksel ve yoksul işçi kesiminde büyüdü. İlk işyani alıedeki haksızlıklara karşı olur. Ama bu başkaldırının tek başına bir anlam taşımadığını fark eder. Kavayasına anlam verecek birşeyler arar. 13 yaşında Komünist partiye girelik örgütüne kabul. 16 yaşındayken elde silah cepheye atılır. Polisler geldiğinde kardeşi kendisinin Fifi olduğunu söyler. Onu alıp götürürler. Ama Fifi kalp hastası kardeşi Gestapo'nun elinde kalmasına dayanamaz, teslim olur. 8 yıl Gestapo zindanlarında kalır, orada direniş örgütler.

* Julia Manzonal: 11 yaşındayken bir beton fabrikasında çalışmak üzere okutan ayrılır. 14 yaşında Komünist Gençlik Birliğine ve Komünist Sendika (UGT) ye üye olur. Daha sonra siyasal komiserliği atanır. Cephe hoda emir yokluk olan tek kadındır. 1940 ayaklanmasında solumu tutulur ve uzun yıllar hapiste yatar. Minsk kızını Gestapo zindanlarında kaybeder.

* Truss, Freddie ve Hanie: Kızlar üçlüsü artık efsane olmuşlardır. Her eylemden başarıyla çıkıyorlar. Daha sonra üslat tarafından özel çıkarları için kullanıldıkları farkederler. Silah ve gizli belge taşıdıkları düşünülerek açılan paketlerin bütün yada mücevher çıkar. Büyük bir hayal kırıklığı yaşarlar ama yine de faşizme karşı savaşmaktan asla geri kalmazlar.

* Zofı Jomajka: Partizan birlikleri arasında başiantı kurma görevini üstlendi. Kasıf birliği kurarak sabotaj eylemlerine katıldı. Sonra da casus ve ajanlar öldürmek için özel bir birliğe verildi. Gestapo'nun müspir ve provakatif letasını ele geçirdi.

* Roza Robota: Bomba kapsülü üreten fabrikadaki kadınların örgütledi. Ve partizanların partizanlara taşıdı, ayaklanmaya önderlik etti. Yakalandığında kimseyi ele vermedi. "Ne yaptığını ve beni neyin beklediğini biliyorum. Tek isteğim yoldaşlarınmin çabalarını devam ettirmesidir. İnsan değerlerinin devam ettiğini bilirse ölüm daha kolaydır" diyordu.

* Vika Kampaner: Kendimizi sanki yaşamımızı yitirmiş gibi hissediyorduk. Bu bizim işimizi kolaylaştırıyordu.

"Bu kadınlardan herbin yazdığı şeyin doğru, gerekli ve insana yararlı tek olasılık olduğundan yüreğimin ta derinliklerine kadar emindi. 16-17 yaşlarındaki kızlar savaşa, bir insanlığın yada kocanın peşinden gitmediler. Kendilerini inandırdıkları için gittiler."

Ve partizanlar hep şu oldu, "Dava için çalış, kurşunla ölmeyi yeğle, ama asla gaz odasında ölmeyi". Faşizmin iğrenç yöntemlerine karşı cephe hoda savaşan herkese aynı yöntemleri uygulamamaları için "insan olduğunuzu asla unutmayın" çağrılarını yapılar.

Kitabın her sayfasında faşizmin iğrenç, insanlık dışı uygulamalarını okuyacak ve ahınız bunları almakta zorlanacaktır. Nazi kamplarında gaz odalarında aklınızın uçkuncularına çocuk, yaşlı, genç milyyonlara insan katledildi. Katledilmeyenlerin ise işgücü sonuna kadar sömürüldü. Ve yine savaşın yarıtıçı dejenere bir toplum ortaya çıktı. Herkes birbirinden şüphe eder hale geldi. Smolcowits denilen partizanlardan varlığı, Yahudileri Gestapo'ya ifbar edip ölümlü kalle avırları, hepisi yaşamış ve hala yaşanan parçacıdır. Faşizmi yine yakıp yıkıp zulmetiyor, yine insanları köle gbiyapıta zorluyor ama nasıki dün halkların kahramanca direniş Avrupa'da faşizmi yerbekir ettiyse, bugün de dünyayı her yerinden anulu direnişler devam ediyor, edecek. Taki sınıfsız toplum kurulana dek.

Mehmet Sincar'ın katli: Faşizmin maskesinde yeni bir gedik

Kalillerin eli meclise kadar uzandı.

Ankara-Özgür Gelecek- Fahi "meçhul" cinayetlerle ilgili araştırma yapmak için Batman'a giden DEP heyeti 4 Eylül'de saldırıya uğradı. Saldırıda DEP Mardin milletvekili Mehmet Sincar DEP Batman İl Yürütme Kurulu üyesi Metin Özdemir öldü, Batman Milletvekili Nizamettin Toğuc da yaralandı.

Görüşüğümüz DEP milletvekili Leyla Zana olayla ilgili "koruma istemediler" biçimindeki TC iddialarına karşı "Peşimizde yüzlerce resmi-sivil görevli vardı. Nereye gitssek peşimizdeleirdi. Her hareketimizi kontrol ettiler saldırı zamanı neredeydiler? Saldırıdan Olağanüstü Hal Bölge Valiliği önceden haberdardır" diyor.

Saldırı, Heyet Batman Bankalar Caddesi'nde esnafa görüşürken oldu. Kört Ha ve görüşüğümüz tanıklara göre katil, PKK itirazcısı Alaattin Kanat. Kanat'ın bölgede devletin ayrıcalıklı kişilerinden biri olduğu biliniyor. Leyla Zana'ya göre, diğer itirazcılara ve buna meyilli kişilere güven vermek için devlet tarafından özel olarak korunup, kollanan Kanat, belinde silahıyla her yerde devlet gücüyle rahatlıkla geziyor. Cezaevinde olması gerekirken, Kanat, Ankara'da bile bu şekilde geziyor ve kontrgerillanın el attığı gençlerin eğitiminde kullanılıyor.

Sincar'ın cenazesi Ankara'ya 5 Eylül'de getirildi. polis DEP Genel Merkezi'nin çevresini onlarca araçla ablukaya aldı. Polisler provakasyon ortamı yaratmaya çalışıyor.

Sincar'ın Cenazesi 7 Eylül'de HEP merkezinde katalalka konulmak isteniyordu ama H. Ü. Hastahanesi Valiliğin izni olmadan cenazeyi vermeyeceğini duyurdu. Yaşar Kaya'nın devlet yetkilileriyle yaptığı görüşmeler de sonuçsuz kalınca, DEP'liler Genel Merkezdeki boş katalalk önünde saygı durusu yaptılar.

8 Eylül'de ise DEP'lilerin Maltepe Camii'nde cenaze töreni yapma istekleri valilikçe reddedildi. Bunun üzerine DEP yetkilileri devlete bir tepki olarak, Sincar için hazırlanan fakat boş kalan katalalk önünde saygı duruşu ve saygı geçişi yaptılar.

Aynı gün cenazeyi almak üzere partiye gelenler hiç beklemedikleri ölçüde polisyeye tedbirlerle kasıllanlar. Bütün semtlerin çıkışlarında belediye otobüsleri bile durdurularak aranıyordu. O sabah üç bir Ankara'da, polislin elinden geçmeden Kızılay semtine gelemedi. Diğer illerden gelenlerin keate girme şansı daha azdı. Bütün illerinden Ankara'ya geldiği, cenazeye katılacağı tesbit edilen araçlar, emniyet tarafından geri çevriliyordu. İzmir terminalinde, polis tarafından kutu içi çekilen firmalar Ankara bileti isteyenlere kimlik soruyordu. Mardinli bir generi sakınca bulan İzmir'deki Varan terminali önce bileti vermeyerek, "Ankara'ya gidemeyeceğini" söylüyordu. İstanbul'dan gelen Mavi Tren'i gar girişinde durduran polis, sadere yola-

ları indirerek yolcularıyla birlikte treni 2 saat kadar gözaltına alıp arını yapıp, DEP Genel Merkezinin bulunduğu Necatibey Caddesi ve ona açılan bütün sokakları sabah erkenden kaşatan polis, panzerleri ve alçaktan tehditkâr bir şekilde uçan helikopterleri ile bölgeye hakim olduğunu hissettiriyordu. Bölgede işyerleri olanlar bile polis bariyerini aşır işlerine gidemediler. Bu arada polis kordonunun dışında gösteri yapmak isteyen 1500 kadar DEP'li polis tarafından dövülerek dağıtıldı. Polisin saldırısı sırasında yaralananlar parti binasında tedavi edildi. Sivil bir polis otosuna alınan Batman doğumlu M. Ali Tasdemir kendinde geçene kadar dövüldükten sonra Bakırcı'ya arızatı atıldı.

Polis bir süre sonra caddeyi trafiğe açtı ama DEP binası önünde bekleyen çoğunluğu gazeteci 100 kadar insana sopalarla, demirlerle saldırdı. İnsafsızca insanları dövdü.

Devletin övdüğü, kortejiziz alternatif programı kabul etmeyen DEP yönetimi, valiliğin yaptığı bütün çağrılara rağmen geri adım atmayarak cenazeyi teslim almadı. 9 Eylül gününe kadar bir bekleme sürecine giren DEP yönetimi, kendi programları hariçteki bir programı kabul etmediklerini tekrar tekrar açıklayarak, valiliğin "Cenazeyi biz kaldıracağız" tehdidine, "ne yaparsanız yapın" cevabını verdiler.

Geri kalan sivillerde her hangi bir gelişme olmaması üzerine Valilik, "Cenazenin daha fazla murede kal-

DEP'li görgü tanıkları katilin PKK itirazcısı Alaattin KANAT olduğunu belirtiyorlar.

ması tıbben mümkün değil" bahanesiyle bir uçakla cenazeyi Diyarbakır'a gönderdi. 9 Eylül'de Diyarbakır'dan getirilen Sincar'ın cenazesi Kızıltepe'de gömüldü. Bu gelişme üzerine DEP Genel Başkanı Yaşar Kaya, yaptığı açıklamada, "Cenazemizi guspedilmmiştir. Artık bizim yapacağımız bir şey yoktur. Madem cenazemizi guspeditiler kendileri gömsün. Ne afisi ne de biz, Diyarbakır'da olsun Kızıltepe'de olsun cenazeyi almayaacağız" dedi. Sincar'ın Kızıltepe'deki mezarına DEP'ten ve ailesinden hiç kimse katılmadı. (Bize göre devrimci olmayan bir tavır TC güçleri karşısında atılmış geri bir adımdır.)

10 Ağustos'ta DEP milletvekilleri, yöneticileri, bazı SHP milletvekilleri, sendikalar ve DKO'lerden oluşan 2500 kişilik bir kitle Sincar'ın mezarı başında toplandı. Mehmet Sincar'ın ailesinin yas tuttuğu taziye evine ise aynı günün gecesi kontrgerilla olduğu sanılan kimliği belirsiz kişiler tarafından bomba atıldı ve ev bombasının ardından tarandı. Saldırıda 4 kadın bir çocuk yaralandı. Yaralananlardan itibaren durumunun ağır olduğu gelen bilgiler arasında.

Mehmet Sincar ve Metin Özdemir'in öldürülmesi devrimci-demokrat kamuoyu tarafından geniş tepki ve protestoyla karşılandı. Başta Devrim Sosyalist Basın Platformu (DSBP) olmak üzere birçok çevre katiliani kınayan ve DEP'e dayanışma isteklerini ileten mesajlar yayımlandılar.

Esenyalılılar dayanışma gezisi yaptılar

Istanbul-Özgür Gelecek- Esenyalı Evcensel Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nin kuruluş çalışmalarını sürdüren Esenyalılar 29 Ağustos günü bir dayanışma gezisi düzenlediler. 300'ü aşkın katilinin katılımıyla Balıkkayalar'da gerçekleştirilen piknikte, Esenyalı halkının kendi aralarında oluşturmuş oldukları amatör tiyatro toplulukları, bir süre önce Sivas'ta katledilen 37 insanın konu alan ve Brezilya dizilerini eleştirel bakış açısıyla yorumlayan iki ayrı skeç sundular. Davul-zurna eşliğinde halkoyunları oynayan Esenyalıları Grup Munzur söylediği direniş türkuleriyle coşturdu.

Boyle bir gezinin ilk kez gerçekleştirildiğini söyleyen Esenyalı sakinlerinden biri: "Bölge halkı köy kültür ve yaşamını kente taşıyan, toplumsal sorunlardan uzak kalan insanları bir araya getirip kayıraştırmak açısından oldukça anlamlı bir gezi oldu" dedi.

Genellikle inşaat işçiliği yaparak geçinen vokal insanlarla yaşadığı Esenyalı'da kurulacak olan dernek, insanların kaynaştırmak, sorunlarına ortak çözüm aramak ve kalvelere kapılmış olan insanları bir aradan kurtararak, kültürel, sosyal etkinliklerde yer almalarını sağlamak amacıyla kuruluyor.

Derneği tanıtmayı da hedefleyen gezi, Esenyalıları üzerinde olumlu etki bıraktı.

Adana Kamu Çalışanları Platformu yeniden yapılıyor

Adana-Özgür Gelecek- Adana'da kurulan kamu sendikalarından 15'i bir araya gelerek Adana Kamu Çalışanları Platformu'nun daha işler hale getirilmesi için çalışmalarına başladı.

Platform dönem başkanı Demiryol-Sen Adana Şube Başkanı Mehmet Akdemir platformun ilkesel birlik çerçevesinde kurulduğunu, grev ve toplu sözleşme mücadelesi veren sendikaların dayanışma ve güç birliğini pekiştirmek amacıyla yeniden bir araya gelindiğini belirtti. Platformun ilk faaliyetlerinin özelleştirmeye karşı ortak mücadeleyi yürütmek ve bu amaçla bir takım eylemliliklere başlamak olduğunu belirten Akdemir devlet güdümünü kısıtla sendikaların platforma alınması kararını aldıklarını ve belirlenen ilkelere uymayan sendikalara da uyarı, kınama, platformundan geçici uzaklaştırma şeklinde yaptırımlarını gündeme geleceğini söyledi.

Mehmet Akdemir platform çalışmalarında özelleştirmeye karşı olarak, özelleştirmenin gerçek yüzünün çalışanlara ve halka anlatılması için, afiş ve el ilanları bastırarak dağıtacaklarını ayrıca Eylül ayı sonlarında grev ve toplu sözleşme hakkını içeren bir miting düzenlemeyi tasarladıklarını açıkladı.

Adana Kamu Çalışanları Platformunda yer alan sendikalar; Demiryol-Sen, Eğitim-Sen, Sağlık-Sen, Emek-Sen, Maden-Sen, Tüm Haber-Sen, Tüm Banka-Sen, Tüm Sağlık-Sen, Eğitim-İş, Enerji-Sen, Orkani-Sen, Tüm Bel-Sen, Tüm Sosyal-Sen ve Tüm Maliye-Sen'den oluşuyor.

Polis Necatibey'de acımasızca kitleye saldırdı.

Dersim'de hava bombardımanı

Haber Merkezi- Faşist Türk devletinin, genelde Kürdistan'da, özellikle de Dersim'de uyguladığı

baskılar, bombalamalar ve halkı göçe zorlama politikasını ün geçtikçe daha pervasız bir şekilde uygulamaya devam ediyor.

Dersim halkı bombalamalar yüzünden ormanlara giremez oldu.

Faşist Türk devletinin son döneminde, bölgedeki dağılık ve ormanlık kesimleri bombalamaya ağırlık vermesi sonucu, geniş ölçekte bir parçası orman yanarak tahrip olmuştur. Dersim halkı bu bombalamalar nedeniyle ormanlara giremez, dağa, yaylaya çıkamaz duruma gelmiştir.

Son olarak, 10 Ağustos 1993'te Mazgirt'e bağlı Xıran yöresinde Sisik ormanları zorlu helikopterlerle hava bombardımanına tutulmuştur. Yaklaşık 45 dakika süren bombardıman esnasında atılan roketler, bombalar ve uçaksavar mermileri çevredeki köy evlerinin 300-400 metre yakınlara düşürüştü. Köylüklerin buna tepki göstermesi üzerine, "siz teröristleri besliyorsunuz, buradan geçün" denmektedir.

Devletin, radyosu televizyonu, gazetesiyle bölgede yaşanan olayları gizlemesi, yansıtıklarını da çarpıtarak vermesi ve halkı ger-

çekleri yansıtan devrimci sosyalist basına baskı uygulaması sonucu bölgede yaşanan topraklı savaş, çeşitli militiyerlerden Türkiye hükümetine gizleniyor.

Önceki dönemlerde halk ordusunun verdiği silahlı mücadelelerin yoğunlaşması, düşmanın çileden çıkarmaktadır. Çaresiz vaziyette sağa sola saldıran düşman, devlet terörünü imandırırmaktadır.

Faşist Türk devletinin dönem dönem faşist yüzünü demokrasi rularıyla gizlemeye çalışması, bu tür uygulamaları boşa çıkıyor ve halk kitleleri devletin gerçek yüzünü güf geçtikçe daha iyi görüyor.

Kendisine insanın diyen herkesin, insan olmanın gereği olarak yaşanan bu olaylara seyirci kalma-yrp, öncül etrafında kenetlenerek örgütlenip bu tür uygulamalara karşı çıkması ve gerçek kurtuluşu için mücadeleye aktif olarak katılması gerekir.

Faik Bulut

KDP Kongresi:
Tehlikeli bir yola giriş

Geçtiğimiz Ağustos ayında, Irak Kürdistanı'nın başkanı Erbil'de Kürdistan Demokrat Partisi (KDP) kongresi yapıldı. Mesut Barzani başkanlığında gerçekleştirilen toplantıya, ilk kez legal ve açık biçimde çok sayıda yabancı siyaset adamı davet edildi. Ayrıca birçok Kürt örgütü de çağrılanlar arasındaydı.

Dikkati çeken şey, KDP kongresi'ne, PKK'nın çağrılmaması oldu. Yine dikkati çeken şeylerden birisi de, Kürt ve Türk tarihinde ilk kez, Türkiye'den bir çok partili milletvekilinin kongreye çağrılmasıydı. Davete kabnet edip gidenler arasında SHP, ANAP, DYP gibi iktidar ve ana muhalefet partisi milletvekillerinin bulunması özellikle siyasi yönden anlamlıydı ve önemli mesajlar içeriyordu. Burada bir bağlantı kuralım: Bir yandan PKK örgütünün çağrılmaması, öte yandan Türkiye'den neredeyse üst düzeyde Türkiye milletvekillerinin çağrılarak kendilerine özel bir önem verilmesi. Bir anlamda el üstünde tutulma, PAK İzzeti kramda bulunulması. Buna karşılık DYP gibi Kürt ağırlıklı bir partinin temsilcilerine gereken ilgiğin gösterilmemesi; DYP Başkanı Yaşar Kaya'nın, protokolün arka sıralarına oturtulması ve gündeme alınması olan sıralamanın çok gerisinde bir sırada konuşturulması.

Bütün bunlar nasıl açıklanıp yorumlanabilir? Mesele aslında çok yönlüdür. Ama özellikle üç boyutludur.

Birinci Boyut: Uluslararası gelişmelerle yakından ilintilidir. Almanya ve İngiltere, Kuzey Irak diye adlandırılan Güney Kürdistan'da daha fazla misiyatif kazanmak istemektedir. Bu amaçla, Kürdistan'ın kurulmasına bile önsay verebilecek bir tutum içindedir. Ne var ki ABD, çıkarları gereği ve bölgedeki dengeyi de gözönüne alarak, şimdilik bu tutumu erken buluyor. Aynı yerindeyse ABD, Arap tarafını (Süudi Arabistan, Suriye, Mısır vb.) Türk tarafını ve Kürt tarafını küstürmeden işi götürme çabasındadır. Çünkü Amerikan yönetimi Kürdistan olgusunu tanırsa, bu Irak'ın parçalanması anlamına gelir. Dolayısıyla Türkiye ve Arap tarafı, ABD'den uzaklaşır. Ama aynı zamanda Kürt olgusunu tanıyorsa, bu kez Kürt tarafı Amerikan yönetimine uzun süre bel bağlayamaz. Dahası, Kürdistan'a ilişkin gelişmeleri de etkili bir kosa olarak elinde tutarak; bu konu, zaman zaman Türkiye ve Arap ülkelerine karşı kullanıma imkanı vardır. Yine ABD, İsrail-Filistin barış görüşmelerinin sonucunu bekleyen bir tutum halindedir. Çünkü bu görüşmeler, aynı zamanda Ortadoğu barışının yeniden çizilmesidir. Bu çizimden sonra da, ABD hesabını kitabını yeniden yaparak elinde kalan kozları yeniden kullanma eğilimi içine

girebilir. Sözgelimi İsrail-Filistin barışı olursa, ABD'nin Ortadoğu'daki en büyük askeri ve siyasi kozu olan İsrail'in bu önemli azatlık, fakat ekonomik önemi artacak. Buna karşılık Kürtler, ABD için Ortadoğu'daki en büyük askeri ve siyasi kozu oluşturabilirler.

Bu açıdan, ABD işi ağırdan alırken İngiltere ve Almanya daha sabırsız davranmaktadır. Almanya, bölgedeki Amerikan pazarlarını kapabilmek amacıyla Suriye, İran ve Türkiye'yi kapsayan büyük ekonomik ve yatırım projeleri peşindedir. İngiltere ise, daha önce Amerika'ya kaptırıldığı Ortadoğu silah pazarını yeniden ele geçirme hamlesi içindedir. Bu yüzden Almanya, Türkiye ve Irak hükümetleriyle anlaşılabilir bir Kürt liderliğinin yönetimine özerk veya bağımsız bir Kürdistan dan yanadır. Böyle bir Kürdistan, yeni pazarlar ve yeni açılımlar için önemli bir sanadır. Bunun için bilginiz kaftan ise, şimdilik KDP lideri Mesut Barzani'dir. Çünkü Celal Talabani, halen Amerika'nın adamı olarak bilinir.

Bölgesel Boyut: Bu tutum başlarında "Kürt belası" olan İran, Türkiye ve belli oranda Suriye ile hatta Irak hükümetlerinin işlerine gelmektedir. Çünkü Barzani'yi bu plana sokarak Kürdistan varlığını Kuzey Irak sınırları içinde yasal bir statü kazandırmak, başta Türkiye olmak üzere İran ve Suriye'nin toprak bütünlüğünü korumak ve Kürt mücadelesinin önünü kesmek demektir. Türkiye'nin ta Ankara'dan

KDP kongresine milletvekili göndermesi, göyle bir mesaj içeriyor: "Yürü ya Mesut, biz senin yanında'yız! Ne olduğu belirsiz Talabani ile şu terörist Apo'ya karşı sonuna kadar seninle. Biz seni bu kadar yaparız. Yeter ki sen Talabani ve Apo'yu tasfiye et ve bu meseleyi çözöver. Kuskusuz kendini bize katılmaya gerek. Nasıl mı? Ondan kolay ne var canım! Hele şu PKK teröristlerini senin bölgeden çıkar. Ya da geçen yıl olduğu gibi, onlarla çatışmaya git veya birlikte onlarla savaşalım."

Öte yandan Türkiye, Filistin meselesi çözülme kavuşturulmuş, kendini köşeye girmiş hissediyor. Çünkü Filistinlilere verilecek bir özerklik, Türkiye'deki Kürtler için de bir model olabilir. ABD, böyle bir model, Türkiye'ye dayatabilir. Üstelik Talabani, PKK kozunu, sürekli biçimde Türkiye'ye karşı kullanabilir. Başdat hükümeti ise, bu kez kusatma, baskı ve sıkıntı içinde Barzani'yi "ehven-i şer" olarak kabul etmekten çekinmez. Hatı Barzani, kuşatılmış Bağdat'ı Batı'ya açacak kurtarıcı bir penoere veya rafan borusu olarak görüyor. Bütün bu nedenlerle, Ankara-Bağdat-Barzani-Bonn-Tahrir hattında bir ittifak oluşabilir.

Ulusal Boyut: Bu da Irak Kürdistanı'ndaki çeşitli siyasal güçlerin iç dengeleriyle yakından ilintili. Talabani, daha önce birkaç küçük örgütü çevresinde toplayarak güç kazanmıştı. Barzani, İngilizlerin adamı Sami Abdurrahman'ın zaten tükenmiş olan örgütü Yekgirtin'i kendisine katarak sayısal değil ama siyasal bir güç gösterisi yaptı. KDP, artık bundan böyle tek başına iktidara olmayı hedeflediğinden Talabani, "safını kalın" korkusuyla harekete geçti. İlk kez Süleymaniye'de kitlelere dayanan bir gösteri yaptı ve baldı de PKK kozuna sarılacak. Bu konu, hem Barzani'ye karşı hem de Türkiye'ye karşı fiili olarak kullanılacak. Öte yandan Talabani, ABD'ye hala güçlü olduğunu ve PKK'ye hakim olduğunu göstermeye çalışırken, bu arada Barzani'ye oynayan Avrupa ülkeleri ve Irak yönetimini, "oyununuza bozar, başınıza çalarım hal" şeklinde bir gözdağı vermeye çalışacak.

İç dengelere böylesine bozulmuşken, PKK KDP arasında bir çatışma olasılığı vardır. Ama çatışma- daki tarafların sıralanışı, daha doğrusu esas tarafların müttefikleri geçen yılki olmayabilirler. Cephe her an değişebilir. Kaldı ki, çatışmaların sadece PKK-KDP arasında olacağı düşünülmez. Bir KDP-YNK çatışması, Kürdistan iktidarının geleceği açısından kaçınılmaz değilse bile mümkündür. Ve bu sefer Türkiye, aittan alta destekleyip kıskırtacağı PKK-KDP çatışmasından umduğunu bulmayabilir.

Çok uluslu teröristler Somali'de

BM tarihini en iddialı ve özenle hazırlanmış Somali "sözde" umut operasyonu gerçek yüzünü daha fazla gizleyemedi. Her geçen gün daha fazla teşhir oluyorlar ve Somali halkının işgalciler için hazırlanmış olduğu bataklık derinliklerine daha fazla gömülüyorlar.

ABD'nin kendi generallerinden daha fazla bağlılık gösteren Türk General Çevik Bir, İtalyan Generali Bruno Lio'nun İtalyan hükümetinin kararlarıyla hareket etmediğini ve kendi komutanlık insiyatifini tanımadığı gerekçesiyle LIO'yu BM'e şikayette bulundu. ABD Dışişleri Bakanı Warren Christopher "Somali'de en yetkili kişinin Çevik Bir'in olduğunu belirtmek" İtalyan hükümetinin General Bruno LIO'nun geri çekilmesi ge-

rektliğini söyledi. İtalya, Aidi'de işyanı halkan gücünü, kendi çıkarları doğrultusunda kullanarak, diğer işgalcilerden işyanı aracılarıyla kurtulup 1960 öncesinde olduğu gibi, Somali'yi sömürgeci durumuna getirme amacıyla, gizli görüşmeler yaptırarak için general LIO görevlendirilmiştir. Aidi ile İtalyanların pazarlık yapması, ABD emperyalizmini çileden çıkarmıştır. ABD ağızla konuşan BM Genel Sekreteri Butros GALLI, İtalyan hükümetini sert bir dille uyararak General LIO'nun Somali'deki görevine son vermesini istedi.

Vahşi çıkarıcılık olan yeni dünya düzeni denilen yapılanmanın uygulayıcısı olan BM'nin kime ve neden hizmet ettiği Somali olayıyla daha iyi ortaya çıkmıştır. Somali'nin paylaşımında kendine haklılık edildiğini düşünen sadece İtalya değil, İngiliz ve Fransızlar da bu boyunsuzluk içerisinde, buna rağmen yapılan soygundan ve yağmadan elde edilecek zannın hepsini tek başına yutmaya hazırlanan ABD emperyalizmine kaptırmaya hiç niyetleri yok.

BM kisvesi altında Somali'de terör estiren halkı söndürme ve köleleştirme planları dahilinde yapılan insanlık dışı zulmün organizatörleri (uygulayıcıları) Amerikan Amiral HGWEE ile General Montgomey'dir. Bu çeteye sözde komuta eden en ırsal, sadık General Çevik Bir, ABD'nin verdiği kuklak görevini gereği gibi yerine getirerek, Türkiye'yi uşaklarına da, efendilerine

yararına müdahale etmiştir.

İtalyan sömürgeciliğinden 17.1960 yılında kurtularak bağımsızlığına kavuşan Somali halkı, 31. bağımsızlık yıldönümünü kutlamak adına bahanesiyle, Tank, Helikopter ve zırhlı araçlarla komutan 800 kişilik bir İtalyan birliğine saldıran halk, 3 İtalyan askerini öldürüp 21'ini de yaraladı ve birliği çöl yavrusu gibi dağıttı. Olaylarda yaklaşık 15 Somali polisi ile yaralanırken askerlerin panik halinde kaçarken ateş açması üzerine halkın da 10 kişi hayatını kaybetti. Provokasyon yaratmak için halkın üzerine giden, tüm güçlerine rağmen halkın müthiş bir karşı koyması İtalyanların amaçlarını boşa çıkardı. İtalyan halkı askeri birliklerin geri çekilmesi yönünde mualefetine karşı, Dışişleri Bakanı Muargio Mareno "Somali halkının ekonomik ve yaşam standartlarının iyileşmesi için her türlü işbirliğinden kaçınmaya eğilimli" diyerek hala dram-komik rolünü oynuyor.

Günlerce unanan müaliceli hareketi bastır- mak için dünyanın en büyük terörist ABD emperyalizmi 13.7.1993'te ayaklanmanın liderlerinden olan Farah Aidi'yi vurdu ve halka hedef göstermek için Cobra helikopterleriyle füze yağdırarak 80 kişinin ölümüne 20 kişinin de yaralanmasına neden olarak, insanları susturacağını sana dursun, yerel halk bir ay içerisinde 35 BM askerini öldürdü barakını 137'sini de yaralamıştır. Bu da gösteriyor ki ABD emperyalizmi ve çok uluslu çete, Somali halkının bağımsızlık sevdalarına engel olamayacaktır.

Dünya kamuoyunu, Somali'de "anarşi ve şiddetle son vermek, siyasi uzlaşma sağlamak, insanı vahim ulaştırmak ve halka ötekiliğini yeniden inşa etmelerinde yardımcı olmak" amacıyla olduklarını söyleyerek operasyon düzenlediler. Keskin insan hakları savunucusu kesilerek kitlelere hoş görünmeye çalıştı.

Merkezi Londra'da bulunan Afrika Halkları Adli İnsan Hakları kuruluğu, BM çetesinin Somali halkına nasıl bir insani yardım insan eylediklerini tespit etmiş. Bunlardan bir kaçını sıralamak gerekirse: BM askerle-

rinin halka azgınca saldırdığını belirterek 12-13 Haziran 1993 tarihinde halka atış açıldı. 17 Haziran 1993 günü bir hastaneye saldırı düzenlediklerini, 13 Temmuz 1993'te bir binaya yapılan hava saldırısında 54 sivilin yaşamını yitirdiğini (Aynı rakam kriz hac tarafından da onaylanmış rağmen çok uluslu ölüm makinesi BM, bu sayının 36 olduğunu iddia etmiştir. (*) Somali'nin güneyindeki İnan kenet Kismayo'da görev yapan Belçikalı askerlerin çok sayıda sivili dövdüğünü 7 çocuğu nehre attıklarını, kadınların üzerlerini zorla aradıklarını vb. olayların yoğun olarak yaşandığı ayıkla- mıştır.

Tespit edilenler bunlar, oysa bunun bu kadarla kalmadığını, halka yapılan zulmün daha vahşi, daha vahşi, daha acımasız ve sistematik olduğu bilinmektedir, ancak itirayla gizleme gayretindedir. Bu açıklamaları bile fazla bulan B.M çetesinin sözcüsü Leo Silis New York'ta yaptığı açıklamada "Raporun abartılı ya da kulaktan dolma bilgilerle dayanmaktadır" demektedir.

ABD emperyalist çıkarları için İtalyanlar gibi kendi insiyatifleri doğrultusunda hareket ederek azgınca Somali halkına saldırma- ya devam ediyor. Her ne kadar bany insanlık maskeleriyle Somali'yi işgal ettirirse de, bu ölüm taciri emperyalizmin amacı; Bölge ülkeleri üzerinde baskı uygulayabilmek için stratejik üstünlük elde etmek, ucuz işgücüne en ileri teknolojiyle yeraltı ve yerüstü zenginliklerini elde etmek, bölge halkı için her zaman tehdit unsuru olarak aşık denizlerde günde 1.5 milyar dolar masraflı hayale gemilerine lojistik destek sağlamak ve liman hizmetleri vermesi açısından bulunmaz bir nokta olduğunu tam kamuoyu bilmekte- dir.

1960'da İtalyanları topraklarından attığı gibi çok uluslu işgalcileri de atacaktırlar. Amerikan emperyalizmi görünce koyun görünmezliğinde Vietnam cebenneminde yandı gibi, Somali Bataklığında da yitip gidecektir.

(*) Bazı kaynaklara göre bu rakam 80'dir.

International Herald Tribune

ORTA ASYA OLİMPİYATLARI VEYA

Üç senarist üç figüran

Türk egemen sınıfları arasındaki gelişmeler, Azerbaycan-Ermenistan savaşında da her zamanki gibi iki kanat arasında alevlendi. Şahinler kanadı Ermenistan'a askeri bir müdahaleyi "caiz" görürken Güvercinler kanadı daha "aklı selim" davranmayı tercih etti. Ermenistan'ın Azerbaycan'la imzaladığı ateşkese rağmen ilerlemesinden çok İran'ın Azerbaycan'a girmesi Türk egemen sınıflarının çocuklarının tutuşmasına neden oldu. Derhal sınıflara askeri biddetler gönderildi ve "konuşulmadı." Genç medya İran'ı karalamaya devam ederken kimi zaman savaş kimi zaman da "Yeni Dünya Düzeni" çerçevesinde "hukukî yatırım"lardan sözetti.

Genç medyayı takip ederek sorun hakkında Türk egemen sınıflarının ne yapacağını kestirmek mümkün değildir. Şahinler kanadından ANAP Bilis milletvekili Kâmil İnan ("nam-ı diğer İdris Bölük") şöyle diyor: "Baku'deki darbe Moskova'nın bilgisi altında ve Türkiye'ye karşı yapılmıştır. Tecavüzün başından beri Ankara, Ermenistan'ı vazgeçirici ciddi bir davranış içinde bulunmamış, aksine Ermenistan'a yardımlar yaparak, karşılıklı zavutlar ve telefonlaşmalarla adeta Ermenilere yeşil ışık yakmıştır... Yapılabilecek çok şey var. Hâle bu konudaki BM kararları ortada iken ne yapılması gerektiğini sormak gayetmiş başka birşey olmaz. Bakın Rusya, eski Sovyet Cumhuriyetlerinin hepsinde etkin ve buralarda tek tek Moskova yanlısı yönetimleri işbaşına getiriyor. Yine aynı kanattan ANAP Genel Başkan yardımcısı Ekrem Pakdemirli, Ermenistan'ın bombalanmasını istedi. Pakdemirli bir soru üzerine, Çiller'in Ermenistan'a savaş açmak için Meclis'e gitmesine gerek olmadığını belirterek, "Onun tevî odaklarını vurma yetkisi vardır. Zaten Meclis'e geriese kendisine hayır diyecek milletvekilinin çıkacağını da zannetmiyorum" dedi. Ortadoğu "uzman"ı Çandar'a göre ise Türkiye, Kafkasya'da Rusya-İran ikasına karşı "Büyük Oyun" oynamak zorundadır. Rusya ile boş diyalog bırakarak Tabran'a gidilmeliydi.

Çandar nereden erdi ama sonuç olumsuzdu. Türkiye İran'a işbirliği teklif etti. Öyle ya hem Kafkasya, hem Orta Asya, hem PKK terörü ve hem de Irak'ın "geleceği" konusunda ortak şeyler yapılabildi. Ama İran "yardım" a ihtiyacı olmadığını net bir şekilde sını Almanya'ya yazılarak defa edildi.

Türkiye, Azerbaycan'ı kurtarmak istiyordu ama Aliyev buna razı değildi. 4 Eylül'de devlet başkanlığına resmen getirilen Aliyev ilk iş olarak ülkede görevli ve aralarında 200 MHP militanının da bulunduğu 1640 Türk askeri uzman ve gönüllüsünün görevlerine son verdi. Aliyev aynı gün ülkesinin Bağımsız Devletler Topluluğu'na katılması konusunda tam yetki alacaktı.

ÜÇ SENARİST

Türkiye'de Şahinler kanadının savaşçıları tam yankılarını bulacakken güce batmayan bir zıynet geçekleşti. Ağustos ortalarında Amerikan Kongresi'nin üç üyesi İstanbul'a geldi. Ziyaretçiler pek güze batmamak için olsa gerek hükümette değil işadamlarıyla

"Yeni Dünya Düzeni" ekserinde petro-dolarlar için daha nice acıların yaşanacağını bilmek için kahin olmaya gerek yok. Ulusal boğazlaşmalar bir tarafa bırakılıp Enternasyonalist proletarya önderliğinde savaşılmadıkça mazlum halklar daha çok acılar yaşayacaktır.

görüşmeye gelmişlerdi. Marmara Bankası'nın Çırağan Sarayı'ndaki davetine Greg Daughlin, John Tanner ve Mike Parker katıldılar. Kendisine Amerika'daki Ermeni lobisi tarafından "Türk muamelesi" yapıldığını gülmeyerek anlatan Daughlin, "genç Türk işadamları pek ama pek çok girişimci" sözleriyle Marmara Bankası Genel Müdürü Hasip Buldanoglu'nun yüzünü güldürdü. Kendisine Türk muamelesi yapılan Daughlin'in gülmemesine rağmen bundan rahatsız olduğu belliydi. Aşırı girişimcilik ise zarar getirebilirdi.

Rusya Ankara Büyükelçisi Çerņisev de Daughlin kadar güler bir yüzle Türk egemen sınıfların "hukuk" anlayışını: "Tek başınıza birşey yapamazsınız. Ortada Moskova anlaşması var. Nahçıvan konusunda bu anlaşmaya göre 5 ülke garantör durumdur. Nahçıvan'ın statüsünün değiştirilmesi durumunda yapılabilecek şey bu beş ülkenin bir araya gelerek sorunu çözmesini görmeleridir. Ermenistan, Bağımsız Devletler Topluluğu'nun bir üyesidir. Bu ülkeler arasında Savunma İşbirliği Anlaşması vardır. Ermenistan'ın bir saldırı olması durumunda anlaşmaya imza atan 7 devlet yardım etmek durumundadır." Kısacası Çerņisev Türk egemen sınıflarının olası askeri müdahalesinin kendileri tarafından askeri yanıtlanacağını söylüyordu. Ancak burada daha dikkat çekici olan birşey vardı: Çerņisev neden Nahçıvan'ın statüsünden bahsetme gereği duymuştu? Bunu birazdan göreceğiz.

Üçüncü senarist bulmak için Kafkaslar'ın pek azlığına, Ortadoğu'ya bakmak gerekiyor. İsrail geçen sayda belirirliği gibi Filistin "özerkliği" konusunda başarılar elde etti. Suriye'yi sınırlandırıyor ve İran'a karşı üstün durumda. İsrail, Kafkasya ve Orta Asya petrollerinden yararlanmak istemektedir. Peki bu nasıl olacaktır?

Bütün bunları anlamak için, dikkatimizi daha geniş bir alana

yaşamak gerekiyor ve savaş sadece bir sonuçtur.

PAYLAŞILAMAYAN PÉTROL

Orta Asya steplerinden başlayarak Ortadoğu çölleriine kadar uzanan topraklarda, politika iki meta üzerinde şekillenmektedir. Petrol ve su Türkiye (yani İsrail ve ABD'ye yakın bir Türkiye), bir Baku-İran-Nahçıvan-Ceyhan hattı projesinin peşindedir. Tahminen 32 milyar varil petrol eşdeğeri sahip olduğu söylenen Kazakistan'ın 5 yıl içerisinde yılda 45 milyon tonluk üretim kapasitesi vardır. 1992 Kasım'ında varılan anlaşmaya göre yapılması gereken Baku-Ceyhan Hattı, Azeri egemen sınıflarında Rusya yanlısı Aliyev kliğinin iktidarıyla hayal olmaktan bile çıktı. Bunun üzerine Türkiye Dışişleri Bakanlığı, Moskova'nın boğazlardan petrol taşınması önerisine karşı Montreux anlaşmasının "gözden geçirilebileceği"ni kez olarak kullanmaya çalıştı. Bu anlaşmanın gözden geçirilmesi demek Rusya'nın büyük tanker filolarının sınırlı geçişi anlamına gelecekti. Ancak Rusya Baku Büyükelçisi Şoniyya verdiği bir basın demeciyse pazarlık gücünü ortaya koydu: "Bakınız, eğer bazı teknik güçlükler varsa bunu herkes anlayabilir. Fakat 'Biz bu petrole boğazlardan geçirmeyelim, yalnız bora hattıyla geçirelim' şeklinde bir tutumda ısrar edilirse Rusya'nın da bazı ısrarları olabilir."

Bu arada muhafazakar çizgisiyle tanınan Ordo gazetesi Krasniya Zvezdo (Kızıl Yıldız), ABD'nin Rusya ve komşularının işçileri üzerinde doğrudan müdahaleyi öngören planlar yaptığını yazdı. Eski Yugoslavya toprakları üzerinde savaş müdahale etmemekle suçlanan ABD'nin aynı hatayı eski Sovyet toprakları üzerinde tekrar etmek istemediği, sözkonusu yazıda özellikle vurgulanıyordu. ABD Dışişleri Bakanlığı'ndan bir

sözeli "Eski Sovyet Cumhuriyetlerinin hazırlanmış giderek tırmanan birçok çatışmayı durdurmak için çalışıyoruz" diyor. Bu çalışmalar yalnız Gürcistan'la sınırlı değil, Abhazya ve Tacikistan'la da ilgili, diyor. Bakanlık sözcüsü Mc Curry, özellikle Gürcistan, Tacikistan ve Dağlık Karabağ bölgelerinde faaliyet gösterdiklerini açıklamakta bir sakınca görmüyor. Geçtiğimiz ay Fred Woodruff adlı CIA ajanı Amerikalı diplomat Gürcistan da öldürülmüştü. Pentagon'un resmen kabul ettiği haberlere göre Bill Clinton bölgede daha müdahaleci olmayı öngören bir politika ile yeni bir CIA operasyonunu bu olay üzerine onaylamıştır. Bu çerçevede Gürcistan'a güvenlik danışmanı olarak Amerikan ordusundan özel birlikler yerleştirildi bile. Yani ABD tüm Kafkasya'da kozlarını oyaamaktadır. 7. sayımızda, Ermenistan ve Azerbaycan üzerindeki oyunları ortaya koymuş ve şöyle demiştik: "Bu oyun birinci nyatronun son sahnesidir. İkinci oyunun zemini tüm Kafkasyadır. senaryosu ise daha çok kan, açlık, sefalet ve sonuç olarak emperyalist rekabete hizmettir."

YARIN NE OLUR?

Rusya Ankara Büyükelçisi Çerņisev'in Nahçıvan'ın statüsüyle ilgili sözlerine dikkat çekmiştik. Ayrıca ABD patentli ve Nahçıvan'ı da içine alan bir petrol boru hattının tasarımı sözkonusuydu. Bu tasarımdan, İsrail, Kızıldeniz veya Akdeniz limanları aracılığıyla yararlanmak istemektedir. Yani senaryoların tümünde Nahçıvan'ın "statü değışikliği" yer almaktadır. Bugünden şuna kesinlikle söyleyebiliriz: Nahçıvan zekil olarak Azerbaycan toprakları içerisinde kalsa bile (Ki bu zayıf bir ihtimaldir.) öz tabiriyle bir emperyalist ili olacaktır.

ABD'nin Kafkasya'daki çalışmalarını kendisi için olumlu sonuçlar vermektedir. Gürcistan Devlet

Başkanı Şevardnadze'nin korumaları bile ABD'de eğitimlenmektedir. Ve Amerikan özel birliğini Gürcistan'da bulunması devlet başkanı tarafından onaylanmıştır. ABD, Şevardnadze'nin iktidardan uzaklaştırılma olasılığı karşısında Gürcistan'ın "Bir diğer Somali" olmaya aday olduğunu açıkça söylüyor ve bu çok uzak değil. RAND raporlarına göre Şevardnadze yönetimi desteklenmekle birlikte ülkede şu anda siyasi kararları uygulayabilecek bir devlet otoritesi yok. Zaten Şevardnadze de kısa bir süre önce ülkenin kaosa sürüklendiğini ve hükümetin devrimine tehlikeliyle karşı karşıya olduğunu açıklamıştı.

Ermeni saldırıları karşısında başta sessiz kalın İran, çarpışmalarını kendi sınırlarına yaklaştırmaları üzerine caydırıcı olmaya kararlıdır. Dışişleri Bakanı Ali Ekber Velayeti'nin açıklamaları, İran'ın Ermeni saldırıları karşısında sevirici kalamayacağı şeklindedir. İran, kuzey sınırından yaklaşık 4 kilometre içeri girerek bir tampon bölge yaratma çabası içerisinde. Ermenistan, sınır üzerindeki bir baraj işlevsiz hale gelmiştir. Diğer haraj Aras nehri üzerindedir ve bir savaş bahanesi olabilecek kadar önemlidir. Ermenistan saldırı hattını kuzeye kaydırmaz veya durmaz ise (ki büyük olasılıkla durmayacaktır), İran müdahale edecektir. Zaten ABD'nin isteği de budur.

Türkiye, Rusya ile pazarlıklarını daha istikrarlı (yani Güvercinler kanadı doğrultusunda) bir siyasetle sürdürmek zorunda kalmıştır. Çiller Moskova'dan eli boş dönmektedir. Fakat sınıra yapılan baskın özellikle Ermenistan'a karşı değildir. Yığınak bizzat İran'ın hareketlenmesine karşı yapılmıştır ve olası bir çatışmada Türkiye Körfez Savaşı'nda olduğu gibi aktif cephe gerisi rolünü oynayacaktır.

Yazımızda üç senaristten bahsettik ama üç figüranı açıklandı. Onları bulmak pek zor olmasa gerek.